

Επίσημη Εφημερίδα

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 42

50^ο έτοςΈκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

24 Φεβρουαρίου 2007

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο

2007/C 42/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*
ΕΕ C 20 της 27.1.2007

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2007/C 42/02

Υπόθεση C-251/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 1 και 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3577/92 — Μεταφορές — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Θαλάσσιες ενδομεταφορές — Υπηρεσίες ρυμουλκήσεως στην ανοικτή θάλασσα)

2

2007/C 42/03

Υπόθεση C-404/04 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου 2007 — Technische Glaswerke Ilmenau GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Schott AG, πρώην Schott Glas (Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ — Συμβατική υπόσχεση καταβολής — Εξάλειψη ουσιώδους όρου της συμβάσεως — Νέοι ισχυρισμοί και επιχειρήματα — Υποκατάσταση λόγων — Αίτηση εξετάσεως μαρτύρων — Κριτήριο του ιδιώτη πιστωτή — Αιτιολογία της αποφάσεως του Πρωτοδικείου — Προσδιορισμός του ποσού της ενισχύσεως — Άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ — Δικαίωμα ακροάσεως — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του ενδιαφερομένου κράτους μέλους)

2

EL

2007/C 42/04	Υπόθεση C-1/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Länsrätten i Stockholms län — Migrationsdomstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Yunying Jia κατά Migrationsverket (Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 43 ΕΚ — Οδηγία 73/148/ΕΟΚ — Υπήκοος κράτους μέλους εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος — Δικαίωμα διαμονής ανιόντος του συζύγου, όταν ο ανιων και ο σύζυγος είναι, αμφότεροι, υπήκοοι τρίτης χώρας — Υποχρέωση του ανιόντος αυτού να διαμένει νομίμως σε κράτος μέλος κατά τον χρόνο μεταβάσεώς του, προς επανένωση με την οικογένειά του, στο κράτος μέλος εγκαταστάσεως — Αποδείξεις που πρέπει να προσκομισθούν, προκειμένου να θεωρηθεί ως συντηρούμενος ανιων) 3	3
2007/C 42/05	Υπόθεση C-40/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Överklagandenämnden för Högskolan (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Kaj Lyyski κατά Umeå universitet (Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Άρθρο 39 ΕΚ — Εμπόδια — Επαγγελματική κατάρτιση — Εκπαιδευτικοί — Απόρριψη υποψηφιότητας συμμετοχής σε πρόγραμμα κατάρτισεως εκπαιδευτικού απασχολούμενου σε σχολείο άλλου κράτους μέλους) 3	3
2007/C 42/06	Υπόθεση C-175/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/100/ΕΟΚ — Δικαίωμα του δημιουργού — Δικαίωμα εκμισθώσεως και δανεισμού — Αποκλειστικό δικαίωμα δημόσιου δανεισμού — Παρέκκλιση — Όρος καταβολής αμοιβής — Απαλλαγή — Έκταση) 4	4
2007/C 42/07	Υπόθεση C-183/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Άρθρα 12, παράγραφοι 1 και 2, 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 16 — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Προστασία των ειδών) 4	4
2007/C 42/08	Υπόθεση C-208/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Sozialgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Innovative Technology Center GmbH (ITC) κατά Bundesagentur für Arbeit (Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Εθνική νομοθεσία — Καταβολή από κράτος μέλος σε ιδιωτικό γραφείο ευρέσεως εργασίας της αμοιβής που οφείλεται για την εξεύρεση θέσεως απασχολήσεως — Εργασία υποκείμενη σε υποχρεωτικές εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως στο οικείο κράτος μέλος — Περιορισμός — Δικαιολόγηση — Αναλογικότητα) 5	5
2007/C 42/09	Υπόθεση C-265/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Cour de cassation — Chambre civile (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — José Perez Naranjo κατά Caisse régionale d'assurance maladie Nord-Picardie (Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρα 4, παράγραφος 2α, 10α και 95β — Συμπληρωματικό επίδομα γήρατος — Εθνική νομοθετική ρύθμιση που εξαρτά το επίδομα αυτό από την προϋπόθεση κατοικίας — Ειδική παροχή μη βασιζόμενη στην καταβολή εισφοράς — Επίδομα περιλαμβανόμενο στο παράρτημα ΙΙα του κανονισμού 1408/71) 5	5
2007/C 42/10	Υπόθεση C-269/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4055/86 — Θαλάσσιες μεταφορές — Λιμενικά τέλη επιβατηγών και φορτηγών πλοίων — Λιμενικά τέλη οχημάτων που μεταφέρονται με οχηματαγωγά πλοία — Δυσμενής διάκριση) 6	6
2007/C 42/11	Υπόθεση C-279/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vonk Dairy Products BV κατά Productschap Zuivel (Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Τυρί — Άρθρα 16 έως 18 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 — Διαφοροποιημένες επιστροφές λόγω εξαγωγής — Σχεδόν άμεση επανεξαγωγή από τη χώρα εισαγωγής — Απόδειξη καταχρηστικής πρακτικής — Αναζήτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων — Άρθρο 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 — Διαρκής ή επαναλαμβανόμενη παρατυπία) 7	7

2007/C 42/12	Υπόθεση C-384/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Johan Piek κατά Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα — Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος — Ειδική ποσότητα αναφοράς — Άρθρο 3, σημείο 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84) 7	7
2007/C 42/13	Υπόθεση C-400/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου 2007 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden, Κάτω Χώρες, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — B.A.S. Trucks BV κατά Staatssecretaris van Financiën (Κοινό Δασμολόγιο — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Δασμολογική κατάταξη — Διάκριση 8704 10 — Όχημα που έχει κατασκευαστεί για χρήση σε εργοτάξια οικοδομών και προορίζεται για μεταφορά και εκφόρτωση υλικών, καθώς και για χρήση στο οδικό δίκτυο) 8	8
2007/C 42/14	Υπόθεση C-487/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Νοεμβρίου 2006 η British Aggregates Association κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δευτέρo πενταμελές τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-210/02, British Aggregates Association κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 8	8
2007/C 42/15	Υπόθεση C-495/06 P: Αναίρεση που άσκησε την 1η Δεκεμβρίου 2006 ο Bart Nijs κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δευτέρo τμήμα) στις 3 Οκτωβρίου 2006 στην υπόθεση T-171/05, Bart Nijs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου 9	9
2007/C 42/16	Υπόθεση C-497/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 5 Δεκεμβρίου 2006 η CAS Succhi di Frutta SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δευτέρo τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-226/01, CAS Succhi di Frutta SpA κατά Επιτροπής 10	10
2007/C 42/17	Υπόθεση C-500/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Giudice di pace di Genova (Ιταλία) στις 8 Δεκεμβρίου 2006 — Corporación Dermoeestética SA κατά To Me Group Advertising Media 10	10
2007/C 42/18	Υπόθεση C-501/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 11 Δεκεμβρίου 2006 η GlaxoSmithKline Services Unlimited (GSK), πρώην Glaxo Wellcome plc κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο διευρυμένο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-168/01, GlaxoSmithKline Services Unlimited κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 11	11
2007/C 42/19	Υπόθεση C-504/06: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 13.12.2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας 11	11
2007/C 42/20	Υπόθεση C-505/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε η Commissione tributaria regionale di Genova (Ιταλία) στις 12 Ιουνίου 2006 — Agenzia Dogane Circonscrizione Doganale di Genova κατά Euricom SpA 12	12
2007/C 42/21	Υπόθεση C-512/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 18 Δεκεμβρίου 2006 η PTV Planung Transport Verkehr AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δευτέρo τμήμα) στις 10 Οκτωβρίου 2006, στην υπόθεση T-302/03, PTV Planung Transport Verkehr AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (Εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) 12	12
2007/C 42/22	Υπόθεση C-513/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 18 Δεκεμβρίου 2006 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-168/01, GlaxoSmithKline Services Unlimited, πρώην Glaxo Wellcome plc κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 13	13
2007/C 42/23	Υπόθεση C-516/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 20 Δεκεμβρίου 2006 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-153/04, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ferriere Nord SpA 14	14

2007/C 42/24	Υπόθεση C-517/06: Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας	14
2007/C 42/25	Υπόθεση C-518/06: Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	15
2007/C 42/26	Υπόθεση C-521/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Δεκεμβρίου 2006 η Αθηναϊκή Τεχνική ΑΕ κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 26 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-94/05, Αθηναϊκή Τεχνική ΑΕ κατά Επιτροπής	16
2007/C 42/27	Υπόθεση C-522/06: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου	16
2007/C 42/28	Υπόθεση C-523/06: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας	17
2007/C 42/29	Υπόθεση C-525/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το rechtbank van koophandel te Hasselt (Βέλγιο) στις 22 Δεκεμβρίου 2006 — NV de Nationale Loterij κατά BVBA Customer Service Agency	17
2007/C 42/30	Υπόθεση C-526/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 27 Δεκεμβρίου 2006 — Staatssecretaris van Financiën κατά Road Air Logistics Customs BV	18
2007/C 42/31	Υπόθεση C-528/06: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου	18
2007/C 42/32	Υπόθεση C-529/06: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	18
2007/C 42/33	Υπόθεση C-530/06: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	19
2007/C 42/34	Υπόθεση C-531/06: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	19
2007/C 42/35	Υπόθεση C-534/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Corte Suprema di Casazione (Ιταλία) στις 27 Δεκεμβρίου 2006 — Industria Lavorazione Carni Ovine κατά Regione Lazio	19
2007/C 42/36	Υπόθεση C-1/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgericht Siegen (Γερμανία) στις 3 Ιανουαρίου 2007 — Ποινική διαδικασία κατά Frank Weber	20
2007/C 42/37	Υπόθεση C-4/07: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 11 Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	20
2007/C 42/38	Υπόθεση C-5/07: Προσφυγή της 12ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	20
2007/C 42/39	Υπόθεση C-219/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	21
Πρωτοδικείο		
2007/C 42/40	Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα	22
2007/C 42/41	Υπόθεση T-365/06: Προσφυγή της 1ης Δεκεμβρίου 2006 — Bateaux Mouches κατά ΓΕΕΑ — Castanet	23

2007/C 42/42	Υπόθεση T-369/06: Προσφυγή της Holland Malt κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 7 Δεκεμβρίου 2006	23
2007/C 42/43	Υπόθεση T-371/06: Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2006 — Γερμανία κατά Επιτροπής	24
2007/C 42/44	Υπόθεση T-372/06: Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2006 — Bomba Energia Getränke κατά ΓΕΕΑ — Eckes-Granini (Bomba)	25
2007/C 42/45	Υπόθεση T-373/06: Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2006 — Rath κατά ΓΕΕΑ — Grandel (Epican Forte)	25
2007/C 42/46	Υπόθεση T-374/06: Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2006 — Rath κατά ΓΕΕΑ — Grandel (Epican)	26
2007/C 42/47	Υπόθεση T-375/06: Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2006 — Viega κατά Επιτροπής	26
2007/C 42/48	Υπόθεση T-376/06: Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2006 — Legris Industries κατά Επιτροπής	27
2007/C 42/49	Υπόθεση T-377/06: Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2006 — Comar κατά Επιτροπής	28
2007/C 42/50	Υπόθεση T-379/06: Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2006 — Kaimer κ.λπ. κατά Επιτροπής	29
2007/C 42/51	Υπόθεση T-381/06: Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2006 — FRA.BO κατά Επιτροπής	29
2007/C 42/52	Υπόθεση T-382/06: Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2006 — Tomkins κατά Επιτροπής	30
2007/C 42/53	Υπόθεση T-391/06: Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2006 — Karstadt Quelle κατά ΓΕΕΑ — dm drogerie markt (S-HE)	31
2007/C 42/54	Υπόθεση T-392/06: Προσφυγή της 20ης Δεκεμβρίου 2006 — Union Investment Privatfonds κατά ΓΕΕΑ — Unicre-Cartão International De Crédito (unibanco)	31
2007/C 42/55	Υπόθεση T-394/06: Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2006 — Ιταλία κατά Επιτροπής	32
2007/C 42/56	Υπόθεση T-395/06: Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2006 — Ιταλία κατά Επιτροπής	32
2007/C 42/57	Υπόθεση T-396/06: Αγωγή της 21ης Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή κατά TGA Technische Gebäudeausrüstung Chemnitz	33
2007/C 42/58	Υπόθεση T-397/06: Προσφυγή-αγωγή της 16ης Δεκεμβρίου 2006 — DOW AgroSciences κατά EAAT	33
2007/C 42/59	Υπόθεση T-398/06: Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2006 — UniCredito Italiano κατά ΓΕΕΑ — Union Investment Privatfonds (1 Unicredit)	33
2007/C 42/60	Υπόθεση T-399/06: Προσφυγή της 27ης Δεκεμβρίου 2006 — giropay κατά ΓΕΕΑ (GIROPAY)	34
2007/C 42/61	Υπόθεση T-401/06: Προσφυγή της 28ης Δεκεμβρίου 2006 — Brosmann Footwear (HK) κ.λπ. κατά Συμβουλίου	34
2007/C 42/62	Υπόθεση T-402/06: Προσφυγή της 27ης Δεκεμβρίου 2006 — Ισπανία κατά Επιτροπής	35
2007/C 42/63	Υπόθεση T-403/06: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2006 — Βέλγιο κατά Επιτροπής	36
2007/C 42/64	Υπόθεση T-404/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Δεκεμβρίου 2006 η Fondation européenne pour la formation κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 26 Οκτωβρίου 2006 στην υπόθεση F-404/06 P, Landgren κατά Fondation européenne pour la formation	37

2007/C 42/65	Υπόθεση T-405/06: Προσφυγή της 27ης Δεκεμβρίου 2006 — Arcelor κ.λπ. κατά Επιτροπής	37
2007/C 42/66	Υπόθεση T-406/06: Προσφυγή-αγωγή της 28ης Δεκεμβρίου 2006 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής	38
2007/C 42/67	Υπόθεση T-407/06: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2006 — Zhejiang Aokang Shoes κατά Συμβουλίου	38
2007/C 42/68	Υπόθεση T-408/06: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2006 — Wenzhou Taima Shoes κατά Συμβουλίου	39
2007/C 42/69	Υπόθεση T-409/06: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2006 — Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory κατά Συμβουλίου	39
2007/C 42/70	Υπόθεση T-410/06: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2006 — Foshan City Nanhai Golden Step Industrial κατά Συμβουλίου	40
2007/C 42/71	Υπόθεση T-411/06: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2006 — SO.GE.LMA. κατά ΕΟΑ	40
2007/C 42/72	Υπόθεση T-412/06: Προσφυγή της 29ης Δεκεμβρίου 2006 — Vitro Corporativo κατά ΓΕΕΑ — VKR Holding (Vitro)	41
2007/C 42/73	Υπόθεση T-413/06 P: Αναίρεση που ασκήθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 2006 κατά της διάταξης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 9 Οκτωβρίου 2006 στην υπόθεση F-53/06, Gualtieri κατά Επιτροπής	42
2007/C 42/74	Υπόθεση T-414/06 P: Αναίρεση της 27ης Δεκεμβρίου 2006 που άσκησε ο Philippe Combescot κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 19 Οκτωβρίου 2006 στην υπόθεση F-114/05, Philippe Combescot κατά Επιτροπής	42
2007/C 42/75	Υπόθεση T-415/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Δεκεμβρίου 2006 η E. De Smedt κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 19 Οκτωβρίου 2006 στην υπόθεση F-59/05, De Smedt κατά Επιτροπής	43
2007/C 42/76	Υπόθεση T-416/06: Προσφυγή της 29ης Δεκεμβρίου 2006 — Sumitomo Chemical Agro Europe SAS κατά Επιτροπής	43
2007/C 42/77	Υπόθεση T-4/07: Προσφυγή της 5ης Ιανουαρίου 2007 — Sanofi-Aventis κατά ΓΕΕΑ — AstraZeneca (EXANTIN)	44
2007/C 42/78	Υπόθεση T-97/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 1ης Δεκεμβρίου 2006 — Neoperl κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση σπирάλ μπάνιου)	45

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2007/C 42/79	Υπόθεση F-92/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2007 — Genette κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Συντάξεις — Συνταξιοδοτικό δικαίωμα κτηθέν πριν από την πρόσληψη στην υπηρεσία των Κοινοτήτων — Μεταφορά στο κοινοτικό σύστημα — Απόσυρση της αιτήσεως μεταφοράς με σκοπό την εφαρμογή νέων ευνοϊκότερων διατάξεων)	46
2007/C 42/80	Υπόθεση F-115/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2007 — Vienne κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου (Υπάλληλοι — Υποχρέωση αρωγής την οποία υπέχει η διοίκηση — Αρνηση αρωγής — Μεταφορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων αποκτηθέντων στο Βέλγιο)	46
2007/C 42/81	Υπόθεση F-119/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2007 — Gesner κατά ΓΕΕΑ (Υπάλληλοι — Αναπηρία — Απόρριψη αίτησης για τη σύσταση επιτροπής αναπηρίας)	47

2007/C 42/82	Υπόθεση F-126/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2007 — Borbély κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Επιστροφή εξόδων — Αποζημίωση πρώτης εγκαταστάσεως — Ημερήσια αποζημίωση — Έξοδα ταξιδιού για την ανάληψη υπηρεσίας — Τόπος προσλήψεως — Αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας) 47	47
2007/C 42/83	Υπόθεση F-3/06: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 16ης Ιανουαρίου 2007 — Frankin κ.λπ. κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Υποχρέωση αρωγής την οποία υπέχει η διοίκηση — Άρνηση αρωγής — Μεταφορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων αποκτηθέντων στο Βέλγιο) 47	47
2007/C 42/84	Υπόθεση F-147/06: Προσφυγή της 27 Δεκεμβρίου 2006 — Dragoman κατά Επιτροπής 48	48
2007/C 42/85	Υπόθεση F-148/06: Προσφυγή της 28ης Δεκεμβρίου 2006 — Collée κατά Κοινοβουλίου 48	48
2007/C 42/86	Υπόθεση F-1/07: Προσφυγή-αγωγή του O. Chassagne κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 3 Ιανουαρίου 2007 49	49

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(2007/C 42/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 20 της 27.1.2007

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 331 της 30.12.2006

EE C 326 της 30.12.2006

EE C 310 της 16.12.2006

EE C 294 της 2.12.2006

EE C 281 της 18.11.2006

EE C 261 της 28.10.2006

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-251/04) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 1 και 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3577/92 — Μεταφορές — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Θαλάσσιες ενδομεταφορές — Υπηρεσίες ρυμουλκήσεως στην ανοικτή θάλασσα)

(2007/C 42/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Γ. Ζαββός και Κ. Simonssons)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Α. Σαμώνη-Ράντου και Σ. Χαλά)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2577/92 του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 1992, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές-καμποτάζ) (ΕΕ L 364, σ. 7) — Εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας δικαίωμα παροχής υπηρεσιών ρυμουλκήσεως στην ανοικτή θάλασσα έχουν μόνον πλοία με ελληνική σημαία

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 201 της 7.8.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου 2007 — Technische Glaswerke Ilmenau GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Schott AG, πρώην Schott Glas

(Υπόθεση C-404/04 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ — Συμβατική υπόσχεση καταβολής — Εξάλειψη ουσιώδους όρου της συμβάσεως — Νέοι ισχυρισμοί και επιχειρήματα — Υποκατάσταση λόγων — Αίτηση εξετάσεως μαρτύρων — Κριτήριο του ιδιώτη πιστωτή — Αιτιολογία της αποφάσεως του Πρωτοδικείου — Προσδιορισμός του ποσού της ενισχύσεως — Άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ — Δικαίωμα ακροάσεως — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του ενδιαφερομένου κράτους μέλους)

(2007/C 42/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (εκπρόσωποι: C. Arhold και N. Wimmer, Rechtsanwälte)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Di Bucci και V. Kreuzschitz), Schott AG, πρώην Schott Glas (εκπρόσωπος: U. Soltész, Rechtsanwalt)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του πέμπτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 8ης Ιουλίου 2004 στην υπόθεση T-198/01, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH κατά Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή ακυρώσεως που είχε ασκηθεί κατά της αποφάσεως 2002/185/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 2001, σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (Γερμανία) (ΕΕ 2002, L 62, σ. 30)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η Technisch Glaswerke Ilmenau GmbH φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, το σύνολο των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων και της παρούσας δίκης.
- 3) Η Technisch Glaswerke Ilmenau GmbH φέρει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Schott AG στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- 4) Η Schott AG φέρει τα δικαστικά έξοδά της στην παρούσα δίκη.

(¹) EE C 273 της 6.11.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Länsrätten i Stockholms län — Migrationsdomstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Yunying Jia κατά Migrationsverket

(Υπόθεση C-1/05) (¹)

(Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 43 ΕΚ — Οδηγία 73/148/ΕΟΚ — Υπήκοος κράτους μέλους εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος — Δικαίωμα διαμονής ανιόντος του συζύγου, όταν ο ανιών και ο σύζυγος είναι, αμφότεροι, υπήκοοι τρίτης χώρας — Υποχρέωση του ανιόντος αυτού να διαμένει νομίμως σε κράτος μέλος κατά τον χρόνο μεταβάσεώς του, προς επανένωση με την οικογένειά του, στο κράτος μέλος εγκαταστάσεως — Αποδείξεις που πρέπει να προσκομισθούν, προκειμένου να θεωρηθεί ως συντηρούμενος ανιών)

(2007/C 42/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Länsrätten i Stockholms län — Migrationsdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Yunying Jia

κατά

Migrationsverket

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Utlämningsnämnden — Ερμηνεία των άρθρων 43 ΕΚ, του άρθρου 10 του κανονισμού 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 0033), και των άρθρων 1, στοιχείο δ', και 6, στοιχείο β', της οδηγίας 73/148/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1973, περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και στη διαμονή των υπηκόων των κρατών μελών στο εσωτερικό της Κοινότητας στον τομέα της εγκαταστάσεως και της παροχής υπηρεσιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 0135) — Δικαίωμα διαμονής του ανιόντος του συζύγου υπηκόου

κράτους μέλους εγκατεστημένου εντός άλλου κράτους μέλους, όταν ο ανιών και ο σύζυγος έχουν αμφότεροι την ιθαγένεια τρίτου κράτους και ο ανιών συντηρείται από τον υπήκοο του κράτους μέλους — Υποχρέωση του ανιόντος να διαμένει νομίμως εντός κράτους μέλους κατά τον χρόνο της μεταβάσεως για εγκατάσταση μαζί με την οικογένειά του — Αποδεικτικά στοιχεία που πρέπει να προσκομιστούν για να θεωρηθεί συντηρούμενος ανιών

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Το κοινοτικό δίκαιο, λαμβανομένης υπόψη της προαναφερθείσας αποφάσεως της 23ης Σεπτεμβρίου 2003, Akrich (C-109/01), δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να εξαρτούν την παροχή δικαιώματος διαμονής σε υπήκοο τρίτης χώρας, μέλος της οικογένειας κοινοτικού υπηκόου ο οποίος έκανε χρήση του δικαιώματός του ελεύθερης κυκλοφορίας, από την προϋπόθεση ότι το μέλος αυτό της οικογένειας πρέπει, προηγουμένως, να έχει διαμείνει νομίμως σε άλλο κράτος μέλος.
- 2) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 73/148/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1973, περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και στη διαμονή των υπηκόων των κρατών μελών στο εσωτερικό της Κοινότητας στον τομέα της εγκαταστάσεως και της παροχής υπηρεσιών, έχει την έννοια ότι νοείται ως «συντηρούμενο» το μέλος της οικογένειας κοινοτικού υπηκόου εγκατεστημένου σε άλλο κράτος μέλος κατά την έννοια του άρθρου 43 ΕΚ, στην περίπτωση που έχει ανάγκη της οικονομικής υποστηρίξεως αυτού του υπηκόου ή του συζύγου του προς κάλυψη των στοιχειωδών αναγκών του στο κράτος καταγωγής ή προελεύσεως αυτού του μέλους της οικογένειας κατά τον χρόνο που ζητεί να του επιτραπεί η διαβίωσή του μαζί με τον υπήκοο αυτόν. Το άρθρο 6, στοιχείο β' της ίδιας οδηγίας έχει την έννοια ότι η απόδειξη της ανάγκης οικονομικής υποστηρίξεως μπορεί να γίνει με κάθε πρόσφορο μέσο, μολονότι η απλή ανάληψη, εκ μέρους του κοινοτικού υπηκόου ή του συζύγου του, της δεσμεύσεως να συντηρούν το μέλος αυτό της οικογένειας ενδέχεται να μη θεωρηθεί ως αποδεικνύουσα την ύπαρξη πραγματικής καταστάσεως εξαρτήσεως του μέλους αυτού.

(¹) EE C 57 της 5.3.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Överklagandenämnden för Högskolan (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Kaj Lyyski κατά Umeå universitet

(Υπόθεση C-40/05) (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Άρθρο 39 ΕΚ — Εμπόδια — Επαγγελματική κατάρτιση — Εκπαιδευτικοί — Απόρριψη υποψηφιότητας συμμετοχής σε πρόγραμμα κατάρτισεως εκπαιδευτικού απασχολούμενου σε σχολείο άλλου κράτους μέλους)

(2007/C 42/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Överklagandenämnden för Högskolan

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Kaj Lyyski

κατά

Umeå universitet

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Överklagen-
denämnden för högskolan (Επιτροπή προσφυγών για τα ανώτατα
εκπαιδευτικά ιδρύματα) — Ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου και
ιδίως του άρθρου 12 ΕΚ — Δράση επαγγελματικής εκπαίδευσης
αποσκοπούσα στην κάλυψη του κενού σε ειδικευμένους εκπαιδευ-
τικούς εντός κράτους μέλους και απευθυνόμενη σε εκπαιδευτικούς
εργαζόμενους σε σχολεία για να τους παρασχεθεί η δυνατότητα να
αποκτήσουν τα αναγκαία προσόντα προκειμένου να προσληφθούν
με σύμβαση αορίστου χρόνου — Απόρριψη υποψηφίου υπηκόου
του κράτους αυτού, αλλά εργαζόμενου σε σχολείο άλλου κράτους
μέλους

Διατακτικό της αποφάσεως

Δεν είναι αντίθετη προς το κοινοτικό δίκαιο εθνική νομοθετική
ρύθμιση για την οργάνωση προγράμματος κατάρτισεως προσω-
ρινού χαρακτήρα, προοριζόμενου να καλύψει σε σύντομο χρόνο τη
ζήτηση καταρτισμένων εκπαιδευτικών σε ένα κράτος μέλος, η
οποία θέτει ως προϋπόθεση οι υποψήφιοι του προγράμματος αυτού
να απασχολούνται σε σχολείο του εν λόγω κράτους μέλους, υπό
τον όρο, όμως, ότι η εφαρμογή της νομοθετικής αυτής ρυθμίσεως
δεν καταλήγει εκ των προτέρων σε αποκλεισμό κάθε υποψηφιό-
τητας εκπαιδευτικού που δεν απασχολείται σε τέτοιο σχολείο,
χωρίς προηγούμενη και εξατομικευμένη εκτίμηση των προσόντων
της υποψηφιότητας αυτής, όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τις ικανό-
τητες του ενδιαφερομένου και τη δυνατότητα επιβλέψεως του
πρακτικού μέρους του προγράμματος κατάρτισεως στο οποίο
συμμετέχει ή, ενδεχομένως, απαλλαγής του από αυτό.

(¹) EE C 93 της 16.4.2005.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου
2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά
Ιρλανδίας**

(Υπόθεση C-175/05) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/100/ΕΟΚ —
Δικαίωμα του δημιουργού — Δικαίωμα εκμίσθωσης και
δανεισμού — Αποκλειστικό δικαίωμα δημόσιου δανεισμού
— Παρέκκλιση — Όρος καταβολής αμοιβής — Απαλλαγή
— Έκταση)

(2007/C 42/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρό-
σωποι: M. Shotton και W. Wils)

Καθής: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: D. O'Hagan, επικουρούμενος από
τους E. Regan, SC, J. Gormley, Advisory Counsel)

Παραβιάζουν της καθής: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: I. Del
Cuvillo Contreras)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 1 και 5 της
οδηγίας 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1992,
σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και
ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία
στον τομέα των προϊόντων της διανοίας (EE L 346, σ. 61) —
Παρέκκλιση από το αποκλειστικό δικαίωμα δημόσιου δανεισμού —
Έκταση

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιρλανδία, εξαιρώντας όλες τις κατηγορίες ιδρυμάτων δημό-
σιου δανεισμού, κατά την έννοια της οδηγίας 92/100/ΕΟΚ του
Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1992, σχετικά με το
δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα
δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον
τομέα των προϊόντων της διανοίας, από την υποχρέωση κατα-
βολής αμοιβής στους δημιουργούς για τα έργα που δανείζουν,
παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 1 και 5 της
εν λόγω οδηγίας.
- 2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 155 της 25.6.2005.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Ιανουα-
ρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά
Ιρλανδίας**

(Υπόθεση C-183/05) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ —
Άρθρα 12, παράγραφοι 1 και 2, 13, παράγραφος 1, στοιχείο
β', και 16 — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και
της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Προστασία των ειδών)

(2007/C 42/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρό-
σωποι: M. van Beek, M. Wemaëre, δικηγόρος)

Καθής: Ιρλανδία (εκπρόσωπος: D. O'Hagan)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Ατελής μεταφορά του άρθρου 12,
παράγραφοι 1 και 2, του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο β',
και του άρθρου 16 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της
21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων
καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (EE L 206, σ. 7)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) — Μη λαμβάνοντας όλα τα αναγκαία ειδικά μέτρα για την αποτελεσματική εφαρμογή του συστήματος αυστηρής προστασίας που προβλέπεται στο άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας,
- διατηρώντας σε ισχύ τις διατάξεις του άρθρου 23, παράγραφος 7, στοιχεία α και c, του νόμου περί της άγριας πανίδας και χλωρίδας (Wildlife Act) του 1976, όπως διαμορφώθηκε με τον τροποποιητικό νόμο [Wildlife (Amendment) Act] του 2000, που δεν συμβιβάζονται με τις διατάξεις των άρθρων 12, παράγραφος 1, και 16 της οδηγίας 92/43,

η Ιρλανδία δεν συμμορφώθηκε προς τα εν λόγω άρθρα της οδηγίας αυτής και παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

- 2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 182 της 23.7.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Sozialgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Innovative Technology Center GmbH (ITC) κατά Bundesagentur für Arbeit

(Υπόθεση C-208/05) (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Εθνική νομοθεσία — Καταβολή από κράτος μέλος σε ιδιωτικό γραφείο ευρέσεως εργασίας της αμοιβής που οφείλεται για την εξεύρεση θέσεως απασχολήσεως — Εργασία υποκείμενη σε υποχρεωτικές εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως στο οικείο κράτος μέλος — Περισρισμός — Δικαιολόγηση — Αναλογικότητα)

(2007/C 42/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Sozialgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Innovative Technology Center GmbH (ITC)

κατά

Bundesagentur für Arbeit

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Sozialgericht Berlin — Ερμηνεία των άρθρων 18, 39, 40, 50 και 87 της Συνθήκης ΕΚ καθώς και των άρθρων 3 και 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινό-

τητος (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33) — Εθνική νομοθετική διάταξη που προβλέπει επιδοτήσεις ιδιωτικών επιχειρήσεων διαμεσολαβήσεως για την εύρεση εργασίας για την περίπτωση κατά την οποία ο αναζητών εργασίας συνάπτει σύμβαση εργασίας υπαγόμενη σε υποχρεωτική ασφάλιση — Αποκλείονται όταν συνάπτεται σύμβαση εργασίας με εργοδότη ο οποίος είναι εγκατεστημένος εντός άλλου κράτους μέλους

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Τα άρθρα 39 ΕΚ, 49 ΕΚ και 50 ΕΚ απαγορεύουν εθνική νομοθετική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 421g, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του βιβλίου III του γερμανικού κώδικα κοινωνικής ασφαλίσεως, κατά την οποία η καταβολή εκ μέρους κράτους μέλους σε ιδιωτικό γραφείο ευρέσεως εργασίας της οφειλόμενης από τον αιτούντα εργασία προς το γραφείο αυτό αμοιβής για την εξεύρεση θέσεως απασχολήσεως εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι η εξευρεθείσα από τον μεσολαβητή αυτόν θέση υπόκειται σε υποχρεωτικές εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως εντός του εδάφους αυτού του κράτους.
- 2) Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να ερμηνεύει και να εφαρμόζει το εσωτερικό δίκαιο σύμφωνα με τις επιταγές του κοινοτικού δικαίου, εξαντλώντας κάθε περιθώριο εκτιμήσεως που του παρέχει το εθνικό του δίκαιο, σε περίπτωση δε που μια τέτοια σύμφωνη με το κοινοτικό δίκαιο ερμηνεία δεν είναι δυνατή, προκειμένου περί διατάξεων της Συνθήκης ΕΚ που παρέχουν στους ιδιώτες δικαιώματα τα οποία αυτοί μπορούν να προβάλλουν ενώπιον των δικαστηρίων και τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν να προασπίσουν, το εθνικό δικαστήριο οφείλει να μην εφαρμόζει οποιαδήποτε αντίθετη προς τις διατάξεις αυτές διάταξη του εσωτερικού δικαίου.

(¹) ΕΕ C 171 της 9.7.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Cour de cassation — Chambre civile (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — José Perez Naranjo κατά Caisse régionale d'assurance maladie Nord-Picardie

(Υπόθεση C-265/05) (¹)

(Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρα 4, παράγραφος 2α, 10α και 95β — Συμπληρωματικό επίδομα γήρατος — Εθνική νομοθετική ρύθμιση που εξαρτά το επίδομα αυτό από την προϋπόθεση κατοικίας — Ειδική παροχή μη βασισμένη στην καταβολή εισφοράς — Επίδομα περιλαμβανόμενο στο παράρτημα ΙΙα του κανονισμού 1408/71)

(2007/C 42/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation — Chambre civile

Διάδικοι στη διαδικασία της κύριας δίκης

José Perez Naranjo

κατά

Caisse régionale d'assurance maladie Nord-Picardie

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Cour de cassation — Chambre civile — Παρίσι — Ερμηνεία των άρθρων 4, παράγραφος 2α, 10α, 19, παράγραφος 1, και 95γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ 1983, L 230, σ. 8), όπως τροποποιήθηκε — Εθνική νομοθεσία που εξαρτά τη χορήγηση του πρόσθετου επιδόματος του Fonds national de solidarité από την προϋπόθεση κατοικίας — Έννοια της ειδικής παροχής που δεν στηρίζεται σε εισφορά — Εγγραφή του επιδόματος στο παράρτημα ΙΙα του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

Παροχή όπως το συμπληρωματικό επίδομα που μνημονεύει το παράρτημα ΙΙα, υπό την επικεφαλίδα «Γαλλία», του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, αποτελεί ειδική παροχή. Από την εξέταση του τρόπου χρηματοδότησεως του συμπληρωματικού επιδόματος βάσει των στοιχείων του φακέλου που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο προκύπτει η έλλειψη επαρκώς εξακριβώσιμης σχέσεως μεταξύ της γενικευμένης κοινωνικής εισφοράς και της εν λόγω παροχής, πράγμα που οδηγεί στο συμπέρασμα ότι το συμπληρωματικό επίδομα δεν στηρίζεται στην καταβολή εισφορών. Πάντως, απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να επαληθεύσει την ακρίβεια των στοιχείων που διαλαμβάνονται στις σκέψεις 48 έως 52 της παρούσας αποφάσεως προκειμένου να διαπιστώσει κατά συγκεκριμένο τρόπο αν η επίδικη παροχή στηρίζεται ή όχι στην καταβολή εισφοράς.

(¹) ΕΕ C 217 της 3.9.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-269/05) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4055/86 — Θαλάσσιες μεταφορές — Λιμενικά τέλη επιβατηγών και φορτηγών πλοίων — Λιμενικά τέλη οχημάτων που μεταφέρονται με οχηματαγωγά πλοία — Δυσμενής διάκριση)

(2007/C 42/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Γ. Ζαββός και Κ. Simonsson)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Ε. Σκανδάλου)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4055/86 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών (ΕΕ L 378, σ. 1) — Λιμενικά τέλη που επιβάλλονται σε επιβατηγά ή φορτηγά πλοία — Επιβολή τέλους χαμηλότερου ύψους σε πλοία που εκτελούν μεταφορές μεταξύ λιμένων στο εσωτερικό της χώρας — Λιμενικά τέλη που επιβάλλονται σε οχήματα μεταφερόμενα από οχηματαγωγά — Τέλος που δεν επιβάλλεται σε οχήματα μεταφερόμενα μεταξύ λιμένων στο εσωτερικό της χώρας

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, διατηρώντας σε ισχύ:

— τα λιμενικά τέλη που επιβάλλονται σε επιβατηγά πλοία (συμπεριλαμβανομένων και των κρουαζιεροπλοίων) ή σε φορτηγά πλοία κατά την προσόρμιση, την παραβολή και την αγκυροβόληση των πλοίων στους λιμένες του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης, εφαρμόζοντας χαμηλότερο ύψος τελών όταν οι μεταφορές εκτελούνται μεταξύ δύο λιμένων στο εσωτερικό της χώρας, σε σύγκριση με τις περιπτώσεις που οι μεταφορές έχουν προορισμό το εξωτερικό,

— τα λιμενικά τέλη υπέρ των λιμενικών ταμείων των Οργανισμών Λιμένος ΑΕ που συστάθηκαν με τον νόμο 2932/2001 και των λιμένων του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης, με τα οποία επιβαρύνονται τα οχήματα κατά την επιβίβασή τους σε πορθημεία που πραγματοποιούν διεθνείς διασυνδέσεις, ενώ δεν εισπράττονται ανάλογα τέλη για τις διασυνδέσεις μεταξύ των ελληνικών λιμένων,

— το δικαίωμα των δήμων και κοινοτήτων στην περιφέρεια των οποίων λειτουργούν λιμένες να επιβάλλουν τέλη στα οχήματα τα οποία επιβιβάζονται σε οχηματαγωγά πλοία με προορισμό λιμένες στο εξωτερικό,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4055/86 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) JO C 229 du 17.9.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vonk Dairy Products BV κατά Productschap Zuivel

(Υπόθεση C-279/05) ⁽¹⁾

(Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Τυρί — Άρθρα 16 έως 18 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 — Διαφοροποιημένες επιστροφές λόγω εξαγωγής — Σχεδόν άμεση επανεξαγωγή από τη χώρα εισαγωγής — Απόδειξη καταχρηστικής πρακτικής — Αναζήτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων — Άρθρο 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 — Διαρκής ή επαναλαμβανόμενη παρατυπία)

(2007/C 42/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Vonk Dairy Products BV

κατά

Productschap Zuivel

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Ερμηνεία των άρθρων 16 έως 18 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 351, σ. 1), όπως είχε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστάσεων — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1) — Διαφοροποιημένες επιστροφές που δεν οφείλονται σε περίπτωση καταχρηστικής επανεξαγωγής από τον εξαγωγέα — Καθορισμός των σχετικών κριτηρίων — Διαρκής ή επαναλαμβανόμενη «παρατυπία»

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Στο πλαίσιο μιας διαδικασίας ανακλήσεως και ανακτήσεως διαφοροποιημένων επιστροφών λόγω εξαγωγής που καταβλήθηκαν οριστικά βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα, προς διαπίστωση του αχρεωστήτου των πιο πάνω επιστροφών απαιτείται απόδειξη καταχρηστικής πρακτικής του εξαγωγέα, προσκομισθείσα σύμφωνα με τους κανόνες του εθνικού δικαίου.
- 2) Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονο-

μικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, μια «παρατυπία» είναι διαρκής ή επαναλαμβανόμενη όταν έχει γίνει από κοινοτικό επιχειρηματία ο οποίος αντλεί οικονομικά οφέλη από ένα σύνολο όμοιων πράξεων που συνιστούν παράβαση της ίδιας διατάξεως του κοινοτικού δικαίου. Εν προκειμένω, δεν ασκεί επιρροή το γεγονός ότι η «παρατυπία» αφορά ένα σχετικά μικρό μέρος όλων των συναλλαγών σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και ότι οι συναλλαγές σχετικά με τις οποίες διαπιστώθηκε η «παρατυπία» αφορούν πάντοτε διαφορετικές παρτίδες.

⁽¹⁾ ΕΕ C 257 της 15.10.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου 2007 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Johan Piek κατά Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij

(Υπόθεση C-384/05) ⁽¹⁾

(Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα — Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος — Ειδική ποσότητα αναφοράς — Άρθρο 3, σημείο 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84)

(2007/C 42/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Johan Piek

κατά

Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία του άρθρου 3, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 90, σ. 13) — Καθορισμός των ποσοτήτων αναφοράς που απαλλάσσονται της εισφοράς — Εθνικό μέτρο το οποίο προέβλεπε τη χορήγηση ειδικών ποσοτήτων αναφοράς στους παραγωγούς που πραγματοποίησαν επενδύσεις, είτε στο πλαίσιο αναπτυξιακού σχεδίου είτε όχι, μεταξύ της 1ης Σεπτεμβρίου 1981 και της 31ης Μαρτίου 1984 — Συμβατό με την κοινοτική ρύθμιση η οποία καθόριζε ως κρίσιμο χρονικό διάστημα την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 1981 μέχρι τις 31 Μαρτίου 1984

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 3, σημείο 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντίκειται σε εθνική ρύθμιση όπως η επίδικη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία περιορίζει την κατηγορία των γαλακτοπαραγωγών που μπορούν να λάβουν ειδική ποσότητα αναφοράς σε εκείνους που ανέλαβαν υποχρεώσεις πραγματοποίησης επενδύσεων μετά την 1η Σεπτεμβρίου 1981, αλλά πριν την 1η Μαρτίου 1984.

(¹) EE C 330 της 24.12.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου 2007 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden, Κάτω Χώρες, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — B.A.S. Trucks BV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-400/05) (¹)

(Κοινό Δασμολόγιο — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Δασμολογική κατάταξη — Διάκριση 8704 10 — Όχημα που έχει κατασκευαστεί για χρήση σε εργοτάξια οικοδομών και προορίζεται για μεταφορά και εκφόρτωση υλικών, καθώς και για χρήση στο οδικό δίκτυο)

(2007/C 42/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

B.A.S. Trucks BV

κατά

Staatssecretaris van Financiën

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden — Δασμολογική κατάταξη ενός οχήματος που είναι κατασκευασμένο για να χρησιμοποιείται σε εργοτάξια οικοδομών, προορίζεται για τη μεταφορά και εκφόρτωση υλικών και μπορεί να χρησιμοποιηθεί και στο οδικό δίκτυο — Υπαγωγή ή μη υπαγωγή του οχήματος στη διάκριση 8704 10 ως «ανατρεπόμενου αυτοκινήτου που είναι κατασκευασμένο για να χρησιμοποιείται έξω από το οδικό δίκτυο»

Διατακτικό της αποφάσεως

Η διάκριση 8704 10 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, η οποία περιέχεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του

Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο, όπως το παράρτημα αυτό τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2261/98 της Επιτροπής, της 26ης Οκτωβρίου 1998, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι υπάγονται στη διάκριση αυτή τα κατά την ίδια διάκριση ανατρεπόμενα αυτοκίνητα που έχουν κατασκευαστεί ειδικά και κυρίως για να χρησιμοποιούνται έξω από κακοτράχαλους δημόσιους δρόμους. Το γεγονός ότι ανατρεπόμενα αυτοκίνητα έχουν χαρακτηριστικά που τους δίνουν τη δυνατότητα να κινηθούν, ως εκ περισσού, σε κακοτράχαλους δημόσιους δρόμους δεν εμποδίζει την κατάταξή τους ως ανατρεπόμενων αυτοκινήτων υπό την έννοια της διακρίσεως αυτής.

(¹) EE C 36 της 11.2.2006.

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Νοεμβρίου 2006 η British Aggregates Association κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-210/02, British Aggregates Association κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-487/06 P)

(2007/C 42/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: British Aggregates Association (εκπρόσωποι: C. Pouncey, Solicitor, και L. Van Den Hende, δικηγόρος)

Αντίδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει την απόφαση του Πρωτοδικείου, της 13ης Σεπτεμβρίου 2006, στην υπόθεση T-210/02,
- να ακυρώσει την απόφαση C (2002) 1478 τελικό της Επιτροπής, της 24ης Απριλίου 2002, σχετικά με την υπόθεση κρατικής ενισχύσεως αριθ. N 863/01- Ηνωμένο Βασίλειο/Φόρος επί των αδρανών υλικών, πλην του μέρους της που αφορά την απαλλαγή που χορηγήθηκε για τη Βόρεια Ιρλανδία και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της ανααιρεσείουσας στην παρούσα διαδικασία και στη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου στην υπόθεση T-210/02.

Λόγοι αναίρεσής και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου πρέπει να εξαφανισθεί για τους ακόλουθους λόγους:

- Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον εκτίμησε την ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως με μη αντικειμενικό τρόπο.

- Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση του επιλεκτικού χαρακτήρα, καθόσον διέκρινε μεταξύ του AGL και του επίδικου στην υπόθεση Adria-Wien Pipeline (¹) φόρου.
- Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον δέχθηκε ότι ο φόρος για το περιβάλλον δεν έχει επιλεκτικό χαρακτήρα οσάκις πλήττει συγκεκριμένο τομέα, χωρίς να απαιτήσει ή να παράσχει σαφή ορισμό του τομέα αυτού.
- Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον δεν ήλεγξε προσηκόντως την απόφαση της Επιτροπής.
- Το Πρωτοδικείο εκτίμησε εσφαλμένα τόσο τη «φύση και τη γενική οικονομία» του φορολογικού συστήματος του AGL όσο και το ζήτημα της απαλλαγής των εξαγωγών.
- Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή δεν υπείχε υποχρέωση να κινήσει επίσημη διαδικασία έρευνας.
- Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον κατέληξε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής ήταν επαρκώς αιτιολογημένη.

(¹) Απόφαση του Δικαστηρίου, της 8ης Νοεμβρίου 2001, C-143/99, Adria-Wien Pipeline GmbH και Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH κατά Finanzlandesdirektion für Kärnten (Συλλογή 2001, σ. I-8365).

Αναίρεση που άσκησε την 1η Δεκεμβρίου 2006 ο Bart Nijs κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 3 Οκτωβρίου 2006 στην υπόθεση T-171/05, Bart Nijs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση C-495/06 P)

(2007/C 42/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Bart Nijs (εκπρόσωπος: F. Rollinger, δικηγόρος)

Αντίδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Ελεγκτικό Συνέδριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κηρύξει την αίτηση αναίρεσεως παραδεκτή και βάσιμη·
- να μεταρρυθμίσει την απόφαση του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2006, στην υπόθεση T-171/05, Bart Nijs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου·

- να ακυρώσει τις αποφάσεις που έχουν αποτελέσει το αντικείμενο της προσφυγής στην υπόθεση T-171/05, ιδίως την απόφαση σχετικά με την οριστική κατάρτιση της εκθέσεως βαθμολογίας του προσφεύγοντος σχετικά με το έτος προαγωγών 2003 και την απόφαση περί προαγωγής της Υ στη θέση αναθεωρητή στην ολλανδική μονάδα της μεταφραστικής υπηρεσίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου το 2004·
- να κάνει δεκτό το αίτημα αποκαταστάσεως της επελθούσας ζημίας στο ύψος της ζημίας που υπέστη ο προσφεύγων σε σχέση με την κατάσταση στην οποία θα βρισκόταν εάν αυτός είχε προαχθεί·
- να καταδικάσει το Ελεγκτικό Συνέδριο στα δικαστικά έξοδα της προσφυγής, των δύο αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων και της υπό κρίση αιτήσεως αναίρεσεως.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτησή του αναίρεσεως, ο ανααιρεσείων προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο Πρωτοδικείο το ότι παρέλειψε να αποφανθεί επί του δευτέρου ισχυρισμού του δικογράφου της προσφυγής του, σχετικά με την τήρηση, από την ΑΔΑ, της υποχρεώσεώς της να κοινοποιήσει στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (ΟΛΑΦ) τις επισημανθείσες περιπτώσεις εκφοβισμού και απάτης σε βάρος του κοινοτικού καθεστώτος συντάξεων αναπηρίας. Όμως, αν είχε πραγματοποιηθεί μια τέτοια εξέταση, θα είχαν επισημανθεί διάφορες παρατυπίες διαπραχθείσες από την ΑΔΑ και, ιδίως, η παράνομη άσκηση ανωτέρων καθηκόντων, με προσωρινή ανάθεση, εκ μέρους της Υ, καθώς και η παράνομη άσκηση των καθηκόντων του από τον προϊστάμενο του ανααιρεσείοντος. Ομοίως, το γεγονός ότι η ΑΔΑ δεν ζήτησε τη γνώμη της δευτεροβάθμιας επιτροπής για το προσωπικό συμφέρον που είχαν οι ιεραρχικώς ανώτεροι των δύο εν λόγω υπαλλήλων, όσον αφορά την εκτίμησή τους, θίγει το κύρος της οριστικής εκθέσεως βαθμολογίας του ανααιρεσείοντος.

Δεύτερον, ο ανααιρεσείων αμφισβητεί την κρίση του Πρωτοδικείου κατά την οποία αυτός δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο ικανό να αποδείξει την ακρίβεια του ισχυρισμού του ότι η Υ είχε κληθεί να ασκήσει, με προσωρινή ανάθεση, τα καθήκοντα αναθεωρητή ή, τουλάχιστον, να καταστήσει πειστικό αυτόν τον ισχυρισμό. Πράγματι, αφενός, ο ανααιρεσείων δεν ήταν εν γνώσει αυτής της προσωρινής αναθέσεως, τον Μάρτιο του 2003, και αυτή η ανάθεση, που αποκαλύφθηκε δύο έτη αργότερα, αποτελεί, όπως είναι επόμενο, νέο πραγματικό περιστατικό δικαιολογούν το παραδεκτό του υπομνήματός του της 16ης Δεκεμβρίου 2005. Αφετέρου, οι προβληθέντες με το δικόγραφο της προσφυγής έντεκα λόγοι ακυρώσεως όχι μόνο δεν αποδυναμώνουν την άποψη περί παράνομης προσωρινής αναθέσεως, αλλά, αντιθέτως, την ενισχύουν απολύτως. Όμως, το Πρωτοδικείο αγνόησε όλους αυτούς τους λόγους και στήριξε τη συλλογιστική του σ' ένα και μόνο λόγο που ο ίδιος ο προσφεύγων ουδέποτε είχε προβάλει.

Τέλος, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι οι αποφάσεις σχετικά με την προαγωγή του και την προαγωγή της Υ πρέπει να αναλυθούν ως μια ενιαία και αδιαίρετη απόφαση η οποία είχε ληφθεί πολύ πριν από την επίσημη ημερομηνία, δηλαδή κατά την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του ΚΥΚ όσον αφορά τη σταδιοδρομία της Υ, το φθινόπωρο του 2003, και ότι η απόφαση περί προαγωγής της τελευταίας σαφώς συνιστά βλαπτική γι' αυτόν πράξη επειδή τροποποιεί τη νομική του κατάσταση και συνιστά ταυτόχρονα κατάχρηση εξουσίας, συγκεκριμενομένη κύρωση καθώς και εισάγον ως προς αυτόν δυσμενείς διακρίσεις μέτρο.

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Δεκεμβρίου 2006 η CAS Succhi di Frutta SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-226/01, CAS Succhi di Frutta SpA κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-497/06 P)

(2007/C 42/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: CAS Succhi di Frutta SpA (εκπρόσωποι: F. Sciaudone, R. Sciaudone και D. Fioretti, δικηγόροι)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο, προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της ουσίας βάσει των στοιχείων που θα του παράσχει το Δικαστήριο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, καθώς και σε αυτά της διαδικασίας στην υπόθεση T-226/01.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι αναίρεσης της αποφάσεως του Πρωτοδικείου μπορούν να διακριθούν σε τέσσερις ομάδες που αφορούν αντιστοίχως τη σπουδαιότητα της αποφάσεως Επιτροπή κατά CAS (υπόθεση C-496/99 P), την αντικατάσταση φρούτων, τους συντελεστές ισοδυναμίας και τις δαπάνες που αφορούν την προστασία των δικαιωμάτων της αναιρεσείουσας.

Όσον αφορά τη σπουδαιότητα της αποφάσεως Επιτροπή κατά CAS (υπόθεση C-496/99 P), η αναιρεσείουσα προβάλλει: αλλοίωση και παραμόρφωση των επιχειρημάτων της σχετικά με τη σπουδαιότητα της αποφάσεως Επιτροπή κατά CAS, στο πλαίσιο της διαδικασίας στην υπόθεση T-226/01· παραβίαση της αρχής του δεδικασμένου· παραμόρφωση της αγωγής αποζημιώσεως που ασκήθηκε στην υπόθεση Επιτροπή κατά CAS· πλάνη ως προς την ερμηνεία των προϋποθέσεων ασκήσεως αγωγή αποζημιώσεως.

Σχετικά με την αντικατάσταση φρούτων, η αναιρεσείουσα προβάλλει: έλλειψη αιτιολογίας, όσον αφορά τη ζημία που υπέστη λόγω της αντικατάστασης φρούτων· πρόδηλη πλάνη ως προς την εκτίμηση των αιτημάτων της σχετικά με την έλλειψη νομιμότητας του διαγωνισμού· πλάνη ως προς τη νομική σημασία της αντικατάστασης των φρούτων στο πλαίσιο του μηχανισμού αναθέσεως· παραβίαση της αρχής του δεδικασμένου σε σχέση με την χρονική στιγμή που κατέστη βεβαία η αντικατάσταση των φρούτων· αλλοίωση των αποδεικτικών στοιχείων που περιέχονται στη δικογραφία και έλλειψη αιτιολογίας ως προς τα πλεονεκτήματα που συνδέονται με την αντικατάσταση των φρούτων και με τη γνώση του γεγονότος αυτού από τον Μάρτιο του 1996· παράβαση των διαδικαστικών κανόνων, πρόδηλη αλλοίωση των αποδεικτικών στοιχείων και παραβίαση των γενικών αρχών που ισχύουν ως προς το βάρος της αποδείξεως.

Αναφορικά με τους συντελεστές ισοδυναμίας, η αναιρεσείουσα στρέφεται κατά του εσφαλμένου καθορισμού της ποσότητας φρούτων που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της ζημίας.

Τέλος, όσον αφορά τις δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων της, η αναιρεσείουσα προβάλλει παραβίαση της αρχής της αποζημιώσεως για τις δαπάνες τεχνικής και νομικής αρωγής και παραβίαση της αρχής της αποζημιώσεως για τις δαπάνες συμμετοχής στον διαγωνισμό.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Giudice di pace di Genova (Ιταλία) στις 8 Δεκεμβρίου 2006 — Corporación Dermoestética SA κατά To Me Group Advertising Media

(Υπόθεση C-500/06)

(2007/C 42/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di pace di Genova

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Corporación Dermoestética SA

Εναγομένη: To Me Group Advertising Media

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει με το άρθρο 49 της Συνθήκης ΕΚ εθνική ρύθμιση ανάλογη με εκείνη των άρθρων 4, 5, και 9 bis του νόμου 175/1992 και με εκείνη της υπουργικής αποφάσεως 657 της 16.9.1994 ή/και διοικητική πρακτική που απαγορεύουν τη διαφήμιση σε τηλεοπτικούς σταθμούς εθνικής εμβέλειας ιατρικών-χειρουργικών θεραπειών που πραγματοποιούνται σε νομοτύπως εγκεκριμένα ιδιωτικά υγειονομικά καταστήματα, μολονότι η εν λόγω διαφήμιση επιτρέπεται σε τηλεοπτικά δίκτυα τοπικής εμβέλειας, ενώ συγχρόνως επιβάλλουν, για τη μετάδοση της εν λόγω διαφήμισης, περιορισμό δαπάνης μέχρι του 5 % του εισοδήματος που δηλώθηκε το προηγούμενο έτος;
- 2) Συνάδει με το άρθρο 43 της Συνθήκης ΕΚ εθνική ρύθμιση ανάλογη με εκείνη των άρθρων 4, 5, και 9 bis του νόμου 175/1992 και με εκείνη της υπουργικής αποφάσεως 657 της 16.9.1994 ή/και διοικητική πρακτική που απαγορεύουν τη διαφήμιση σε τηλεοπτικούς σταθμούς εθνικής εμβέλειας ιατρικών-χειρουργικών θεραπειών που πραγματοποιούνται σε νομοτύπως εγκεκριμένα ιδιωτικά καταστήματα, μολονότι η εν λόγω διαφήμιση επιτρέπεται σε τηλεοπτικά δίκτυα τοπικής εμβέλειας, ενώ συγχρόνως επιβάλλουν, για τη διαφήμιση αυτής της τελευταίας μορφής, προηγούμενη έγκριση από κάθε μεμονωμένο δήμο, μετά από γνώμη του οικείου επαρχιακού επαγγελματικού συλλόγου, καθώς και περιορισμό της δαπάνης στο 5 % του εισοδήματος που δηλώθηκε το προηγούμενο έτος;

- 3) Απαγορεύουν τα άρθρα 43 ή/και 49 της Συνθήκης ΕΚ να τίθεται ως προϋπόθεση για τη μετάδοση ενημερωτικών διαφημίσεων σχετικών με ιατρικές-χειρουργικές θεραπείες αισθητικής φύσεως οι οποίες πραγματοποιούνται σε νομοτύπως εγκεκριμένα ιδιωτικά υγειονομικά καταστήματα η προηγούμενη έγκριση εκ μέρους των τοπικών διοικητικών αρχών ή/και των επαγγελματικών συλλόγων;
- 4) Περιορίζει τον ανταγωνισμό πέραν του ό,τι επιτρέπει η σχετική εθνική νομοθεσία και παραβιάζει το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ η ενέργεια της Εθνικής Ομοσπονδίας ιατρικών συλλόγων και των συμμετεχόντων σε αυτή οι ιατρικών συλλόγων να εγκρίνουν κώδικα δεοντολογίας, ο οποίος θέτει περιορισμούς στη διαφήμιση των υγειονομικών επαγγελμάτων και η ερμηνευτική πρακτική όσον αφορά την ισχύουσα ρύθμιση της ιατρικής διαφήμισης, η οποία περιορίζει σημαντικά το δικαίωμα των ιατρών να διαφημίζουν τη δραστηριότητά τους, λαμβανομένου υπόψη ότι και τα δύο μέτρα δεσμεύουν όλους τους ιατρούς;
- 5) Αντιβαίνει, εν πάση περιπτώσει, η ερμηνευτική πρακτική την οποία έχει υιοθετήσει η Εθνική Ομοσπονδία ιατρικών συλλόγων στα άρθρα 3, στοιχείο ζ', 4, 98, 10, 81 και ενδεχομένως στο άρθρο 86 της Συνθήκης ΕΚ, στον βαθμό στον οποίο η πρακτική αυτή επιτρέπεται από εθνική ρύθμιση η οποία ορίζει ότι οι αρμόδιοι επαρχιακοί σύλλογοι πρέπει να επαληθεύουν τη διαφάνεια και την ειλικρίνεια των διαφημιστικών μηνυμάτων των ιατρών χωρίς να προσδιορίζει τα κριτήρια και τον τρόπο ασκήσεως της εξουσίας αυτής;

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Δεκεμβρίου 2006 η Glaxo-SmithKline Services Unlimited (GSK), πρώην Glaxo Wellcome plc κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο διευρυμένο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-168/01, GlaxoSmithKline Services Unlimited κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-501/06 P)

(2007/C 42/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: GlaxoSmithKline Services Unlimited, πρώην Glaxo Wellcome plc (εκπρόσωποι: I. Forrester QC, J. Venit, δικηγόροι Νέας Υόρκης, S. Martínez Lage, abogado, A. Κορινθός, Δικηγόρος, A. Schulz, Rechtsanwalt)

Έτεροι διάδικοι: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEP), Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, Spain Pharma, SA, Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar)

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου στο μέτρο που απέρριψε το αίτημα της GSK περί ακυρώσεως του άρθρου 1

της προσβαλλομένης αποφάσεως ή να λάβει άλλα μέτρα κατά την κρίση του.

- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ανατραπεί στο μέτρο που απορρίπτει το αίτημα της GSK περί ακυρώσεως του άρθρου 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως για τους ακόλουθους λόγους:

- Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη κατά την κρίση ότι οι γενικοί όροι πωλήσεως συνεπάγονται σημαντικά αποτελέσματα κατά του ανταγωνισμού και κατά τούτο συνιστούν παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1 ΕΚ και παρέλειψε να εκτιμήσει δεόντως το νομικό και οικονομικό πλαίσιο τους. Επιπλέον, 1) ο ανταγωνισμός τιμών μεταξύ προϊόντων του ίδιου εμπορικού σήματος στον οποίο αναφέρεται το Πρωτοδικείο με τον απόφασή του είναι το αποτέλεσμα στρεβλώσεως της αγοράς και 2) το Πρωτοδικείο επικαλέσθηκε οριακά πλεονεκτήματα που θα μπορούσαν να αποκομίσουν οι τελικοί καταναλωτές στις χώρες εισαγωγής από τη συμμετοχή των Ισπανών χονδρεμπόρων στον ανταγωνισμό εντός του ίδιου εμπορικού σήματος.
- Το Πρωτοδικείο δεν ήταν αρμόδιο να διαμορφώσει κρίσεις πραγματικών περιστατικών σχετικά με τα πιθανά αποτελέσματα επί των ασθενών και αυτών που πληρώνουν τα φάρμακά τους, δεδομένου ότι η προσβαλλομένη απόφαση της Επιτροπής δεν περιέχει βάση για τέτοιες κρίσεις.

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 13.12.2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-504/06)

(2007/C 42/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Pignataro-Nolin και I. Kaufmann-Bühler)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη μεταφέροντας προσηκόντως στο ιταλικό δίκαιο το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/57/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1992, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφαλείας και υγείας που πρέπει να εφαρμόζονται στα προσωρινά ή κινητά εργοτάξια (όγδοη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ (²)), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την προαναφερθείσα οδηγία·
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στο ιταλικό δίκαιο, τα εργοτάξια που δεν φτάνουν 200 ανθρωπομέρες και δεν ασκούν τις εργασίες του παραρτήματος II της οδηγίας, καλύπτονται αποκλειστικά από τις συντονιστικές διατάξεις του άρθρου 7 του διατάγματος 626/1994. Το άρθρο αυτό όμως επιβάλλει γενική μόνον υποχρέωση συνεργασίας και συντονισμού στους εργοδότες που, εντός της επιχείρησης ή της παραγωγικής μονάδας, αναθέτουν εργασίες σε ανάδοχες επιχειρήσεις ή σε αυτοαπασχολούμενους εργαζομένους. Επομένως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το άρθρο του επίμαχου διατάγματος μεταφέρει προσηκόντως στο εθνικό δίκαιο τις αναλυτικές και λεπτομερείς διατάξεις της οδηγίας 92/57/ΕΟΚ περί του συντονισμού που απαιτείται κατά τα στάδια της εκπόνησης και της εκτέλεσης του έργου.

(¹) ΕΕ 1992, L 245, σ. 6.

(²) ΕΕ 1989, L 183, p. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε η Commissione tributaria regionale di Genova (Ιταλία) στις 12 Ιουνίου 2006 — Agenzia Dogane Circonscrizione Doganale di Genova κατά Euricom Spa

(Υπόθεση C-505/06)

(2007/C 42/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione tributaria regionale di Genova

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Agenzia Dogane Circonscrizione Doganale di Genova

Εφεσβλήτη: Euricom Spa

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 216 του Κοινού Τελωνειακού Κώδικα υπό την έννοια ότι εφαρμόζεται αποκλειστικώς στα παραγόμενα υπό καθεστώς ενεργητικής τελειοποίησης προϊόντα τα οποία ενσωματώνουν μη κοινοτικά εμπορεύματα, με άλλα λόγια υφίσταται υποχρέωση καταβολής δασμών αυτοτελής σε σχέση με άλλες υποχρεώσεις, η οποία αιτιολογείται λόγω της απαγορεύσεως χορηγήσεως διπλού δασμολογικού πλεονεκτήματος;
- 2) Διέπεται, στο πλαίσιο πράξεως ενεργητικής τελειοποίησης η οποία πραγματοποιείται με χρησιμοποίηση της δυνατότητας εξαγωγής των τελειοποιηθέντων εμπορευμάτων πριν την εισαγωγή των ενσωματωμένων σε αυτά εμπορευμάτων, η απόκτηση του τελωνειακού καθεστώτος κοινοτικού εμπορεύματος και η χορήγηση της αντίστοιχης απαλλαγής από εισαγωγικούς δασμούς για το προϊόν το οποίο εισάγεται προς ενσωμά-

τωση στο προηγούμενως εξαχθέν, από το άρθρο 115, παράγραφοι 1 και 3, του Κοινού Τελωνειακού Κώδικα και τις συναφείς εκτελεστικές διατάξεις του κανονισμού 2913/92/ΕΟΚ (¹), ή οι εν λόγω διατάξεις δεν είναι εφαρμόστες αν η προαναφερθείσα πράξη, για τα προϊόντα τα οποία αναφέρονται στο σκεπτικό της παρούσας, αφορά προηγηθείσες εξαγωγές προς χώρες με τις οποίες η Ευρωπαϊκή Κοινότητα έχει συνάψει σχετικές συμφωνίες;

- 3) Στην κρινόμενη υπόθεση, ασκεί επιρροή στη συγκεκριμένη πράξη, και ιδίως στην κοινοτική καταγωγή του εθνικής προελεύσεως ρυζιού του οποίου προηγήθηκε η εξαγωγή, το γεγονός ότι το προαναφερθέν άρθρο 115, παράγραφος 3, προβλέπει ότι τα εμπορεύματα τα οποία εισάγονται προς ενσωμάτωση στα ήδη εξαχθέντα τοποθετούνται στην τελωνειακή κατάσταση των ήδη εξαχθέντων; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό, ζητείται να διευκρινιστεί ποια είναι η σχέση μεταξύ του τελωνειακού καθεστώτος ενεργητικής τελειοποίησης και των κανόνων καταγωγής τους οποίους προβλέπει ο Κοινοτικός Τελωνειακός Κώδικας και οι συμφωνίες με τις Χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης (ΧΚΑΕ).
- 4) Πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 15, παράγραφος 2, των συμφωνιών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των ΧΚΑΕ, το οποίο προβλέπει ότι η απαγόρευση επιστροφής των τελωνειακών δασμών που αφορούν μη καταγόμενες ύλες που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή προϊόντων εξαγομένων με το πιστοποιητικό EUR 1 (το οποίο εκδίδεται από κοινοτική τελωνειακή αρχή), δεν εφαρμόζεται αν τα εν λόγω προϊόντα διατεθούν στην εσωτερική κατανάλωση, υπό την έννοια ότι αποστερεί το άρθρο 216 του Κοινού Τελωνειακού Κώδικα οποιασδήποτε συνέπειας;

(¹) ΕΕ L 302, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Δεκεμβρίου 2006 η PTV Planung Transport Verkehr AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 10 Οκτωβρίου 2006, στην υπόθεση T-302/03, PTV Planung Transport Verkehr AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (Εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-512/06 P)

(2007/C 42/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: PTV Planung Transport Verkehr AG (εκπρόσωπος: Dr. F. Nielsen)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (Εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της αναιρεσιούσας

Η αναιρεσιούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) της 10ης Οκτωβρίου 2006 (υπόθεση T-302/03),
- να καταδικάσει το καθού και αναιρεσίβλητο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Οκτωβρίου 2006 αντιβαίνει προς το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94⁽¹⁾. Το Πρωτοδικείο κακώς δέχθηκε ότι μεταξύ, αφενός, της ενδείξεως «mar&guide» και, αφετέρου του προϊόντος «λογισμικό για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» και της υπηρεσίας «προγραμματισμός για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» υφίσταται άμεση και συγκεκριμένη σχέση και ότι η ένδειξη «mar&guide» καθιστά δυνατή «την άμεση αναγνώριση» των εν λόγω προϊόντων και υπηρεσιών (σκέψη 40 της αποφάσεως του Πρωτοδικείου). Περαιτέρω, ήταν εσφαλμένη η κρίση του Πρωτοδικείου ότι το σημείο «mar&guide» επιτρέπει στο οικείο κοινό να διαπιστώσει «[αμέσως και αυθορμητώς]» την ύπαρξη «άμεσης και συγκεκριμένης σχέσεως με το λογισμικό για ηλεκτρονικούς υπολογιστές και τις υπηρεσίες προγραμματισμού για ηλεκτρονικούς υπολογιστές που παρέχουν χάρτες (πόλεων) και (ταξιδιωτικούς) οδηγούς». Τέλος, κατά την απόφαση, η κατηγορία προϊόντων «λογισμικό για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» και η κατηγορία υπηρεσιών «προγραμματισμός για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» περιλαμβάνουν προϊόντα και υπηρεσίες των οποίων η λειτουργία συνίσταται στην «παροχή» χαρτών (πόλεων) και (ταξιδιωτικών) οδηγών.

Η ως άνω ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, στην οποία προέβη το Πρωτοδικείο με την απόφασή του, είναι εσφαλμένη. Αντιθέτως προς την κρίση του Πρωτοδικείου, το καταχωρισθέν σήμα έχει διακριτικό χαρακτήρα. Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν είναι περιγραφικό. «Άμεση και συγκεκριμένη σχέση» και «άμεση αναγνώριση» νοείται μόνον όταν πρόκειται για κάποιον όρο, ο οποίος είτε προσδιορίζει άμεσα τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες είτε περιγράφει χαρακτηριστικά που ευθύνει, δηλαδή αυτά καθ'αυτά, προσδιορίζουν κάποιο προϊόν ή υπηρεσία. Δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο με την ένδειξη «mar&guide». Η ένδειξη αυτή δεν προσδιορίζει το προϊόν «λογισμικό για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» ή την υπηρεσία «προγραμματισμός για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» ούτε δηλώνει κάποιο χαρακτηριστικό, άμεσα σχετιζόμενο με το προϊόν ή την υπηρεσία. Το κοινό δεν δύναται να διαπιστώσει «[αμέσως και αυθορμητώς] [την ύπαρξη] άμεσης και συγκεκριμένης σχέσεως με το “λογισμικό για ηλεκτρονικούς υπολογιστές” και τις υπηρεσίες “προγραμματισμός για ηλεκτρονικούς υπολογιστές” που παρέχουν χάρτες (πόλεων) και (ταξιδιωτικούς) οδηγούς». Επίσης, το «λογισμικό για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» και η υπηρεσία «προγραμματισμός για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» δεν επιτρέπει την «παροχή» χαρτών (πόλεων) και (ταξιδιωτικών) οδηγών.

Η σχέση που, όπως έκρινε το Πρωτοδικείο με τη απόφασή του, υφίσταται μεταξύ, αφενός, της ενδείξεως «mar&guide» και, αφετέρου, του συγκεκριμένου προϊόντος «λογισμικό για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» και της συγκεκριμένης υπηρεσίας «προγραμματισμός για ηλεκτρονικούς υπολογιστές», ως προς τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση της ενδείξεως αυτής, δεν είναι αυτονόητη, αλλά προκύπτει μόνον κατόπιν νοητικής επεξεργασίας.

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Δεκεμβρίου 2006 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-168/01, GlaxoSmith-Kline Services Unlimited, πρώην Glaxo Wellcome plc κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-513/06 P)

(2007/C 42/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσιούσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Θ. Χριστοφόρου, F. Castillo de la Torre και E. Gippini Fournier)

Αντίδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEP), Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, Spain Pharma, SA, Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar), GlaxoSmithKline Services Unlimited, πρώην Glaxo Wellcome plc

Αιτήματα της αναιρεσιούσας

Η αναιρεσιούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρρέσει τα σημεία 1 και 3 ως 5 του διατακτικού της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-168/01, GlaxoSmithKline Services Ltd. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·
- να αποφανθεί το ίδιο οριστικώς επί της διαφοράς, απορρίπτοντας ως αβάσιμη την προσφυγή περί ακυρώσεως που είχε ασκηθεί στην υπόθεση T-168/01·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στην υπόθεση T-168/01 στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή κατά τη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου και την κατ' αναίρεση διαδικασία.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή συμφωνεί με την κρίση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων όσον αφορά την αιτιολογία της ανααιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, την ύπαρξη συμφωνίας μεταξύ επιχειρήσεων και τους προβληθέντες λόγους ακυρώσεως που αντλούνται από κατάχρηση εξουσίας, παραβίαση της αρχής της επικουρικότητας και παράβαση του άρθρου 43 ΕΚ.

Όσον αφορά το τμήμα της αποφάσεως περί υπάρξεως «αποτελεσματος» αντίθετου προς τον ανταγωνισμό, η Επιτροπή βάλλει κατά της συλλογιστικής του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η ανάλυση βάσει της οποίας το Πρωτοδικείο δέχεται την ύπαρξη περιοριστικών «αποτελεσμάτων» συνιστά στην πραγματικότητα ανάλυση του περιοριστικού «αντικειμένου» της συμφωνίας, λαμβανομένου υπόψη του νομικού και οικονομικού πλαισίου, και θα έπρεπε να οδηγήσει το Πρωτοδικείο στο να δεχθεί τη διαπίστωση της αποφάσεως της Επιτροπής ότι η συμφωνία είχε αντικείμενο αντίθετο προς τον ανταγωνισμό. Όσον αφορά τις λοιπές κρίσεις επί των «αποτελεσμάτων», η Επιτροπή εγείρει σοβαρές αντιρρήσεις προκειμένου, ιδίως, περί: του ορισμού της επίμαχης αγοράς, της απορρίψεως των συμπερασμάτων της Επιτροπής ως προς την εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 1, στοιχείο δ', βάσει του νομικώς εσφαλμένου επιχειρήματος ότι οι διαφορετικές τιμές ίσχυαν σε αγορές διαφορετικές από γεωγραφική άποψη και ορισμένου αριθμού άλλων διαπιστώσεων στις οποίες προβαίνει η απόφαση,

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

όπου το Πρωτοδικείο υποκαθιστά την εκτίμηση της Επιτροπής περί πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων οικονομικού χαρακτήρα με τη δική του, πρακτική που απαγορεύεται στο πλαίσιο του δικαστικού ελέγχου. Πάντως, δεδομένου ότι η Επιτροπή συμφωνεί με την τελική κρίση του Πρωτοδικείου, δηλαδή ότι η επίμαχη συμφωνία έχει αποτελέσματα αντίθετα προς τον ανταγωνισμό, δεν προτίθεται, σ' αυτό το στάδιο, να προβάλει λόγους αναιρέσεως κατ' αυτού του τμήματος της αποφάσεως.

Με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως προβάλλονται δύο κατηγορίες λόγων αναιρέσεως. Η πρώτη αφορά τις κρίσεις περί του άρθρου 81, παράγραφος 1, και ειδικότερα τα νομικά σφάλματα και αλλοιώσεις ως προς την ερμηνεία και εφαρμογή της διαλαμβανόμενης στη διάταξη αυτή έννοιας του «αντικειμένου», καθώς και τις ευάριθμες αλλοιώσεις, νομικά σφάλματα, ανεπάρκειες και αντιφάσεις που πάσχει η αιτιολογία περί του «νομικού και οικονομικού πλαισίου» της συμφωνίας. Η δεύτερη κατηγορία λόγων αναιρέσεως βάλλει κατά των σχετικών με το άρθρο 81, παράγραφος 3, κρίσεων: καταρχάς και πρωτίστως, κατ' αυτών που αφορούν την πρώτη προϋπόθεση της διατάξεως αυτής αλλά, επίσης, και κατά του ότι δεν εξετάσθηκε αν πληρούνται πλείονες άλλες προϋποθέσεις.

Αναίρεση που άσκησε στις 20 Δεκεμβρίου 2006 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-153/04, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ferriere Nord SpA

(Υπόθεση C-516/06 P)

(2007/C 42/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Di Bucci και F. Amato)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Ferriere Nord SpA

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθό μέρος κηρύχθηκε παραδεκτή η προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε η εταιρία Ferriere Nord κατά της από 5 Φεβρουαρίου 2004 επιστολής της Επιτροπής και κατά της από 13 Απριλίου 2004 τηλεομοιοτυπίας της Επιτροπής·
- Να κηρύξει ως απαράδεκτη και συνακόλουθα να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε πρωτοδικώς η εταιρία Ferriere Nord κατά των βαλλομένων πράξεων·
- Να καταδικάσει την εταιρία Ferriere Nord στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 επί της υποθέσεως T-153/04, Ferriere Nord κατά Επιτροπής των Ευρω-

παϊκών Κοινοτήτων, παραβιάζει, στον βαθμό που κηρύσσει παραδεκτή την ασκηθείσα πρωτοδικώς προσφυγή, τη διάταξη του άρθρου 230, πρώτο εδάφιο, σε συνδυασμό με το άρθρο 249 ΕΚ, σχετικά με την ερμηνεία της έννοιας της δεκτικής προσφυγής πράξεως, στερείται αιτιολογίας ή ακολουθεί πεπλανημένη αιτιολογία και πάσχει έλλειψη αρμοδιότητας του Πρωτοδικείου.

Το Πρωτοδικείο δεν κατέδειξε ότι οι βαλλόμενες πράξεις συνεπήχθησαν υποχρεωτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα της πρωτοδικώς προσφεύγουσας, τροποποιώντας σημαντικά την έννομη κατάστασή της. Επιπλέον, θεμελίωσε πεπλανημένα την κρίση του ως προς το παραδεκτό της υποθέσεως, επίσης μη καταδειχθέν, ότι οι βληθείσες πρωτοδικώς πράξεις τεκμαίρονταν νόμιμες. Τέλος, το Πρωτοδικείο υπερέβη τα όρια των αρμοδιοτήτων που του αναθέτει η Συνθήκη.

Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-517/06)

(2007/C 42/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Braun και E. Montaguti)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, παραλείπουσα να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά της οδηγίας 2003/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 2003, για την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα ⁽¹⁾ ή μη κοινοποιώντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- να καταδικάσει την Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Ιουλίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 345, σ. 90.

Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-518/06)

(2007/C 42/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa και N. Yerrell)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία,

- θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ μια νομοθεσία βάσει της οποίας τα ασφαλιστικά για την ασφάλιση αστικής ευθύνης από αυτοκίνητα έναντι τρίτων πρέπει να υπολογίζονται βάσει συγκεκριμένων παραμέτρων,
- επιβάλλοντας αναδρομικό έλεγχο στα ασφαλιστικά για την ασφάλιση αστικής ευθύνης από αυτοκίνητα έναντι τρίτων,

παρέβη τις υποχρεώσεις περί ελεύθερης εμπορίας των ασφαλιστικών προϊόντων που υπέχει από τις διατάξεις περί ελεύθερης τιμολογήσεως των άρθρων 6, 29 και 39 της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1982, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) (στο εξής: οδηγία 92/49).

- ασκώντας έλεγχο επί του τρόπου κατά τον οποίο οι ασφαλιστικές εταιρίες, που έχουν κεντρική έδρα σε άλλο κράτος μέλος αλλά λειτουργούν στην Ιταλία στο πλαίσιο της ελευθερίας εγκαταστάσεως ή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, υπολογίζουν τα ασφαλιστικά τους,
- επιβάλλοντας κυρώσεις στην περίπτωση παράβασης των ιταλικών κανόνων περί του τρόπου υπολογισμού των ασφαλιστών, ακόμα και στην περίπτωση ασφαλιστικών εταιριών που έχουν κεντρική έδρα σε άλλο κράτος μέλος αλλά λειτουργούν στην Ιταλία στο πλαίσιο της ελευθερίας εγκαταστάσεως ή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις του άρθρου 9 της οδηγίας 92/49,

- διατηρώντας την υποχρέωση της συνάψεως της ασφάλισης αστικής ευθύνης από αυτοκίνητα για όλες τις ασφαλιστικές εταιρίες, συμπεριλαμβανομένων των ασφαλιστικών εταιριών

που έχουν κεντρική έδρα σε άλλο κράτος μέλος αλλά λειτουργούν στην Ιταλία στο πλαίσιο της ελευθερίας εγκαταστάσεως ή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 43 και 49 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

2) να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η υποχρέωση που επιβάλλεται στις ασφαλιστικές εταιρίες να καθορίζουν τα ασφαλιστικά σύμφωνα με «τις τεχνικές βάσεις τους, που είναι επαρκώς ευρείες και καταλαμβάνουν τουλάχιστον πέντε οικονομικές χρήσεις», και να προσαρμόζουν τα ασφαλιστικά αυτά σ' ένα ορισμένο μέσο όρο της αγοράς, καθώς και η υποβολή των ασφαλιστών σε αναδρομικό έλεγχο με επακόλουθο ενδεχόμενο την επιβολή σημαντικών κυρώσεων από την ιταλική αρχή εποπτείας σε περίπτωση παραβάσεως των εν λόγω υποχρεώσεων, συνιστούν παράβαση της αρχής της τιμολογιακής ελευθερίας που προβλέπει η οδηγία 92/49. Η ιταλική νομοθεσία έχει πράγματι ως αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός συστήματος ελεγχόμενων ασφαλιστών και την παρεμπόδιση συνεπώς των ασφαλιστικών εταιριών να διαδίδουν ελεύθερα στο εμπόριο τις υπηρεσίες τους κατά τον τρόπο που αυτές κρίνουν σκόπιμο και να καθορίζουν ελεύθερα τα τιμολόγια τους, παραβιάζοντας την υλοποίηση της ενιαίας αγοράς στον τομέα των ασφαλειών.

Το Ιταλικό κράτος δεν μπορεί να επικαλείται το γενικό συμφέρον στο οποίο στηρίζεται η θέσπιση των εθνικών διατάξεων για να νομιμοποιήσει μια εξαίρεση από την αρχή της τιμολογιακής ελευθερίας των επιχειρήσεων την οποία καθορίζει το κοινοτικό δίκαιο, καθόσον δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των εξαιρέσεων που προβλέπει η οδηγία 92/49 στα άρθρα 29, δεύτερο εδάφιο, και 39, παράγραφος 3.

Ο έλεγχος που πράγματι ασκεί η ιταλική αρχή εποπτείας, ήτοι η αρχή εποπτείας του κράτους μέλους υποδοχής, όσον αφορά τον τρόπο κατά τον οποίο οι ασφαλιστικές εταιρίες, που λειτουργούν στην Ιταλία στο πλαίσιο της ελευθερίας εγκαταστάσεως ή της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών, υπολογίζουν τα ασφαλιστικά τους, καθώς και η επιβολή κυρώσεων από την ίδια ιταλική αρχή εποπτείας, σε περίπτωση παραβάσεως της ιταλικής κανονιστικής ρυθμίσεως, συνιστά παράβαση της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ κράτους μέλους προελεύσεως (ήτοι: της κύριας εγκαταστάσεως της ασφαλιστικής εταιρίας) και κράτους μέλους υποδοχής, την οποία καθορίζει το άρθρο 9 της οδηγίας 92/49.

Η υποχρέωση συνάψεως συμβάσεως που επιβάλλεται σε όλες τις ασφαλιστικές εταιρίες που δραστηριοποιούνται στον κλάδο της αστικής ευθύνης από αυτοκίνητα, ανεξάρτητα από τον τόπο στον οποίο βρίσκεται η έδρα τους και σε σχέση με όλες τις κατηγορίες ασφαλιζομένων και σε όλες τις περιφέρειες της Ιταλίας, καθώς και η δυνατότητα επιβολής κυρώσεων εκ μέρους της ιταλικής αρχής εποπτείας σε περίπτωση παραβάσεως της εν λόγω υποχρεώσεως, συνιστά περιορισμό της θεμελιώδους ελευθερίας εγκαταστάσεως, απαγορευόμενο από το άρθρο 43, και συνιστά επίσης περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, ασύμβατο προς το άρθρο 49 της Συνθήκης ΕΚ. Συγκεκριμένα, η υποχρέωση παροχής της υποχρεωτικής ασφάλισης αστικής ευθύνης από αυτοκίνητα, που προβλέπει το ιταλικό δίκαιο, συνιστά σοβαρό εμπόδιο στην άσκηση της δραστηριότητας των ασφαλιστικών εταιριών στην Ιταλία, καθόσον η υποχρέωση αυτή αποτρέπει τις ασφαλιστικές εταιρίες που είναι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη από το να εγκατασταθούν ή να παράσχουν υπηρεσίες στην Ιταλία και, συνεπώς, παραβιάζει την πρόσβαση τους στην ιταλική αγορά.

Η υποχρέωση συνάψεως συμβάσεως συνιστά εμπόδιο το οποίο είναι αδικαιολόγητο και δυσανάλογο σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό. Συγκεκριμένα, «προϋπόθεση για την επίκληση της έννοιας της δημοσίας τάξεως είναι η ύπαρξη πραγματικής και αρκετά σοβαρής απειλής κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας» και «η σχετική με τη δημόσια τάξη εξαίρεση, όπως και όλες οι παρεκκλίσεις από τις θεμελιώδεις αρχές της Συνθήκης, πρέπει να ερμηνεύεται στενά» απόφαση της 19ης Ιανουαρίου 1999, C-348/96, Ποινική δίκη κατά *Donatella Calza*, Συλλογή 1999, σ. 1-11 σκέψεις 21 και 23).

Επιπλέον, ο περιορισμός αυτός είναι ακατάλληλος για την επίτευξη του σκοπού για τον οποίο θεσπίστηκε, καθόσον μια τέτοια γενικευμένη υποχρέωση συνάψεως συμβάσεων εμποδίζει τη διαμόρφωση και τη λειτουργικότητα ειδικευμένων τομέων των ασφαλιστικών εταιριών που θα μπορούσαν να ικανοποιήσουν κατά πιο κατάλληλο και αποτελεσματικό τρόπο τις απαιτήσεις των καταναλωτών λόγω ειδικώς της αποκτηθείσας ειδικεύσεως.

Τέλος, ο περιορισμός αυτός υπερβαίνει αυτό που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του σκοπού της διαφύλαξης της δημόσιας τάξης ή της προστασίας των καταναλωτών, τόσο από γεωγραφική άποψη, καθόσον τα προβλήματα που είναι σύμφυτα με τη δημόσια τάξη αφορούν, σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, μόνο «συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές» της εθνικής επικράτειας, όσο και από την άποψη του περιεχομένου, καθόσον οι ασφαλιστικές εταιρίες που λειτουργούν στην Ιταλία υποχρεούνται να ασφαλισουν οποιονδήποτε κύριο ή οδηγό μηχανοκίνητου οχήματος, ανεξάρτητα από τον κίνδυνο που ο κύριος ή ο οδηγός αυτός αντιπροσωπεύει συγκεκριμένα όσον αφορά την αστική ευθύνη λόγω ζημιών προκληθεισών σε τρίτους.

(¹) ΕΕ L 228, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Δεκεμβρίου 2006 η Αθηναϊκή Τεχνική ΑΕ κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 26 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-94/05, Αθηναϊκή Τεχνική ΑΕ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-521/06 P)

(2007/C 42/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Αθηναϊκή Τεχνική ΑΕ (εκπρόσωπος: Σ. Α. Παππάς, δικηγόρος)

Αντίδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Athens Resort Casino ΑΕ Συμμετοχών

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη διάταξη·

— να γίνουν δεκτά τα πρωτοδικώς υποβληθέντα αιτήματα·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεώς της, η αναιρεσείουσα προβάλλει ένα και μόνο λόγο αντλούμενο από την πλάνη στην οποία υπέπεσε το Πρωτοδικείο κατά τον νομικό χαρακτηρισμό του εγγράφου κατατάξεως της καταγγελίας της. Πράγματι, αφενός, η εκ μέρους της Επιτροπής πραγματοποιηθείσα κατάταξη της υποθέσεως είναι οριστικού χαρακτήρα ενόψει της καταστάσεως του φακέλου· αφετέρου, από την αλληλουχία στην οποία η Επιτροπή αποφάνθηκε προκύπτει ανεπιφύλακτα ότι η τελευταία πράγματι έλαβε σιωπηρή απόφαση δικαιολογούμενη από τον χαρακτηρισμό των καταγγελθεισών κρατικών ενισχύσεων. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κρίνοντας ότι το προσβαλλόμενο έγγραφο δεν είναι επιδεκτικό προσφυγής και απορρίπτοντας την προσφυγή ως απαράδεκτη.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-522/06)

(2007/C 42/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Alcover San Pedro, B. Stromsky)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να καθορίσει τις ελάχιστες απαιτήσεις όσον αφορά τα προσόντα του προσωπικού που εργάζεται στην ανάκτηση, την ανακύκλωση, την ποιοτική αποκατάσταση και την καταστροφή των ελεγχόμενων ουσιών, σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 2037/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος (¹) και, όσον αφορά την Περιφέρεια της Βαλλωνίας, μη λαμβάνοντας κάθε πρακτικώς δυνατό προληπτικό μέτρο για την αποτροπή και την ελαχιστοποίηση των ελεγχόμενων ουσιών και μη πραγματοποιώντας ετήσιους ελέγχους ως προς διαρροές σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 16, παράγραφος 5 και 17, παράγραφος 1 του κανονισμού αυτού.

— να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, για να στοιχειοθετήσει την προσφυγή, ισχυρίζεται ότι το Βασίλειο του Βελγίου, αφενός, παρέλειψε να καθορίσει τις ελάχιστες απαιτήσεις όσον αφορά τα προσόντα του προσωπικού που εργάζεται στην ανάκτηση, την ανακύκλωση, την ποιοτική αποκατάσταση και την καταστροφή των ελεγχόμενων ουσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 του κανονισμού και που περιέχονται στον εξοπλισμό ψύξης, κλιματισμού, αντλιών θερμότητας, στα συστήματα πυροπροστασίας και πυρόσβεσης — με εξαίρεση τους πυροσβεστήρες της Περιφέρειας των Βρυξελλών που περιέχουν halons— και, αφετέρου, όσον αφορά την Περιφέρεια της Βαλλονίας, παρέλειψε να λάβει όλα τα πρακτικά δυνατά προληπτικά μέτρα για την αποτροπή και την ελαχιστοποίηση διαρροών ελεγχόμενων ουσιών καθώς και να πραγματοποιήσει τους απαιτούμενους ετήσιους ελέγχους για τον εντοπισμό ενδεχόμενων διαρροών.

(¹) EE L 244, σ. 1.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-523/06)

(2007/C 42/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Huttunen και K. Simonsson)

Καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Φινλανδίας, παραλείποντας να καταρτίσει και να εφαρμόσει για κάθε λιμένα κατάλληλο πρόγραμμα παραλαβής και διακίνησης αποβλήτων παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 5, παράγραφος 1, και 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/59/EK (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής αποβλήτων πλοίου και καταλοίπων φορτίου·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 28 Δεκεμβρίου 2002.

(¹) EE L 332, σ. 81.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το *rechtbank van koophandel te Hasselt* (Βέλγιο) στις 22 Δεκεμβρίου 2006 — *NV de Nationale Loterij* κατά *BVBA Customer Service Agency*

(Υπόθεση C-525/06)

(2007/C 42/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van koophandel te Hasselt (Βέλγιο)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: *NV de Nationale Loterij*

Καθής: *BVBA Customer Service Agency*

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 49 της Συνθήκης ΕΚ την έννοια ότι περιοριστικές εθνικές διατάξεις, μεταξύ των οποίων το άρθρο 37 του νόμου της 19.04.02, που παρακωλύουν την πρόσβαση επιχειρήσεως στην αγορά προς τον σκοπό επιτεύξεως κέρδους μέσω πωλήσεως δελτίων ομαδικής συμμετοχής στην *Euro Millions*, παραμένουν επιτρεπτές, λαμβανομένου υπόψη του γενικού συμφέροντος (αποτροπή της σπατάλης χρημάτων μέσω του παίγνιου) και γνωστού όντος ότι
 - α) η *Nationale Loterij*, η οποία έχει αποκτήσει μονοπώλιο από τον νόμο εκ μέρους του Βελγικού Δημοσίου, και γι αυτόν τον λόγο καταβάλλει προσόδους μονοπωλίου, και η οποία σκοπό έχει τη διοχέτευση προς συγκεκριμένες κατευθύνσεις της έμφυτης στον άνθρωπο τάσεως προς το παίγνιο, προβαίνει τακτικώς σε διαφημίσεις για τη συμμετοχή στην *Euro Millions* και ως εκ τούτου ενισχύεται στην πραγματικότητα η τάση προς το παίγνιο,
 - β) οι τακτικώς πραγματοποιούμενες διαφημίσεις από τη *Nationale Loterij* και οι μέθοδοι πωλήσεών της επιφέρουν διέγερση της αγοράς, όπου η *Nationale Loterij* έχει ως γνώμονα τη μεγιστοποίηση του κύκλου εργασιών (χρηματοοικονομικά κίνητρα) αντί της διοχέτευσης προς συγκεκριμένες κατευθύνσεις της έμφυτης στους πολίτες τάσεως προς το παίγνιο,
 - γ) λιγότερο παρακλητικά μέτρα, όπως περιορισμός των παιζόμενων ποσών και των δυνατοτήτων πραγματοποιήσεως κέρδους, μπορούν να οριοθετήσουν καλλίτερα τον επιδιωκόμενο σκοπό, κυρίως δε τη διοχέτευση προς συγκεκριμένες κατευθύνσεις της έμφυτης τάσεως προς το παίγνιο;
2. Αντιβαίνει προς την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών (άρθρο 49 της Συνθήκης ΕΚ) περιοριστική εθνική διάταξη, όπως το άρθρο 37 του νόμου της 19.04.02, που παρακωλύει την πρόσβαση επιχειρήσεως στην αγορά προς τον σκοπό επιτεύξεως κέρδους μέσω πωλήσεως δελτίων ομαδικής συμμετοχής στην *Euro Millions*, γνωστού όντος ότι η καθής δεν διοργανώνει η ίδια λαχειοφόρους αγορές, πλην όμως αποβλέπει κερδοσκοπικώς στη διοργάνωση της ομαδικής συμμετοχής στην *Euro Millions* μέσω ιδίων δελτίων συμμετοχής της *Euro Millions*;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 27 Δεκεμβρίου 2006 — Staatssecretaris van Financiën κατά Road Air Logistics Customs BV

(Υπόθεση C-526/06)

(2007/C 42/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Staatssecretaris van Financiën

Ανααιρεσίβλητη: Road Air Logistics Customs BV

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχει ο όρος «δεν οφειλόταν νομίμως» του άρθρου 236 του ΚΤΚ ⁽¹⁾ την έννοια ότι περιλαμβάνει επίσης την περίπτωση κατά την οποία ο τόπος γενέσεως της τελωνειακής οφειλής δεν προσδιορίζεται σύμφωνα με τις εν προκειμένω σχετικές διατάξεις του κανονισμού για την εφαρμογή του ΚΤΚ ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1).

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-528/06)

(2007/C 42/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: E. Montaguti)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία

2003/98/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 2003, για την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα, και, εν πάση περιπτώσει, μη γνωστοποιώντας τα στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·

- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας εξέπνευσε την 1η Ιουλίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 345, σ. 90.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-529/06)

(2007/C 42/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: E. Montaguti)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2003/98/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 2003, για την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα, και, εν πάση περιπτώσει, μη γνωστοποιώντας τις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·

- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο εξέπνευσε την 1η Ιουλίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 345, σ. 90.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-530/06)

(2007/C 42/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Montaguti και N. Yerrell)

Καθή: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2003/41/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 2003, για τις δραστηριότητες και την εποπτεία των ιδρυμάτων που προσφέρουν υπηρεσίες επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2003/41/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 23 Σεπτεμβρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 235, σ. 10.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-531/06)

(2007/C 42/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa, καθώς και G. Giacomini και E. Boglione, δικηγόροι)

Καθή: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία
 - α) διατηρώντας σε ισχύ νομοθετικές διατάξεις που επιτρέπουν την εκμετάλλευση ιδιωτικών φαρμακείων μόνο στα φυσικά πρόσωπα που έχουν πτυχίο φαρμακευτικής και στις εταιρίες των οποίων τα μέλη είναι αποκλειστικά φαρμακοποιοί,
 - β) διατηρώντας σε ισχύ νομοθετικές διατάξεις που καθιστούν αδύνατη για τις επιχειρήσεις διανομής φαρμάκων την απόκτηση μεριδίων συμμετοχής στις εταιρίες διαχείρισης δημοτικών φαρμακείων,
- παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 43 και 56 της Συνθήκης ΕΚ,
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η απαγόρευση απόκτησης από φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πτυχίο φαρμακευτικής ή από εταιρίες των οποίων όλα τα μέλη δεν είναι φαρμακοποιοί μεριδίων συμμετοχής σε ιδιωτικά φαρμακεία όχι μόνο εμποδίζει, αλλά και καθιστά πλήρως αδύνατη την εκ μέρους αυτών των κατηγοριών προσώπων άσκηση δύο θεμελιωδών ελευθεριών που εγγυάται η Συνθήκη, και συγκεκριμένα της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων και της ελευθερίας εγκατάστασης.

Η απαγόρευση συμμετοχής στις εταιρίες διαχείρισης δημοτικών και ιδιωτικών φαρμακείων, η οποία επιβάλλεται στις επιχειρήσεις διανομής φαρμάκων, μπορεί να συναχθεί από διατάξεις που εξακολουθούν να ισχύουν στην ιταλική έννομη τάξη και είναι πιθανότατο ότι εφαρμόζεται από τα ιταλικά δικαστήρια. Η απαγόρευση αυτή συνιστά εμπόδιο τόσο για την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων όσο και για την ελευθερία εγκατάστασης.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Corte Suprema di Casazione (Ιταλία) στις 27 Δεκεμβρίου 2006 — Industria Lavorazione Carni Ovine κατά Regione Lazio

(Υπόθεση C-534/06)

(2007/C 42/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte Suprema di Casazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Industria Lavorazione Carni Ovine

Ανααιρεσίβλητη: Regione Lazio

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) 866/90 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 1990, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείεται η χορήγηση συνδρομής στις περιπτώσεις στις οποίες πραγματοποιήθηκε εμπορία ή/και μεταποίηση (και) προϊόντων μη προερχομένων από κοινοτικές χώρες, μολονότι έχει τηρηθεί το συγκεκριμένο πρόγραμμα σε σχέση με το οποίο χορηγήθηκε η συνδρομή και έχουν διατεθεί στο εμπόριο ή/και μεταποιηθεί προϊόντα προερχόμενα από τον κοινοτικό χώρο στις προβλεπόμενες από το πρόγραμμα ποσότητες;

⁽¹⁾ ΕΕ L 91, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgericht Siegen (Γερμανία) στις 3 Ιανουαρίου 2007 — Ποινική διαδικασία κατά Frank Weber

(Υπόθεση C-1/07)

(2007/C 42/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Siegen

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Frank Weber

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφοι 2 και 4, της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ ⁽¹⁾ την έννοια ότι δεν μπορεί κράτος μέλος, στα όρια της επικράτειάς του, να μην αναγνωρίζει την ικανότητα του οδηγού σε κάτοχο αδειας οδηγήσεως εκδοθείσας σε άλλο κράτος μέλος και, ως εκ τούτου, να μην αναγνωρίζει ή να αρνείται την ισχύ της εκ του λόγου ότι στο πρώτο κράτος μέλος αφαιρέθηκε από τον κάτοχό της η άδεια οδηγήσεως, μετά τη χορήγηση σε αυτόν σε άλλο κράτος μέλος μιας αποκαλούμενης «δεύτερης» κοινοτικής αδειας οδηγήσεως, αν η αφαίρεση της αδειας οδηγήσεως στηρίζεται σε συμβάν/πλημμελή συμπεριφορά που προηγήθηκε χρονικά της χορήγησης της αδειας οδηγήσεως από το άλλο κράτος μέλος;

⁽¹⁾ Οδηγία του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την άδεια οδήγησης (ΕΕ L 237, σ. 1).

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 11 Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-4/07)

(2007/C 42/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κοντού-Durande και P. Guerra e Andrade)

Καθή: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/110/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, όσον αφορά τη συνδρομή κατά τη διέλευση σε περίπτωση απομάκρυνσης διά της αεροπορικής οδού, και, πάντως, μη κοινοποιώντας τις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή ·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία συμμορφώσεως έληξε στις 6 Δεκεμβρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ 2003, L 321, σ. 26.

Προσφυγή της 12ης Ιανουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-5/07)

(2007/C 42/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κόντου-Durande και P. Guerra e Andrade)

Καθή: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες, και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις ανακοινώσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 23 Ιανουαρίου 2006.

⁽¹⁾ ΕΕ L 16 της 23.1.2004, σ. 44.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-219/06) ⁽¹⁾

(2007/C 42/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 165 της 15.7.2006.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα

(2007/C 42/40)

Στις 15 Ιανουαρίου 2007, κατόπιν της αναλήψεως των καθηκόντων των δικαστών T. Tchiřev και V. Ciucă, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να τροποποιήσει τη σύνθεση των τμημάτων για την περίοδο από 15 Ιανουαρίου 2007 μέχρι 31 Αυγούστου 2007 και να τοποθετήσει τους δικαστές σ' αυτά ως ακολούθως:

Πρώτο πενταμελές τμήμα:

B. Vesterdorf, πρόεδρος τμήματος, J. D. Cooke, R. García-Valdecasas, I. Labucka, M. Prek και V. Ciucă, δικαστές

Πρώτο τριμελές τμήμα:

J. D. Cooke, πρόεδρος τμήματος

α) R. García-Valdecasas και V. Ciucă, δικαστές

β) I. Labucka και M. Prek, δικαστές

Δεύτερο πενταμελές τμήμα:

J. Pirrung, πρόεδρος τμήματος, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová και Σ. Παπασάββας, δικαστές

Δεύτερο τριμελές τμήμα:

J. Pirrung, πρόεδρος τμήματος

α) A. W. H. Meij και I. Pelikánová, δικαστές

β) N. J. Forwood και Σ. Παπασάββας, δικαστές

Τρίτο πενταμελές τμήμα:

M. Jaeger, πρόεδρος τμήματος, V. Tiili, J. Azizi, E. Cremona, O. Czúcz και T. Tchiřev, δικαστές

Τρίτο τριμελές τμήμα:

M. Jaeger, πρόεδρος τμήματος

α) V. Tiili, O. Czúcz και T. Tchiřev, δικαστές

β) J. Azizi και E. Cremona, δικαστές

Τέταρτο πενταμελές τμήμα:

H. Legal, πρόεδρος τμήματος, I. Wiszniewska-Białocka, V. Vadalpalas, E. Moavero Milanesi και N. Wahl, δικαστές

Τέταρτο τριμελές τμήμα:

H. Legal, πρόεδρος τμήματος

α) V. Vadalpalas και N. Wahl, δικαστές

β) I. Wiszniewska-Białocka και E. Moavero Milanesi, δικαστές

Πέμπτο πενταμελές τμήμα:

M. Βηλαράς, πρόεδρος τμήματος, M. E. Martins Ribeiro, F. Dehousse, D. Šváby και K. Jürimäe, δικαστές

Πέμπτο τριμελές τμήμα:

M. Βηλαράς, πρόεδρος τμήματος

α) M. E. Martins Ribeiro και K. Jürimäe, δικαστές

β) F. Dehousse και D. Šváby, δικαστές.

Στο πρώτο πενταμελές τμήμα οι δικαστές που θα μετέχουν σ' αυτό μαζί με τον πρόεδρο του τμήματος για να συμπληρώσουν την πενταμελή σύνθεση θα είναι οι τρεις δικαστές του αρχικώς επιληφθέντος δικαστικού σχηματισμού και ένας δικαστής άλλου δικαστικού σχηματισμού που ορίζεται με τη σειρά που προβλέπει το άρθρο 6 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

Στο τρίτο πενταμελές τμήμα οι δικαστές που θα μετέχουν σ' αυτό μαζί με τον πρόεδρο του τμήματος για να συμπληρώσουν την πενταμελή σύνθεση θα είναι:

— στην περίπτωση στην οποία επιλαμβάνεται αρχικά της οικείας υποθέσεως ο δικαστικός σχηματισμός α), επιπλέον των τριών δικαστών που μετέχουν στον σχηματισμό αυτό, δύο αναπληρωτές δικαστές του δικαστικού σχηματισμού β)

— στην περίπτωση στην οποία επιλαμβάνεται αρχικά της οικείας υποθέσεως ο δικαστικός σχηματισμός β), επιπλέον των τριών δικαστών που μετέχουν στον σχηματισμό αυτό, δύο αναπληρωτές δικαστές του δικαστικού σχηματισμού α) που ορίζονται εναλλάξ.

Στο τρίτο τριμελές τμήμα ο πρόεδρος τμήματος θα μετέχει στη σύνθεση είτε με τους δικαστές που αναφέρονται στο οικείο σημείο β) ανωτέρω είτε δύο από τους τρεις δικαστές που αναφέρονται στο οικείο σημείο α) ανωτέρω, ανάλογα με τη σύνθεση στην οποία ανήκει ο εισηγητής δικαστής. Όσον αφορά την τριμελή σύνθεση του δικαστικού σχηματισμού α), θα οριστεί μια σειρά μεταξύ των δικαστών αυτών για τον προσδιορισμό του δικαστή εκείνου μεταξύ των τριών ο οποίος δεν θα μετασχει.

Στο δεύτερο, το τέταρτο και το πέμπτο τριμελές τμήμα ο πρόεδρος τμήματος θα μετέχει είτε με τους δικαστές που αναφέρονται στο οικείο σημείο α), είτε με τους δικαστές που αναφέρονται στο οικείο σημείο β), ανάλογα με τη σύνθεση στην οποία ανήκει ο εισηγητής δικαστής.

Για τις υποθέσεις στις οποίες ο πρόεδρος τμήματος είναι εισηγητής δικαστής, ο πρόεδρος τμήματος θα μετέχει στη σύνθεση εναλλάξ με τους δικαστές της μιας ή της άλλης συνθέσεως κατά τη σειρά πρωτοκολλήσεως των υποθέσεων, με την επιφύλαξη της συναφείας των υποθέσεων.

Κριτήρια της αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα

Στις 15 Ιανουαρίου 2007 το Πρωτοδικείο καθόρισε ως ακολούθως τα κριτήρια για την ανάθεση των υποθέσεων στα τμήματα για την περίοδο από 15 Ιανουαρίου 2007 μέχρι 31 Αυγούστου 2007, σύμφωνα με το άρθρο 12 του Κανονισμού Διαδικασίας:

1. Οι υποθέσεις ανατίθενται στα τριμελή τμήματα ήδη από την κατάθεση του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου και με την επιφύλαξη της μεταγενέστερης εφαρμογής των άρθρων 14 και 51 του Κανονισμού Διαδικασίας.

2. Οι υποθέσεις κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων με βάση τρεις διαφορετικές σειρές σε συνάρτηση με τη σειρά πρωτοκολλήσεώς τους στη Γραμματεία:

- για τις υποθέσεις που αφορούν την εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού οι οποίοι ισχύουν για τις επιχειρήσεις, των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων και των κανόνων περί μέτρων εμπορικής άμυνας·
- για τις υποθέσεις που αφορούν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και αναφέρονται στο άρθρο 130, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας·
- για όλες τις άλλες υποθέσεις.

Στο πλαίσιο καθεμιάς από τις σειρές αυτές, το τρίτο τμήμα θα λαμβάνεται υπόψη δύο φορές κάθε πέμπτη φορά που έρχεται η σειρά του.

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου μπορεί να παρεκκλίνει από τις ως άνω σειρές προκειμένου να λάβει υπόψη τη συνάφεια ορισμένων υποθέσεων ή για να εξασφαλίσει την ισόρροπη κατανομή του όγκου εργασίας.

Προσφυγή της 1ης Δεκεμβρίου 2006 — Bateaux Mouches κατά ΓΕΕΑ — Castanet

(Υπόθεση T-365/06)

(2007/C 42/41)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SA Compagnie des Bateaux Mouches (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: D. De Leusse, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Jean-Noël Castanet (Παρίσι, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρυχθεί η προσφυγή της εταιρίας Compagnie des Bateaux Mouches παραδεκτή·
- να ακυρωθεί η απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 (R 1172/2005-1, Castanet κατά Compagnie des Bateaux Mouches)
- να καταδικαστεί το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η ακύρωση: Το λεκτικό σήμα Bateaux Mouches όσον αφορά υπηρεσίες των κλάσεων 39, 41 και 42 — κοινοτικό σήμα αριθ. 1 336 122

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Αιτών την ακύρωση του κοινοτικού σήματος: Jean Noël Castanet

Απόφαση του ακυρωτικού τμήματος: απόρριψη της αιτήσεως ακυρώσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: ακύρωση της αποφάσεως του ακυρωτικού τμήματος

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (!) του Συμβουλίου, για τον λόγο ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση κακώς θεωρήθηκε το σήμα της προσφεύγουσας ως περιγραφικό και ως στερούμενο διακριτικού χαρακτήρα, στο μέτρο που κρίθηκε ότι η προσφεύγουσα δεν έχει αποδείξει ότι το σήμα της είχε αποκτήσει, λόγω χρήσεως, διακριτικό όσον αφορά τις σχετικές υπηρεσίες χαρακτήρα.

(!) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της Holland Malt κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 7 Δεκεμβρίου 2006

(Υπόθεση T-369/06)

(2007/C 42/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Holland Malt BV (Lieshout, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: O. W. Brouwer και D. Mes, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει, εν όλω ή εν μέρει, τα άρθρα 1, 2, 3 και 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα·
- να διατάξει κάθε άλλο μέτρο κρίνει πρόσφορο το Πρωτοδικείο.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 4196 τελικό ⁽¹⁾, της 26ης Σεπτεμβρίου 2006, με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι η ενίσχυση που χορήγησαν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, οι Κάτω Χώρες στην προσφεύγουσα συνιστά κρατική ενίσχυση ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να κρίνει ότι η επιδότηση συνιστά κρατική ενίσχυση ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 87 ΕΚ και προσέβαλε ορισμένες αρχές του κοινοτικού δικαίου. Οι παραβάσεις είναι οι εξής:

- 1) παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, απορρέουσα από το ότι δεν αποδείχθηκε ότι η επιδότηση συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια της διατάξεως αυτής και από την εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της συναφούς κοινοτικής νομολογίας·
- 2) παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 3, ΕΚ, απορρέουσα από:
 - α) την εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών της Κοινότητας, για τις κρατικές ενισχύσεις στον γεωργικό τομέα ⁽²⁾·
 - β) την έλλειψη πρόσφορης σταθμίσεως των ευεργετικών αποτελεσμάτων της ενισχύσεως και των επιπτώσεών της στο εμπόριο εντός της Κοινότητας·
 - γ) την έλλειψη πρόσφορης αξιολογήσεως και προσδιορισμού των αποτελεσμάτων της ενισχύσεως στη βιομηχανία της βύνης·
 - δ) το γεγονός ότι δεν ελήφθησαν υπόψη τα γεγονότα και οι εξελίξεις που επήλθαν μεταξύ της χρονικής στιγμής που η Ολλανδική Κυβέρνηση αποφάσισε να χορηγήσει την ενίσχυση, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, και της χρονικής στιγμής που η Επιτροπή εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση·
- 3) προσβολή της αρχής της χρηστής διοικήσεως, απορρέουσα από την παράλειψη ελέγχου όλων των συνδεομένων με τη χορήγηση της ενισχύσεως πτυχών και συμφερόντων, περιλαμβανομένων των γεγονότων και εξελίξεων που επήλθαν μεταξύ της χρονικής στιγμής που η Ολλανδική Κυβέρνηση αποφάσισε να χορηγήσει την ενίσχυση, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, και της χρονικής στιγμής που η Επιτροπή εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση·
- 4) μη τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως του άρθρου 253 ΕΚ.

⁽¹⁾ C 14/2005 (πρώην N 149/2004) Holland Malt BV.

⁽²⁾ ΕΕ 2000 C 28, σ. 2.

Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2006 — Γερμανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-371/06)

(2007/C 42/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma, C. Schulze-Bahr, C. von Donat, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής E(2006) 4193 τελ., της 25ης Σεπτεμβρίου 2006, καθόσον μείωσε τη χρηματοδοτική συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), η οποία είχε εγκριθεί με την απόφαση E(97) 1120 της Επιτροπής, της 7ης Μαΐου 1997, σχετικά με τον στόχο 2 του προγράμματος για τη Ρηνανία-Βεσφαλία (ΕΤΠΑ αριθ. 97.02.13.005),
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή μείωσε τη συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) σχετικά με τον στόχο 2 του προγράμματος για τη Ρηνανία-Βεσφαλία.

Η προσφεύγουσα στηρίζει την προσφυγή της στον ισχυρισμό ότι παραβιάστηκε το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88 ⁽¹⁾, διότι δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις για μείωση. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι οι αποκλίσεις από το ενδεικτικό σχέδιο χρηματοδότησης δεν αποτελούν ουσιώδη μεταβολή του προγράμματος.

Ακόμη και αν υπήρχε ουσιώδης μεταβολή του προγράμματος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υπήρχε συγκατάθεση της Επιτροπής, η οποία είχε δοθεί με τις «Κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής για τη δημοσιονομική τακτοποίηση των επιχειρησιακών μέτρων (1994-1999) των διαρθρωτικών ταμείων» (SEC (1999) 1316).

Αν υποτεθεί ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για μείωση, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν έκανε καμία χρήση της διακριτικής εξουσίας της ως προς το συγκεκριμένο πρόγραμμα. Κατά την προσφεύγουσα, η μείωση δεν θα ενείχε κακή χρήση διακριτικής εξουσίας μόνο αν η εφαρμογή του προγράμματος και η επίτευξη του στόχου του μπορούσαν να θεωρηθούν, συνολικά, ως δικαιολογητικοί λόγοι της μείωσης αυτής. Δεδομένου ότι η καθής δεν έκανε χρήση της διακριτικής αυτής εξουσίας της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι η αιτιολογία της απόφασης είναι πλημμελής.

Τέλος, η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει, κατά την προσφεύγουσα, στην αρχή της χρηστής διοίκησης, διότι υποχρεώνει την προσφεύγουσα να ασκήσει εκ νέου προσφυγή κατά απόφασης κατά της οποίας εκκρεμεί ήδη ένδικη προσφυγή.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 374 της 31.12.1988, σ. 1).

Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2006 — Bomba Energia Getränke κατά ΓΕΕΑ — Eckes-Granini (Bomba)

(Υπόθεση T-372/06)

(2007/C 42/44)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bomba Energia Getränke Vertriebs GmbH (Wiener Neudorf, Αυστρία) (εκπρόσωπος: ο δικηγόρος A. Kockläuner)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Eckes-Granini GmbH & Co. KG (Nieder-Olm, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει πλήρως την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του καθού, της 3ης Οκτωβρίου 2006, στην υπόθεση R 184/2005-2,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Bomba» για προϊόντα των κλάσεων 32 και 33 (αριθ. αίτησης: 558 874).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Η εταιρία Eckes-Granini GmbH & Co. KG.

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Διάφορα λεκτικά και εικονιστικά σήματα «la bomba», περιλαμβανομένου και του γερμανικού λεκτικού σήματος «la bomba», για προϊόντα των κλάσεων 29, 32 και 33.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της αίτησης καταχώρισης του σήματος.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (¹), διότι δεν υπάρχει κανείς κίνδυνος σύγχυσης μεταξύ των εμπλεκόμενων σημάτων.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2006 — Rath κατά ΓΕΕΑ — Grandel (Epican Forte)

(Υπόθεση T-373/06)

(2007/C 42/45)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Matthias Rath (Κέιπ Τάουν, Νότιος Αφρική) (Εκπρόσωποι: οι δικηγόροι S. Ziegler, C. Kleiner και F. Dehn)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Dr. Grandel GmbH

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 5ης Οκτωβρίου 2006, στο μέτρο κατά το οποίο δεν γίνεται δεκτή η αίτηση περί καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, δηλαδή όσον αφορά τα προϊόντα της κλάσεως 5 «συμπληρώματα διατροφής για μη ιατρικές χρήσεις, αποτελούμενα κυρίως από βιταμίνες, αμινοξέα, μεταλλικά στοιχεία και ιχνοστοιχεία· διαιτητικά παρασκευάσματα μη ιατρικής χρήσης, ειδικά αμινοξέα και ιχνοστοιχεία· τα προαναφερόμενα είδη όχι για χρήση αντιεπιληπτικών»·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Ο προσφεύγων.

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Epican Forte» για προϊόντα των κλάσεων 5, 30 και 32 (αίτηση καταχωρίσεως υπ' αριθ. 2 525 251)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Dr. Grandel GmbH.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το λεκτικό σήμα «EPIGRAN», το οποίο είχε αρχικώς καταχωρισθεί για προϊόντα των κλάσεων 1, 3 και 5 και πλέον είναι καταχωρισμένο μόνον για προϊόντα της κλάσεως 3 (κοινοτικό σήμα 560 292), η δε ανακοπή στρέφεται μόνον κατά της καταχωρίσεως στην κλάση 5.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή και απορρίπτει μερικώς την αίτηση καταχωρίσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακυρώνει μερικώς την απόφαση του τμήματος ανακοπών.

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (¹), διότι δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2006 — Rath κατά ΓΕΕΑ — Grandel (Epican)

(Υπόθεση T-374/06)

(2007/C 42/46)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Matthias Rath (Κέιπ Τάουν, Νότιος Αφρική) (Εκπρόσωποι: οι δικηγόροι S. Ziegler, C. Kleiner και F. Dehn)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Dr. Grandel GmbH

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 5ης Οκτωβρίου 2006, στο μέτρο κατά το οποίο δεν γίνεται δεκτή η αίτηση περί καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, δηλαδή όσον αφορά τα προϊόντα της κλάσεως 5 «συμπληρώματα διατροφής για μη ιατρικές χρήσεις, αποτελούμενα κυρίως από βιταμίνες, αμινοξέα, μεταλλικά στοιχεία και ιχνοστοιχεία· διατητικά παρασκευάσματα μη ιατρικής χρήσης, ειδικά αμινοξέα και ιχνοστοιχεία· τα προαναφερόμενα είδη όχι για χρήση αντιεπιληπτικών»·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Ο προσφεύγων.

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Epican» για προϊόντα των κλάσεων 5, 30 και 32 (αίτηση καταχωρίσεως υπ' αριθ. 2 524 510)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Dr. Grandel GmbH.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το λεκτικό σήμα «EPIGRAN», το οποίο είχε αρχικώς καταχωρισθεί για προϊόντα των κλάσεων 1, 3 και 5 και πλέον είναι καταχωρισμένο μόνον για προϊόντα της κλάσεως 3 (κοινοτικό σήμα 560 292), η δε ανακοπή στρέφεται μόνον κατά της καταχωρίσεως στην κλάση 5.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή και απορρίπτει μερικώς την αίτηση καταχωρίσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακυρώνει μερικώς την απόφαση του τμήματος ανακοπών.

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (¹), διότι δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2006 — Viega κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-375/06)

(2007/C 42/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Viega GmbH & Co. KG (Attendorn, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Burrichter, T. Mäger και F. W. Bulst, δικηγόροι)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 1, καθόσον με αυτό γίνεται δεκτό ότι η προσφεύγουσα παρέβη το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ και το άρθρο 53, παράγραφος 1, της Συμφωνίας ΕΟΧ·
- να ακυρώσει το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον με επιβάλλει στην προσφεύγουσα πρόστιμο 54,29 εκατ. ευρώ·
- επικουρικώς, να μειώσει αναλόγως το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 2 της αποφάσεως·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της από 20 Σεπτεμβρίου 2006 αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 4180, τελικό, στην υπόθεση COMP/F 1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων. Με την προσβαλλόμενη απόφαση επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα εταιρία πρόστιμο λόγω παραβάσεως του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, καθώς και του άρθρου 53, παράγραφος 1, της Συμφωνίας ΕΟΧ. Κατά την Επιτροπή, η προσφεύγουσα φέρεται ότι μετέσχε από τις 12 Δεκεμβρίου 1991 μέχρι τις 22 Μαρτίου 2001 σε μια σειρά συμφωνιών με μορφή καθορισμού των τιμών, καταρτίσεως τιμοκαταλόγων και προσδιορισμού του ύψους των εκπτώσεων, δημιουργίας μηχανισμών εναρμονίσεως των αυξήσεων των τιμών, κατανομής αγορών και πελατών και ανταλλαγής άλλων εμπορικών πληροφοριών στην αγορά συνδέσμων σωληνώσεων (ρακόρ) από χαλκό και κράματα χαλκού.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως.

Καταρχάς, ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει προς το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (¹), καθόσον η καθής παρέβη θεμελιώδεις αρχές περί του προσδιορισμού του ύψους του προστίμου λόγω εσφαλμένης εκτίμησας του κύκλου εργασιών της. Κατά την εκτίμηση της βαρύτητας των προσβαλλόμενων παραβάσεων της προσφεύγουσας εταιρίας η καθής έλαβε υπόψη τον κύκλο εργασιών των συνδέσμων σωληνώσεων πιέσεως της εταιρίας αυτής για τον υπολογισμό του γενικού κύκλου εργασιών της μολονότι η προσφεύγουσα σε καμία χρονική περίοδο δεν είχε μετασχει σε παραβάσεις του ανταγωνισμού σχετικά με συνδέσμους πιέσεως.

Κατόπιν, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ και το άρθρο 253 ΕΚ λόγω εσφαλμένης διαπιστώσεως της συμμετοχής ή του χρονικού διαστήματος της συμμετοχής της προσφεύγουσας στις προσαπτόμενες πράξεις. Κατά την προσφεύγουσα, η καθής δεν προέβη σε εμπεριστατωμένη εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων και διαπίστωσε εσφαλμένα τη διάπραξη παραβάσεων.

Επιπλέον η προσφεύγουσα διατείνεται επικουρικώς ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ και το άρθρο 253 ΕΚ διότι η περιλαμβανόμενη στο άρθρο 1 της προσβαλλόμενης αποφάσεως διαπίστωση της εκτάσεως των παραβάσεων της προσφεύγουσας είναι εσφαλμένη.

Τέλος η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης επικουρικώς ότι το άρθρο 2 της προσβαλλόμενης αποφάσεως προσβάλλει το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, καθόσον η Επιτροπή παρέβη θεμελιώδεις αρχές περί του προσδιορισμού του ύψους του προστίμου. Συναφώς, η προσφεύγουσα εκδίδει ότι οι κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων (²) ακολουθήθηκαν εσφαλμένα, έτσι ώστε η προσβαλλόμενη παράβασή της να θεωρηθεί ιδιαιτέρως σοβαρή, η διάρκεια της παραβάσεως αυτής να εκτιμηθεί εσφαλμένα, να προσδιορισθεί κακώς αύξηση του βασικού ποσού του προστίμου λόγω της διάρκειας της παραβάσεως και να μη ληφθούν υπόψη ελαφρυντικά στοιχεία.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

(²) Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και του άρθρου 65 παράγραφος 5 της συνθήκης ΕΚΑΧ (ΕΕ 1998, C 9, σ. 3).

Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2006 — Legris Industries κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-376/06)

(2007/C 42/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Legris Industries (Rennes, Γαλλία) (εκπρόσωποι: A. Wachsmann και C. Pommiès, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 20 Σεπτεμβρίου 2006 απόφαση της Επιτροπής C(2006) 4180 τελικό, στην υπόθεση COMP/F 1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων, καθώς και τις αιτιολογίες στις οποίες στηρίζεται το διατακτικό της, καθόσον η απόφαση αυτή επιβάλλει πρόστιμο στην εταιρία χαρτοφυλακίου Legris Industries θεωρώντας υπεύθυνη την εταιρία αυτή για τις επίμαχες πρακτικές της Comar·
- να δηλώσει στην εταιρία χαρτοφυλακίου Legris Industries ότι αποδέχεται τα υπομνήματα και τα αιτήματα της Comar κατά της προσβαλλόμενης αποφάσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της από 20 Σεπτεμβρίου 2006 αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 4180 τελικό, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (COMP/F 1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων), όσον αφορά ένα σύνολο συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στην αγορά συνδέσμων σωληνώσεων (ρακόρ) από χαλκό και από κράματα χαλκού με σκοπό τον καθορισμό των τιμών, την κατάρτιση τον προσδιορισμό τιμοκαταλόγων και του ύψους των χορηγούμενων εκπτώσεων, τη δημιουργία μηχανισμών εναρμονίσεως των αυξήσεων των τιμών, την κατανομή των εθνικών αγορών και των πελατών, καθώς και την ανταλλαγή άλλων εμπορικών πληροφοριών, καθόσον η επίμαχη απόφαση επιβάλλει πρόστιμο στην εταιρία χαρτοφυλακίου Legris Industries επειδή θεωρεί υπεύθυνη την εταιρία αυτή για τις επίμαχες πρακτικές της εταιρίας Comar, πρώην θυγατρικής της.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως.

Καταρχάς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ θεωρώντας την υπεύθυνη για τις επίμαχες πρακτικές της εταιρίας Comar, θυγατρικής της, και, κατά συνέπεια, δεχόμενη ότι η προσφεύγουσα ευθύνεται αλληλεγγύως για τις ως άνω παραβάσεις. Υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη την αρχή της νομικής και εμπορικής αυτονομίας της θυγατρικής και την αρχή της ατομικής ευθύνης στον τομέα των παραβάσεων του δικαίου του ανταγωνισμού, εκτιμώντας ότι το γεγονός ότι η προσφεύγουσα κατείχε το 100 % του κεφαλαίου της θυγατρικής της αρκούσε για

να θεμελιωθεί ότι ασκούσε καθοριστική επιρροή στην τελευταία. Η προσφεύγουσα προσάπτει επίσης στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε νομική πλάνη, σε πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι η εταιρία χαρτοφυλακίου Legris Industries είχε έναντι της Comap ουσιαστική διευθυντική εξουσία.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε νομική πλάνη καθόσον δεν αντέκρουσε τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα τα οποία αποδείκνυαν την αυτονομία της Comap, ιδίως όσον αφορά τον προσδιορισμό και την άσκηση της εμπορικής πολιτικής της. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι απέδειξε ότι δεν έδιδε οδηγίες στην Comap περί της συμπεριφοράς της στην αγορά, ότι είχε απλώς ρόλο οικονομικής εποπτείας χωρίς να ασκεί κάποια εξουσία επί των θυγατρικών της στον τομέα του προϋπολογισμού τους και ότι η Comap είχε πρόσβαση σε δικές της χρηματοδοτικές πηγές. Ισχυρίζεται κατά συνέπεια ότι απλώς και μόνον η απόδειξη ενός κεφαλαιουχικού δεσμού και οι άμεσες συνέπειες που απορρέουν από αυτόν, στοιχεία που έλαβε ως βάση η Επιτροπή κατά την προσφεύγουσα για να θεωρήσει την τελευταία υπεύθυνη για τις παραβάσεις της θυγατρικής της, δεν αρκούν για να στοιχειοθετηθεί η ύπαρξη μιας ουσιαστικής διευθυντικής εξουσίας της.

Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2006 — Comap κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-377/06)

(2007/C 42/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Comap SA (Λυών, Γαλλία) (εκπρόσωποι: A. Wachsmann και C. Pommies, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση [C(2006) 4180 τελική της Επιτροπής της 20ής Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι] καθώς και την υποκείμενη του διατακτικού της εν λόγω απόφασεως δικαιολόγηση, στο μέτρο που η απόφαση αυτή είναι καταδικαστική για την Comap όσον αφορά άλλες περιόδους εκτός αυτής μεταξύ Δεκεμβρίου 1997 και Μαρτίου 2001 για την οποία η Comap δεν αμφισβητεί τα εκτιθέμενα από την Επιτροπή γεγονότα·
- να μεταρρυθμίσει τα άρθρα 1 και 2 καθώς και την υποκείμενη σ' αυτά δικαιολόγηση μειώνοντας το ποσόν του επιβληθέντος στην Comap προστίμου 18,56 εκατομμυρίων ευρώ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2006) 4180 τελική της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ (COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι), όσον αφορά ένα σύνολο συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στην αγορά συνδέσμων από χαλκό και κραμάτων χαλκού με αντικείμενο τον καθορισμό τιμών, την κατάρτιση καταλόγων τιμών και ποσών εκπτώσεων και επιστροφών, την θέσπιση μηχανισμών συντονισμού των αυξήσεων τιμών, την κατανομή των εγχωρίων αγορών και των πελατών καθώς και την ανταλλαγή άλλων εμπορικών πληροφοριών, στο μέτρο που η απόφαση αυτή είναι καταδικαστική για την Comap για άλλες περιόδους εκτός αυτής μεταξύ Δεκεμβρίου 1997 και Μαρτίου 2001, για την οποία η Comap δεν αμφισβητεί τα εκτιθέμενα από την Επιτροπή γεγονότα. Επικουρικώς, η προσφεύγουσα ζητεί τη μείωση του επιβληθέντος με την προσβαλλόμενη απόφαση προστίμου.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

Καταρχάς, ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έχει παραβεί το άρθρο 81 ΕΚ και υποπέσει σε νομικές πλάνες, πραγματικές πλάνες και πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως, θεωρώντας ότι η προβαλλόμενη συμφωνία συνεχίστηκε, και ύστερα από τις επιτόπιες έρευνες της Επιτροπής τον Μάρτιο του 2001, μέχρι τον Απρίλιο του 2004.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έχει παραβεί το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ καθώς και το άρθρο 25 του κανονισμού 1/2003 ⁽¹⁾, στο μέτρο που δεν αναγνώρισε ότι, καθώς δεν ήταν σε θέση να αποδείξει τις θίγουσες τον ανταγωνισμό πρακτικές, η προβαλλόμενη παράβαση διεκόπη για διάστημα 27 μηνών, μεταξύ Σεπτεμβρίου 1992 και Δεκεμβρίου 1994, κατά τέτοιο τρόπο ώστε τα προγενέστερα του Δεκεμβρίου του 1994 γεγονότα παρεγρήφθησαν, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, κατά το χρονικό σημείο της κινήσεως της έρευνας της Επιτροπής, τον Ιανουάριο του 2001.

Επικουρικώς, η προσφεύγουσα προβάλλει λόγο αντλούμενο από την παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ και του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 καθώς και των κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων ⁽²⁾ και της ανακοινώσεως σχετικά με την επείκεια ⁽³⁾, στο μέτρο που η Επιτροπή δεν τήρησε τους κανόνες υπολογισμού των προστίμων. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή έχει παραβιάσει την αρχή της αναλογικότητας και την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, στο μέτρο που το ποσό εκκινήσεως για τον υπολογισμό του αποφασισθέντος κατά της Comap προστίμου είναι, σύμφωνα με την τελευταία, λίαν υψηλό σε σχέση με τα ποσά εκκινήσεως που αποφασίστηκαν για άλλες επικριθείσες με την προσβαλλόμενη απόφαση επιχειρήσεις, και τούτο παρά την παρόμοια από άποψη ανταγωνισμού θέση τους με την θέση που κατέχει στην αγορά η προσφεύγουσα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2002 για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης, ΕΕ L 1, σ. 1.

⁽²⁾ Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2 του κανονισμού 17 και του άρθρου 65 παράγραφος 5 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, ΕΕ 1998 C 9, σ. 3.

⁽³⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων, ΕΕ 2002, C 45, σ. 3.

Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2006 — Kaimer κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-379/06)**

(2007/C 42/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Kaimer GmbH & Co. Holding KG (Essen, Γερμανία), SANHA Kaimer GmbH & Co. KG (Essen, Γερμανία) και Sanha Italia srl. (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: J. Brück, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 20 Σεπτεμβρίου 2006 απόφαση της Επιτροπής C(2006) 4180, τελικό, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση της ίδιας της 29ης Σεπτεμβρίου 2006, που κοινοποιήθηκε στις τρεις προσφεύγουσες στις 5 Οκτωβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/F 1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων).
- επικουρικός, να δεχθεί μείωση της προσδιοριζόμενης στο άρθρο 1 της εν λόγω αποφάσεως διάρκειας της προβαλλομένης παραβάσεως των ως άνω τριών προσφευγουσών και να ακυρώσει ή να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 3 της αποφάσεως αυτής στις προσφεύγουσες.
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες βάλλουν κατά της από 20 Σεπτεμβρίου 2006 αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 4180, τελικό, στην υπόθεση COMP/F 1/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων. Με την προσβαλλόμενη απόφαση επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες εταιρίες πρόστιμο λόγω παραβάσεως του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, καθώς και του άρθρου 53, παράγραφος 1, της Συμφωνίας ΕΟΧ. Κατά την Επιτροπή, οι προσφεύγουσες φέρονται ότι μετέσχαν σε μια σειρά συμφωνιών με μορφή καθορισμού των τιμών, καταρτίσεως τιμοκαταλόγων και προσδιορισμού του ύψους των εκπτώσεων, δημιουργίας μηχανισμών εναρμονίσεως των αυξήσεων των τιμών, κατανομής αγορών και πελατών και ανταλλαγής άλλων εμπορικών πληροφοριών στην αγορά συνδέσμων σωληνώσεων (ρακόρ) από χαλκό και κράματα χαλκού.

Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε λόγους ακυρώσεως.

Καταρχάς, τονίζεται ιδιαίτερα το ότι η καθής έλαβε υπόψη προς στήριξη της αποφάσεώς της έγγραφα τα οποία οι προσφεύγουσες δεν είχαν τη δυνατότητα να αντικρούσουν.

Κατόπιν οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 253 ΕΚ. Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη, κατά την άποψη των προσφευγουσών, λόγω της παράτυπης διαπιστώσεως των πραγματικών περιστατικών. Επιπλέον, δεν ελήφθησαν υπόψη απαλκτικά στοιχεία, ενώ εκτιμήθηκαν εσφαλμένα ορισμένες αποδείξεις.

Ακόμη, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή εκτίμησε τα πραγματικά περιστατικά ως μια πολλαπλή παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ.

Περαιτέρω, προβάλλεται επικουρικά ότι εσφαλμένα ελήφθη υπόψη για τον προσδιορισμό του προστίμου μια υπερβολικά μακρά διάρκεια της παραβάσεως και ότι δεν ελήφθησαν υπόψη ελαφρυντικά στοιχεία υπέρ των προσφευγουσών.

Τέλος, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παρέβη την αρχή της αναλογικότητας κατά τον προσδιορισμό του ύψους του προστίμου.

Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2006 — FRA.BO κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-381/06)**

(2007/C 42/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: FRA.BO SpA (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: R. Celli και F. Distefano, lawyers)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Ακύρωση του άρθρου 2 της αποφάσεως της Επιτροπής της 20ής Σεπτεμβρίου 2006 (Υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι — C(2006)4180 τελική) σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 ΕΚ, στο μέτρο που αφορά το ποσό του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου.
- μείωση του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου και
- καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και αυτών της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 4180 τελική της 20ής Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι, με την οποία το εν λόγω κοινοτικό όργανο διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα, μαζί με άλλες επιχειρήσεις, είχε παραβεί το άρθρο 81 ΕΚ καθώς και το άρθρο 53 της Συμφωνίας για τον ευρωπαϊκό οικονομικό χώρο, και τούτο καθορίζοντας τιμές, προβαίνοντας σε συμφωνίες σχετικά με καταλόγους τιμών, εκπτώσεις και επιστροφές, με την εφαρμογή μηχανισμών μέσω αυξήσεων τιμών, κατανομής εγχωρίων αγορών, κατανομής πελατών και ανταλλαγής λοιπών εμπορικών πληροφοριών.

Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την προσβαλλομένη απόφαση στηριζόμενη στους ακόλουθους λόγους:

- Ισχυρίζεται, πρώτον, ότι η Επιτροπή έχει υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και έχει παραβιάσει θεμελιώδεις αρχές του δικαίου προβαίνοντας σε απρόσφορη και παράνομη εφαρμογή των αρχών της ανακοινώσεως σχετικά με επιείκεια του 2002 ⁽¹⁾.
- Περαιτέρω, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως επιβάλλοντας στη FRA.BO μια δυσαναλόγως χαμηλή μείωση 20 τοις εκατό βάσει της ανακοινώσεως σχετικά με επιείκεια, του 1996 και παραβιάζοντας τις θεμελιώδεις αρχές της αναλογικότητας, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και του καθήκοντος αιτιολογήσεως.

⁽¹⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπτάξεως (cartel) (ΕΕ 2002, C 45, σ. 3).

Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2006 — Tomkins κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-382/06)

(2007/C 42/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tomkins plc (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: T. Soames και S. Jordan, solicitors)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Ακύρωση του άρθρου 1 της αποφάσεως της Επιτροπής της 20ής Σεπτεμβρίου 2006 (Υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι — C(2006) 4180 τελική) σχετικά με διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα· ή επικουρικά
- τροποποίηση του άρθρου 2(h) της αμφισβητούμενης αποφάσεως, έτσι ώστε να μειωθεί το επιβληθέν στην προσφεύγουσα και στην Pegler πρόστιμο·
- καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση του άρθρου 1 της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 4180 τελική της 20ής Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι, με την οποία η Επιτροπή έκανε ότι η προσφεύγουσα είναι εις ολόκληρον υπεύθυνη με την Pegler Ltd για παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ κατά το διάστημα μεταξύ 31ης Δεκεμβρίου 1988 και 22ας Μαρτίου 2001 και επέβαλε σ' αυτήν πρόστιμο 5.25 εκατομμυρίων ευρώ. Επικουρικά, η προσφεύγουσα ζητεί την τροποποίηση του άρθρου 2(h) της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έχει παραβεί το άρθρο 230 ΕΚ, και τούτο για τους ακόλουθους λόγους:

Πρώτον, η Επιτροπή φέρεται να έχει παραβεί τους κανόνες που διέπουν την ευθύνη μητρικών εταιριών για πράξεις των θυγατρικών τους θεωρώντας την προσφεύγουσα εις ολόκληρον υπεύθυνη για τις ενέργειες της Pegler, μιας από τις πρώην θυγατρικές της προσφεύγουσας. Υπό την έννοια αυτή, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη νομική πλάνη δηλώνοντας εσφαλμένη νομική βάση για την ευθύνη της μητρικής εταιρίας και εφαρμόζοντας κακώς τον έλεγχο για ευθύνη μετόχου, σ' ένα πραγματικό πλαίσιο όπου κάτι τέτοιο δεν έπρεπε να έχει γίνει. Επί πλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή πλανήθηκε θεωρώντας ότι το προσβαλλόμενο πεδίο εφαρμογής των εμπορικών δραστηριοτήτων της προσφεύγουσας στον κατασκευαστικό τομέα έχει σχέση με το κατά πόσον η προσφεύγουσα ήταν απλώς ένας οικονομικός επενδυτής εκχωρώντας επιχειρησιακή ευθύνη στην Pegler, σε επίπεδο τοπικής επιχειρηματικής μονάδας. Επί πλέον, η απαλλαγή της Επιτροπής από το βάρος αποδείξεως της ευθύνης ενός μετόχου και της αναλήψεως του βάρους αυτού από τον μέτοχο στην υπόθεση αυτή συνιστά παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έχει υποπέσει σε πρόδηλη πραγματική πλάνη και δεν απέδειξε στο επιβαλλόμενο από τον νόμο βαθμό οποιαδήποτε αποφασιστική επιρροή της προσφεύγουσας στις εμπορικές ενέργειες της Pegler. Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, τα πραγματικά περιστατικά δεν καταδεικνύουν ευθύνη της ούτε βάσει α) της ορθής νομοθεσίας η οποία είτε δεν εφαρμόστηκε είτε κακώς εφαρμόστηκε από την Επιτροπή, ούτε β) της εσφαλμένης νομοθεσίας, όπως έχει αναφερθεί σ' αυτήν η Επιτροπή.

Τρίτον, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η Επιτροπή παρέλειψε να αναφέρει κατά τον επιβαλλόμενο τον λόγο για τον οποίο τα υποβληθέντα από την προσφεύγουσα αποδεικτικά στοιχεία ήσαν ανεπαρκή προκειμένου να ανατραπεί το τεκμήριο της αποφασιστικής επιρροής.

Τέταρτον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή εφήρμοσε το λανθασμένο κριτήριο επιβάλλοντας προσαύξηση λόγω υποτροπής ενώ δεν μπόρεσε ορθώς να εκτιμήσει την αποδεικτική βάση για τον υπολογισμό της εκτάσεως της συμμετοχής της Pegler στη σύμπραξη, καταλήγοντας έτσι σε αστήρικτο και ανακριβή προσδιορισμό της διάρκειας της παραβάσεως.

Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2006 — Karstadt Quelle κατά ΓΕΕΑ — dm drogerie markt (S-HE)

(Υπόθεση T-391/06)

(2007/C 42/53)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Karstadt Quelle Aktiengesellschaft (Essen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: dm drogerie markt GmbH

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) αριθ. R 301/2006-1 της 26ης Σεπτεμβρίου 2006·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: dm drogerie markt GmbH

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «S-HE» για αγαθά και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 9, 14, 16, 18, 24, 25, 28, 32, 38, 41 και 42 (αίτηση αριθ. 2 766 723)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το γερμανικό λεκτικό σήμα «SHE» για τα προϊόντα των κλάσεων 3 και 25, τα εικονιστικά γερμανικά σήματα «She» για προϊόντα των κλάσεων 3, 9, 16, 18 και 25, καθώς και το διεθνές εικονιστικό σήμα «She» για προϊόντα των κλάσεων 3, 9, 16, 18 και 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής και απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (¹), λόγω του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των αντιτιθεμένων σημάτων.

(¹) Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2006 — Union Investment Privatfonds κατά ΓΕΕΑ — Unicre-Cartão International De Crédito (unibanco)

(Υπόθεση T-392/06)

(2007/C 42/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Union Investment Privatfonds GmbH (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. Keller, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Unicre-Cartão International De Crédito, SA

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς,
- να δεχθεί τις ανακοπές που ασκήθηκαν κατά της καταχωρίσεως του λεκτικού/εικονιστικού σήματος «Unibanco» βάσει των σημάτων UniFLEXIO, UniZERO και UniVARIO, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Unicre-Cartão International De Crédito, SA.

Σήμα προς καταχώριση: εικονιστικό σήμα «unibanco» σχετικό με τις υπηρεσίες των κλάσεων 36 και 38 (αίτηση καταχωρίσεως αριθ. 1 871 896).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η προσφεύγουσα.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: γερμανικά εικονιστικά σήματα «UniFLEXIO» και «UniVARIO» σχετικά με τις υπηρεσίες των κλάσεων 35 και 36, και γερμανικό εικονιστικό σήμα «UniZERO» σχετικό με τις υπηρεσίες της κλάσεως 36.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: η ανακοπή απορρίπτεται.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: η προσφυγή απορρίπτεται.

Λόγοι ακυρώσεως: προσβολή των δικονομικών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προέβαλε όσον αφορά τη χρήση των σημάτων με το στοιχείο «Uni» δεν ελήφθησαν υπόψη.

Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2006 — Ιταλία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-394/06)**

(2007/C 42/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: G. Aiello, avvocato dello Stato)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αίτημα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση C (2006) 4324 της Επιτροπής, της 3ης Οκτωβρίου 2006, που κοινοποιήθηκε αυθημερόν, στο μέτρο που αποκλείει από την κοινοτική χρηματοδότηση και καταλογίζει στον προϋπολογισμό της Ιταλικής Δημοκρατίας τις δημοσιονομικές συνέπειες, στο πλαίσιο της εκκαθαρίσεως δαπανών που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα Εγγυήσεων, σε ορισμένες υποθέσεις παρατυπιών από επιχειρηματίες

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, η Ιταλική Δημοκρατία στρέφεται κατά του αποκλεισμού από την κοινοτική χρηματοδότηση και του συνεπακόλουθου καταλογισμού στον προϋπολογισμό του Ιταλικού Δημοσίου των δημοσιονομικών συνεπειών που αφορούν 157 περιπτώσεις παρατυπιών και αντιστοιχούν σε συνολικό ποσό 310 849 495,98 ευρώ, στις οποίες η προσφεύγουσα δεν αντέδρασε με την απαιτούμενη επιμέλεια, κινώντας δηλαδή τη διαδικασία ανακτήσεως.

Προς στήριξη του αιτήματός της, η προσφεύγουσα, η οποία αμφισβητεί ότι υπήρξε αμέλεια εκ μέρους της, ισχυρίζεται τα εξής:

- παράβαση και/ή εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 595/91 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 1991, περί των ανωμαλιών και της ανάκτησης των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών στα πλαίσια της χρηματοδότησης της κοινής γεωργικής πολιτικής καθώς και της οργάνωσης ενός συστήματος πληροφόρησης στον τομέα αυτό και περί κατάργησης του κανονισμού (ΕΟΚ) 283/72 ⁽¹⁾.
- παράβαση και/ή εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής ⁽²⁾ και του κανονισμού (ΕΚ) 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής ⁽³⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 67, της 14.3.1999, σ. 11.

⁽²⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 03/005, σ. 93.

⁽³⁾ ΕΕ L 160, της 26.6.1999, σ. 103.

Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2006 — Ιταλία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-395/06)**

(2007/C 42/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: P. Gentili, Avvocato dello Stato)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το σημείωμα 9433 της 4ης Οκτωβρίου 2006 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια στις χώρες Κύπρο, Ελλάδα, Ουγγαρία, Ιταλία, Μάλτα και Κάτω Χώρες, με αντικείμενο την εκ μέρους της Επιτροπής καταβολή ποσού άλλου από το ζητηθέν. Στοιχεία αναφοράς: πρόγραμμα DOCUP [Ενιαίο Έγγραφο Προγραμματισμού] Piémonte (αριθ. CCI 2000 IT 162 DO 007).
- να ακυρώσει το σημείωμα 10841 της 14ης Νοεμβρίου 2006 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια στις χώρες Κύπρο, Ελλάδα, Ουγγαρία, Ιταλία, Μάλτα και Κάτω Χώρες, με αντικείμενο πιστοποίηση και δήλωση ενδιαμέσων δαπανών, καθώς και αίτηση πληρωμής. DOCUP Veneto Ob.2 2000-2006 (αριθ. CCI 2000 IT 162 DO 005).
- να ακυρώσει το σημείωμα 10853 της 14ης Νοεμβρίου 2006 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια στις χώρες Κύπρο, Ελλάδα, Ουγγαρία, Ιταλία, Μάλτα και Κάτω Χώρες, με αντικείμενο την εκ μέρους της Επιτροπής καταβολή ποσού άλλου από το ζητηθέν. Στοιχεία αναφοράς: Πρόγραμμα POR [Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα] Πούλιας (αριθ. CCI 1999 IT 161 PO 009).
- να ακυρώσει το σημείωμα 10929 της 15ης Νοεμβρίου 2006 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια στις χώρες Κύπρο, Ελλάδα, Ουγγαρία, Ιταλία, Μάλτα και Κάτω Χώρες, με αντικείμενο την εκ μέρους της Επιτροπής καταβολή ποσού άλλου από το ζητηθέν. Στοιχεία αναφοράς: Πρόγραμμα DOCUP Τοσκάνης Ob.2 (αριθ. CCI 2000 IT 162 DO 001).
- να ακυρώσει το σημείωμα 10930 της 15ης Νοεμβρίου 2006 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια στις χώρες Κύπρο, Ελλάδα, Ουγγαρία, Ιταλία, Μάλτα και Κάτω Χώρες, με αντικείμενο την εκ μέρους της Επιτροπής καταβολή ποσού άλλου από το ζητηθέν. Στοιχεία αναφοράς: POR Καμπανίας 2000-2006 (αριθ. CCI 1999 IT 161 PO 007).
- να ακυρώσει το σημείωμα 11019 της 17ης Νοεμβρίου 2006 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής — Προγράμματα και σχέδια στις χώρες Κύπρο, Ελλάδα, Ουγγαρία, Ιταλία, Μάλτα και Κάτω Χώρες, με αντικείμενο την εκ μέρους της Επιτροπής καταβολή ποσού άλλου από το ζητηθέν. Στοιχεία αναφοράς: Πρόγραμμα POR Σαρδηνίας 2000-2006 (αριθ. CCI 1999 IT 161 PO 010).
- να ακυρώσει όλες τις συναφείς πράξεις, καθώς και τις πράξεις που προηγήθηκαν, και, συνακόλουθα, να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρεμφερείς με τους λόγους και τα επιχειρήματα της υποθέσεως T-345/04, Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 262 της 23.10.04, σ. 55.

Αγωγή της 21ης Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή κατά TGA Technische Gebäudeausrüstung Chemnitz

(Υπόθεση T-396/06)

(2007/C 42/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: η M. Šimerdová και ο δικηγόρος R. Bierwagen)

Εναγόμενη: TGA Technische Gebäudeausrüstung Chemnitz GmbH

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να υποχρεώσει την εναγόμενη να της επιστρέψει το ποσό των 32 440,80 EUR πλέον τόκων 4 % υπολογιζόμενων από 30 Νοεμβρίου 1999 ·
- να καταδικάσει την εναγόμενη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ενάγουσα συνήψε με την εναγόμενη σύμβαση που αφορούσε κοινοτικές δράσεις στον τομέα των μη πυρηνικών μορφών ενέργειας (1994-1998) ⁽¹⁾, στο πλαίσιο της οποίας συμφωνήθηκε ότι οποιαδήποτε διαφορά προέκυπτε από τη σύμβαση αυτή θα υπαγόταν στη δικαιοδοσία του Πρωτοδικείου. Το σχέδιο αυτό είχε ως αντικείμενο την κατασκευή και δοκιμαστική θέση σε λειτουργία εγκαταστάσεως για την αποξήρανση δερμάτων.

Η Επιτροπή κατήγγειλε τη σύμβαση αυτή με έγγραφο της 18ης Φεβρουαρίου 1999, για τον λόγο ότι δεν της είχε υποβληθεί νομότυπη τελική έκθεση. Συναφώς, η ενάγουσα προβάλλει ότι, εξαιτίας ελλিপών δικαιολογητικών, δέχθηκε μόνον εν μέρει τους εκκαθαριστικούς λογαριασμούς που εκ των υστέρων της υπέβαλε η εναγόμενη. Η αγωγή αφορά το υπόλοιπο ποσό, την απόδοσή του οποίου η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι ζητήσε επανειλημμένως.

⁽¹⁾ Απόφαση 94/806/EK του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1994, για τη θέσπιση ειδικού προγράμματος έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης, συμπεριλαμβανομένης της επίδειξης, στον τομέα των μη πυρηνικών μορφών ενέργειας (1994-1998) (ΕΕ L 334, σ. 87).

Προσφυγή-αγωγή της 16ης Δεκεμβρίου 2006 — DOW AgroSciences κατά ΕΑΑΤ

(Υπόθεση T-397/06)

(2007/C 42/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: DOW AgroSciences (Hitchin, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem και C. Mereu, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: ΕΑΑΤ

Αιτήματα της προσφεύγουσας-εναγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τα συμπεράσματα της ΕΑΑΤ που φέρουν τον τίτλο «Συμπεράσματα της ΕΑΑΤ σχετικά με τη συλλογική εξέταση της εκτιμήσεως των κινδύνων που εγκυμονεί η δραστική ουσία Haloxyfor-R»·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγόμενη (στο εξής: καθής) να αποζημιώσει την προσφεύγουσα για τη ζημία που υπέστη εξαιτίας του προσβαλλόμενου μέτρου και να αποφανθεί στο στάδιο αυτό, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ότι η καθής υποχρεούται να αποζημιώσει την προσφεύγουσα για τις ζημιές που υπέστη, επιφυλασσόμενο του καθορισμού του ύψους της αποζημιώσεως, ο οποίος θα γίνει είτε με συμφωνία των διαδίκων είτε, ελλείψει τέτοιας συμφωνίας, από το Πρωτοδικείο·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα της προσφεύγουσας είναι παρόμοια αυτών που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-311/06, FMC Chemicals και Arysta Lifesciences κατά ΕΑΑΤ.

Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2006 — UniCredito Italiano κατά ΓΕΕΑ — Union Investment Privatfonds (1 Unicredit)

(Υπόθεση T-398/06)

(2007/C 42/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: UniCredito Italiano SpA (Γένοβα, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Floridia και R. Floridia, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Union Investment Privatfonds GmbH.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ατών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα.

Σήμα προς καταχώριση: εικονιστικό σήμα «1 Unicredit» (αίτηση καταχώρισεως 2.055.069), για προϊόντα και υπηρεσίες που υπάγονται στις κλάσεις 9, 16, 35, 36, 38, 39, 41 και 42.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Union Investment Privatfonds GmbH

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: γερμανικά λεκτικά σήματα «UNIFONDS» (αριθ. 881.995) και «UNIRAK» (αριθ. 991.997), και εικονιστικό σήμα «UNIZINS» (αριθ. 2.016.954), για υπηρεσίες της κλάσεως 36 (τοποθετήσεις κεφαλαίων).

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: η ανακοπή γίνεται δεκτή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: η προσφυγή απορρίπτεται

Λόγοι ακυρώσεως: εσφαλμένη εφαρμογή της θεωρίας της ενισχυμένης προστασίας των καλούμενων σημάτων της ίδιας σειράς, την οποία έδωσε το Πρωτοδικείο με την απόφαση της 23ης Φεβρουαρίου 2006, T-194/03, Bainbridge.

Προσφυγή της 27ης Δεκεμβρίου 2006 — giropay κατά ΓΕΕΑ (GIROPAY)

(Υπόθεση T-399/06)

(2007/C 42/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Giropay GmbH (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (Εκπρόσωπος: K. Gründig-Schnelle, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) της 26ης Οκτωβρίου 2006, επί της υποθέσεως R 308/2005-4, που αφορά την υπ' αριθ. 2 843 514 αίτηση καταχώρισεως για το κοινοτικό σήμα «GIROPAY»·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «GIROPAY» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 36-38 και 42 (αίτηση καταχώρισεως υπ' αριθ. 2 843 514).

Απόφαση του εξεταστή: Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Το αιτούμενο σήμα δεν συνιστά περιγραφική ένδειξη κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾. Επιπλέον, το αιτούμενο σήμα είναι ιδιαίτερος κατάλληλος για να γίνει αντιληπτό ως διακριτικό σημείο από το κοινό προς το οποίο απευθύνεται.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 28ης Δεκεμβρίου 2006 — Brosmann Footwear (HK) κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-401/06)

(2007/C 42/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Brosmann Footwear (HK) Ltd (Kowloon, Χονγκ Κονγκ), Seasonable Footwear (Zhong Shan) Ltd (Banfu, Κίνα), Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd (Guangzhou, Κίνα), Risen Footwear (HK) Co. Ltd (Kowloon, Χονγκ Κονγκ) (εκπρόσωποι: L. Ruessmann, A. Willems, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου, καθόσον επιβάλλει δεσμούς αντιντάμπινγκ στις εξαγωγές των προσφευγουσών·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση του προσβαλλομένου κανονισμού, καθόσον επιβάλλει δεσμούς αντανάμπινγκ στις εξαγωγές τους προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η προσφυγή στηρίζεται στους εξής λόγους ακυρώσεως:

- Παράβαση των άρθρων 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', και 9, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ (στο εξής: ο βασικός κανονισμός), του άρθρου VI της ΓΣΔΕ, καθώς και προσβολή των αρχών της απαγορεύσεως των διακρίσεων, του *ne mo auditur* και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, λόγω της παραλείψεως των κοινοτικών οργάνων να εξετάσουν ατομικά κάθε αίτηση για τη χορήγηση καθεστώτος οικονομίας της αγοράς (ΚΟΑ) και για ατομική μεταχείριση (ΑΜ).
- παράβαση των άρθρων 18 και 20 του βασικού κανονισμού και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών, λόγω της παραλείψεως των κοινοτικών οργάνων να ενημερώσουν τις προσφεύγουσες ως προς τη συνέχεια που δόθηκε στις αιτήσεις τους για τη χορήγηση ΚΟΑ και για ΑΜ.
- πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, όσον αφορά την αξιολόγηση της στάσεως των κοινοτικών παραγωγών ως προς την υποστήριξη της έρευνας, του άρθρου 1, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, όσον αφορά τον ορισμό των προϊόντων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του, του άρθρου 17 του βασικού κανονισμού και του άρθρου 253 ΕΚ, όσον αφορά την επιλογή του δείγματος παραγωγών εξαγωγέων, του άρθρου 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού και του άρθρου 253 ΕΚ, όσον αφορά τη διαπίστωση της υπάρξεως ζημίας, του άρθρου 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, όσον αφορά τη διαπίστωση της υπάρξεως αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας, και, τέλος, του άρθρου 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, όσον αφορά τον υπολογισμό του επιπέδου εξαλείψεως της ζημίας.

Προσφυγή της 27ης Δεκεμβρίου 2006 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-402/06)

(2007/C 42/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: J. M. Rodríguez Cárcamo)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2006) 5105 της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 2006, περί μειώσεως της οικονομικής ενισχύσεως από το Ταμείο Συνοχής προς οκτώ προγράμματα πραγματοποιούμενα στο έδαφος της Αυτόνομης Κοινότητας της Καταλωνίας.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 5105, της 20ής Οκτωβρίου 2006, περί μειώσεως της οικονομικής ενισχύσεως από το Ταμείο Συνοχής προς οκτώ προγράμματα πραγματοποιούμενα στο έδαφος της Αυτόνομης Κοινότητας της Καταλωνίας, τα οποία αναφέρονται ακολούθως:

- Νο 2001.ES.16.C.PE.058 (πρόγραμμα επεκτάσεως της μονάδας επεξεργασίας λυμάτων του Besós σε βιολογική επεξεργασία).
- Νο 2003.ES.16.C.PE.005 (πρόγραμμα υποδομών αποχετεύσεως μικρών οικισμών της Καταλωνίας).
- Νο 2001.ES.16.C.PE.054 (πρόγραμμα καθαρισμού, επεξεργασίας ιλύος και ανακυκλώσεως των αστικών λυμάτων της Καταλωνίας).
- Νο 2000.ES.16.C.PE.112 (πρόγραμμα αποχετεύσεως και καθαρισμού στην υδρολογική λεκάνη του Έβρου: Monzón, Caspe και εσωτερικές λεκάνες της Καταλωνίας).
- Νο 2002.ES.16.C.PE.006 (πρόγραμμα μονάδας αφαλατώσεως του θαλάσσιου ύδατος στο Δέλτα του Tordera).
- Νο 2001.ES.16.C.PE.055 (πρόγραμμα κατασκευής και αναβαθμίσεως των υποδομών επεξεργασίας των αστικών λυμάτων στην Καταλωνία).
- Νο 2001.ES.16.C.PE.057 (πρόγραμμα μονάδων επεξεργασίας αστικών λυμάτων στις κομητείες Urgell, Pallars Jussà και Conca de Barberà).
- Νο 2002.ES.16.C.PE.041 (πρόγραμμα δημιουργίας και βελτιώσεως του δικτύου υποδομών επεξεργασίας αστικών λυμάτων στην Καταλωνία).

Με την προσβαλλομένη απόφαση, η καθής εφάρμοσε κατ' αποκοπήν διόρθωση σε ποσοστό 2 % της κοινοτικής συμμετοχής (85 %) που χορηγήθηκε για το πρόγραμμα 2001.ES.16.C.PE.058, λόγω του ότι η διαχειρίστρια εταιρία χρέωσε μη επιλέξιμες δαπάνες.

Όσον αφορά τα λοιπά προγράμματα, η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τη χρησιμοποίηση του συστήματος «μέσων τιμών» και του κριτηρίου της «πείρας σε προηγούμενα έργα», αποφάσισε να εφαρμόσει οικονομική διόρθωση στο 100 % της κοινοτικής διαφοράς, ως προς την κοινοτική συμμετοχή, μεταξύ των προσφορών που επελέγησαν και εκείνων που επανεκτιμήθηκαν σύμβαση προς σύμβαση.

Προς στήριξη των ισχυρισμών του, το προσφεύγον κράτος προβάλλει κυρίως την εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 30, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ ⁽¹⁾ και του άρθρου 36, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ ⁽²⁾, καθό μέρος η προσβαλλομένη απόφαση συνάγει το συμπέρασμα ότι η εφαρμογή του συστήματος των μέσων τιμών που χρησιμοποιείται κατά την εξέταση της «πλέον συμφέρουσας από οικονομικής απόψεως προσφοράς» στα ανατιθέμενα προγράμματα παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, διότι εισάγει δυσμενή μεταχείριση των υπερβολικά χαμηλών προσφορών έναντι άλλων ακριβότερων προσφορών.

Επικουρικώς, προβάλλεται επίσης η παράβαση των διατάξεων του άρθρου Η, παράγραφος 2, του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΚ) 1164/94 ⁽¹⁾, λόγω παραβίασεως των αρχών της αναλογικότητας και της χρηστής διοικήσεως.

Όσον αφορά συγκεκριμένα το πρόγραμμα της μονάδας επεξεργασίας λιμμάτων του Besòs, προβάλλεται επίσης παράβαση του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΚ) 1386/2002 ⁽²⁾, λόγω μη υπάρξεως πραγματικών παρατυπιών και, επικουρικώς, παραβίαση της αρχής της επικουρικότητας, στην οποία αναφέρεται το άρθρο αυτό.

⁽¹⁾ Οδηγία 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων (ΕΕ L 199 της 9.8.1993, σ. 54).

⁽²⁾ Οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209 της 24.7.1992, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1164/94 του Συμβουλίου, της 16ης Μαΐου 1994, για την ίδρυση του ταμείου συνοχής (ΕΕ L 130 της 25.5.1994, σ. 1).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1386/2002 της Επιτροπής, της 29ης Ιουλίου 2002, για θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1164/94 του Συμβουλίου όσον αφορά τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου και τη διαδικασία πραγματοποίησης των δημοσιονομικών διορθώσεων σε σχέση με τις ενισχύσεις που χορηγούνται στο πλαίσιο του Ταμείου Συνοχής (ΕΕ L 201 της 31.7.2002, σ. 5).

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2006 — Βέλγιο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-403/06)

(2007/C 42/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: L. Van den Broeck και J. Meyers, avocat)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατ' εφαρμογή του άρθρου 230 ΕΚ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή (Eurostat) στα συναφή με την υπό κρίση προσφυγή δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής που περιέχεται στην επιστολή της Στατιστικής Υπηρεσίας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Eurostat) της 18ης Οκτωβρίου 2006, την τροποποίηση των στοιχείων για το δημόσιο έλλειμμα και το δημόσιο χρέος του Βελγίου για το έτος 2005 και τη δημοσίευση των τροποποιημένων στοιχείων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 89, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ)

3605/93 του Συμβουλίου, της 22ας Νοεμβρίου 1993, για την εφαρμογή του πρωτοκόλλου σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ⁽¹⁾, όπως έχει τροποποιηθεί. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί δύο τροποποιήσεις στις οποίες προέβη η Επιτροπή, δηλαδή ότι κατέταξε το Ταμείο Σιδηροδρομικών Υποδομών (FIF) στον δημόσιο τομέα και όχι στον τομέα των μη χρηματοδοτικών εταιριών για την εφαρμογή του ευρωπαϊκού συστήματος λογαριασμών του 1995 (ΕΣΟΛ 95) ⁽²⁾ και ότι κατέγραψε μεταφορά κεφαλαίου 7 400 εκατομμυρίων ευρώ επειδή, κατά το 2005, το Δημόσιο (FIF) ανέλαβε τα χρέη της Société nationale des Chemins de fer belges (SNCB).

Προς στήριξη της αιτήσεως ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει τους εξής λόγους.

Όσον αφορά την κατάταξη του FIF στον δημόσιο τομέα, προβάλλει λόγο που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 89, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 3605/93 και των παραγράφων 2.12, 3.19 και 3.27 έως 3.37 του ΕΣΟΛ 95. Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι το FIF πρέπει να χαρακτηριστεί ως «θεσμική μονάδα» υπό την έννοια της παραγράφου 2.12 του SEC 95 και ως «παραγωγός εμπορεύσιμου προϊόντος» κατ' εφαρμογή των κριτηρίων των παραγράφων 3.19 και 3.27 έως 3.37 του SEC 95, και ως τέτοιο δεν πρέπει να καταταχθεί στο δημόσιο τομέα. Προβάλλει επίσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εσφαλμένως θεωρεί ότι το FIF δεν πληροί τη διπλή αυτή προϋπόθεση για το έτος 2005.

Επικουρικώς, όσον αφορά τη μεταφορά κεφαλαίου 7 400 εκατομμυρίων ευρώ από το Βελγικό Δημόσιο προς τον SNCB, λόγω της αναλήψεως το 2005 από το FIF των χρεών της εταιρίας αυτής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους. Ο πρώτος αντλείται από παράβαση του άρθρου 89, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 3605/93 και των παραγράφων 1.33, 1.44(γ), 4.165(στ) και 6.30 του ΕΣΟΛ 95. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η ανάληψη των εν λόγω χρεών από το FIF δεν απορρέει από «δράση» υπό την έννοια της παραγράφου 1.33 του ΕΣΟΛ 95 αλλά από «αναδιάρθρωση» υπό την έννοια των παραγράφων 1.44(γ) και 6.30 του ΕΣΟΛ 95. Επικουρικώς, υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν η ανάληψη των χρεών από το FIF χαρακτηριστεί ως «δράση» υπό την έννοια της παραγράφου 1.33 του ΕΣΟΛ 95, δεν συνεπάγεται μεταβίβαση κεφαλαίου υπό την έννοια της παραγράφου 4.165(στ) του ΕΣΟΛ 95. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προβάλλεται στο πλαίσιο της αμφισβήτησεως της καταγραφής της μεταβιβάσεως του κεφαλαίου των 7 400 εκατομμυρίων ευρώ από το βελγικό Δημόσιο στη SNCB, αντλείται από παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ στο μέτρο που, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς την προσβαλλόμενη απόφαση επί του σημείου αυτού. Εξάλλου, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης στον βαθμό που αφίσταται από τη γνώμη που διατυπώθηκε από την Επιτροπή (Eurostat) με το ηλεκτρονικό μήνυμά της της 13ης Αυγούστου 2004 με το οποίο εμπειρογνώμων της Επιτροπής είχε συμφωνήσει με την ανάλυση που υποστηρίζει η προσφεύγουσα στην υπό κρίση υπόθεση.

⁽¹⁾ ΕΕ L 332, σ. 7.

⁽²⁾ Το οποίο εγκρίθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2223/96 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 1996 περί του ευρωπαϊκού συστήματος εθνικών και περιφερειακών λογαριασμών της Κοινότητας, ΕΕ L 310, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Δεκεμβρίου 2006 η Fondation européenne pour la formation κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 26 Οκτωβρίου 2006 στην υπόθεση F-404/06 P, Landgren κατά Fondation européenne pour la formation

(Υπόθεση T-404/06 P)

(2007/C 42/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείον: Fondation européenne pour la formation (Τορίνο, Ιταλία), (Εκπρόσωπος: G. Vandersanden, avocat)

Αντίδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Pia Landgren

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Το ανααιρεσείον ζητεί από το Πρωτοδικείο

- να κρίνει την υπό κρίση αίτηση αναίρεσεως παραδεκτή και βάσιμη·
- κατά συνέπεια, να ακυρώσει την απόφαση του ΔΔΔ της 26ης Οκτωβρίου 2006, στην υπόθεση F-1/05, Landgren κατά Fondation européenne pour la formation, που αποτελεί αντικείμενο της υπό κρίση αναίρεσεως και να αναγνωρίσει, ως εκ τούτου, τη νομιμότητα της αποφάσεως απολύσεως της αντιδίκου, της 25ης Ιουνίου 2004, η οποία συνεπάγεται το μη βάσιμο οποιασδήποτε αξιώσεως αποζημιώσεως·
- να καταδικάσει την αντίδικο στα δικαστικά έξοδα αυτού του βαθμού, συμπεριλαμβανομένων των δικών του εξόδων στη διαδικασία ενώπιον του ΔΔΔ.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2006, της οποίας ζητείται η ακύρωση στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναίρεσεως, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης ακύρωσε την απόφαση του Fondation européenne pour la formation της 25ης Ιουνίου 2004 με την οποία είχε λυθεί η σύμβαση αορίστου διάρκειας της Landgren ως εκτάκτου υπαλλήλου και είχαν κληθεί οι διάδικοι να έλθουν σε συμφωνία ως προς τη σχετική με την παράνομη απόφαση χρηματική αποζημίωση.

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως της εν λόγω αποφάσεως, το Fondation προβάλλει δύο λόγους από τους οποίους ο πρώτος αντλείται από την παρανόηση του πεδίου εφαρμογής της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως. Το ανααιρεσείον υποστηρίζει ότι δεν υπήρξε καμία νομική βάση που να την υποχρεώνει να αιτιολογήσει την απόφαση απολύσεως εκτάκτου υπαλλήλου και ότι, διαπιστώνοντας το αντίθετο, η προσβαλλόμενη απόφαση παρέβη το άρθρο 47 του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού⁽¹⁾ και τη νομολογία που εφαρμόζει τη διάταξη αυτή. Εξάλλου, το ανααιρεσείον προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εσφαλμένως στηρίχθηκε στις συμφωνίες και στις συμβάσεις οι οποίες δεν έχουν εφαρμογή στις σχέσεις μεταξύ οργάνων και προσωπικού. Υποστηρίζει επίσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει αντίφαση μεταξύ της τυπικής υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και του επιτρεπτού να λάβει γνώση ο ενδιαφερόμενος των λόγων της αποφάσεως περί καταγγελίας της εργασιακής σχέσεως.

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου αναίρεσεως, το ανααιρεσείον προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει πλάνη περί το

δίκαιο οφειλόμενη, αφενός, στην παραμόρφωση στοιχείων και, αφετέρου, στην παρανόηση του δημοσίου συμφέροντος, στον βαθμό που προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών στοιχείων για τα οποία ενημερώθηκε η Landgren και τα οποία αποτελούν την αιτιολογία της αποφάσεως περί απολύσεως.

⁽¹⁾ Το καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων ορίστηκε από το άρθρο 3 του κανονισμού του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 56, σ. 1).

Προσφυγή της 27ης Δεκεμβρίου 2006 — Arcelor κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-405/06)

(2007/C 42/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Arcelor Luxembourg (Λουξεμβούργο, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου), Arcelor Profil Luxembourg SA (Esch-sur-Alzette, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου) και Arcelor International (Λουξεμβούργο, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου) (εκπρόσωπος: A. Vandecasteele, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 8ης Νοεμβρίου 2006, στην υπόθεση COMP/F/38.907 — Δοκοί από χάλυβα — C(2006) 5342 τελικό·
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 2 της αποφάσεως, με το οποίο επιβάλλεται χρηματική ποινή στις προσφεύγουσες ή να μειώσει δραστικά την ποινή αυτή·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως C(2006) 5342 τελικό της Επιτροπής, της 8ης Νοεμβρίου 2006, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 65 EKAX (υπόθεση COMP/F/38.907 — Δοκοί από χάλυβα), η οποία αφορά συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές ευρωπαϊών κατασκευαστών μεταλλικών δοκών σχετικές με τον καθορισμό των τιμών, την κατανομή των ποσοστώσεων και την ανταλλαγή πληροφοριών περί της κοινοτικής αγοράς μεταλλικών δοκών. Επικουρικώς, οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση της επιβολής, με την προσβαλλόμενη απόφαση, προστίμου ή την ουσιαστική μείωση του ύψους του.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν πλείονες λόγους ακυρώσεως.

Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 97 ΕΚΑΧ και κατάχρηση εξουσίας, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση εφαρμόζει το άρθρο 65 ΕΚΑΧ μετά την παρέλευση του χρόνου ισχύος του, όπως προβλεπόταν με το άρθρο 97 ΕΚΑΧ.

Δεύτερον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση του κανονισμού 1/2003 ⁽¹⁾ και κατάχρηση εξουσίας, καθόσον η Επιτροπή θεμελιώνει τη δικαιοδοσία της προς έκδοση αποφάσεως ΕΚΑΧ σε κανονισμό με τον οποίο τις ανατίθενται εξουσίες μόνο για την εφαρμογή των άρθρων 81 και 82 ΕΚ.

Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του κανόνα δικαίου και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθόσον η απόφαση καταλογίζει σε τρεις θυγατρικές εταιρίες ευθύνη για πρακτική στην οποία συμμετείχε μόνον μία.

Εξάλλου, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή παρέβη σχετικούς με την παραγραφή κανόνες δικαίου.

Τέλος, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η απόφαση αυτή συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων τους άμυνας, καθόσον εκδόθηκε δεκαπέντε και πλέον έτη μετά τα πραγματικά περιστατικά, βάσει θεωρίας περί καταλογισμού ευθύνης την οποία προέβαλε η Επιτροπή για πρώτη φορά, κατά τις προσφεύγουσες, με την ανακοίνωση αιτιάσεων του Μαρτίου 2006, και, επομένως, μετά την παρέλευση υπερβολικά μεγάλου, κατά τις προσφεύγουσες, χρονικού διαστήματος.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

— να καταδικάσει την Επιτροπή (ΓΔ Περιβάλλοντος) στην καταβολή των δικαστικών και άλλων εξόδων της προσφεύγουσας, ακόμη και αν απορριφθεί η υπό κρίση προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή).

— να υποχρεώσει την Επιτροπή (ΓΔ Περιβάλλοντος) να αποκαταστήσει τη ζημία, ύψους 86 300 ευρώ, που υπέστη η προσφεύγουσα εξαιτίας της συμμετοχής της στη διαδικασία του επίμαχου διαγωνισμού.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα υπέβαλε προσφορά κατόπιν της προσκλήσεως της καθής-εναγόμενης (στο εξής: καθής) για την υποβολή προσφορών στο πλαίσιο ανοιχτού διαγωνισμού για την παροχή υπηρεσιών υποστηρίξεως συστήματος μητρώων που θεσπίστηκε στο πλαίσιο της οδηγίας 2003/87/ΕΚ ⁽¹⁾, με τεχνική συντήρηση και υποστήριξη χρήστη (ΕΕ 2006/S 102-108793). Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά της και ανατέθηκε η εκτέλεση της συμβάσεως σε άλλον υποψήφιο.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η καθής προέβη σε ορισμένες πεπλανημένες εκτιμήσεις και παραβίασε τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της διαφάνειας. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής δεν αιτιολόγησε την απόφασή της, καθόσον δεν γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα τους λόγους για τους οποίους προτιμήθηκε η επιλεγείσα προσφορά σε σχέση με την προσφορά της προσφεύγουσας.

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2003, L 275, σ. 32).

Προσφυγή-αγωγή της 28ης Δεκεμβρίου 2006 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-406/06)

(2007/C 42/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης και Ν. Κεραμιδάς, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής (ΓΔ Περιβάλλοντος) με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά της προσφεύγουσας και ανατέθηκε η εκτέλεση της συμβάσεως στον επιλεγέντα ανάδοχο·

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2006 — Zhejiang Aokang Shoes κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-407/06)

(2007/C 42/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd (Oubei, Κίνα) (εκπρόσωποι: I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC, και K. Beal, barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό καθόσον εφαρμόζεται στην προσφεύγουσα·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, που είναι κινεζική εταιρία παραγωγής και εξαγωγών δερμάτινων υποδημάτων, ζητεί την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ ⁽¹⁾.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει εννέα λόγους ακυρώσεως, από τους οποίους οι πέντε πρώτοι αφορούν την αναρμοδιότητα, την παράβαση ουσιώδους τύπου που προβλέπεται από τον βασικό κανονισμό ⁽²⁾, καθώς και την παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και την παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι πραγματοποιήθηκε εσφαλμένος και συνεπαγόμενος δυσμενή διάκριση υπολογισμός του περιθωρίου ντάμπινγκ που εφαρμόστηκε στην προσφεύγουσα και ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός πάσχει λόγω πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως όσον αφορά την έκταση και τη διάρκεια της ζημίας που ελήφθη υπόψη προκειμένου να δικαιολογηθεί η επιβολή δασμών στην προσφεύγουσα.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε το άρθρο 20 του βασικού κανονισμού ως εκ του ότι δεν αποκάλυψε προσηκόντως στην προσφεύγουσα τη ριζική μεταβολή των οριστικών μέτρων που πρότεινε η Επιτροπή μεταξύ της 7ης Ιουλίου 2006 και της 28ης Ιουλίου 2006.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού όσον αφορά την ανάγκη διεξαγωγής «δίκαιης σύγκρισης» μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας κατά την εκτίμηση του περιθωρίου ντάμπινγκ.

⁽¹⁾ ΕΕ 2006 L 275, σ. 1.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996 L 56, σ. 1).

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2006 — Wenzhou Taima Shoes κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-408/06)

(2007/C 42/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd (Yang Yi, Κίνα) (εκπρόσωποι: I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC, και K. Beal, barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό καθόσον εφαρμόζεται στην προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα είναι πανομοιότυποι με εκείνους που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-407/06, Zhejiang Aokang Shoes κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2006 — Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-409/06)

(2007/C 42/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Co., Ltd (Xin Xu, Κίνα) (εκπρόσωποι: I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC, και K. Beal, barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό καθόσον εφαρμόζεται στην προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, που είναι κινεζική εταιρία παραγωγής και εξαγωγών δερμάτινων υποδημάτων, ζητεί την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ ⁽¹⁾.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται έξι λόγους ακυρώσεως, με τους οποίους προβάλλει ότι:

- ο προσβαλλόμενος κανονισμός πάσχει λόγω πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως ή λόγω παραβάσεως ουσιώδους τύπου και παραβίασε της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ως εκ του ότι δεν διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα λειτουργούσε υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς ⁽²⁾.

- η Επιτροπή, μη επιφυλάσσοντας στην προσφεύγουσα μεταχείριση προσιδιάζουσα σε οικονομία της αγοράς, παρέβη το άρθρο 3 του βασικού κανονισμού και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως εκ του ότι δεν έλαβε υπόψη κρίσιμες πληροφορίες όσον αφορά τη διάρθρωση της αγοράς και, ιδίως, τον σημαντικό ρόλο που διαδραματίζουν οι ανεξάρτητοι διαμεσολαβητές ως προς τον εφοδιασμό σε προϊόντα που κατασκευάζει η προσφεύγουσα·
- οι ενέργειες της Επιτροπής δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και το εν λόγω θεσμικό όργανο προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας·
- η Επιτροπή παραβίασε το άρθρο 20 του βασικού κανονισμού ως εκ του ότι δεν αποκάλυψε προσηκόντως στην προσφεύγουσα τη ριζική μεταβολή των οριστικών μέτρων που πρότεινε η Επιτροπή μεταξύ της 7ης Ιουλίου 2006 και της 28ης Ιουλίου 2006·
- ο προσβαλλόμενος κανονισμός πάσχει λόγω πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως όσον αφορά την έκταση και τη διάρκεια της ζημίας που ελήφθη υπόψη προκειμένου να δικαιολογηθεί η επιβολή δασμών στην προσφεύγουσα· και
- ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού όσον αφορά την ανάγκη διεξαγωγής «δίκαιης σύγκρισης» μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας κατά την εκτίμηση του περιθωρίου ντάμπινγκ.

(¹) ΕΕ 2006 L 275, σ. 1.

(²) Βλ. άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996 L 56, σ. 1).

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2006 — Foshan City Nanhai Golden Step Industrial κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-410/06)

(2007/C 42/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co. Ltd (Χονγκ Κονγκ, Κίνα) (εκπρόσωποι: I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC και K. Beal, barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου καθόσον εφαρμόζεται στην προσφεύγουσα·

- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση, σύμφωνα με το άρθρο 230 ΕΚ, του προσβαλλόμενου κανονισμού καθ' ό μέτρο επιβάλλει οριστικούς δασμούς αντιντάμπινγκ στις εξαγωγές της προς την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως:

- Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο εκ μέρους της Επιτροπής υπολογισμός του περιθωρίου κέρδους που πρέπει να χρησιμοποιηθεί για την κατασκευασμένη αξία της κανονικής αξίας της προσφεύγουσας πάσχει λόγω πρόδηλης πλάνης ή/και προσβάλλει τα δικαιώματα άμυνας της.
- Περαιτέρω, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή δεν τήρησε, όπως υποστηρίζεται, τις προϋποθέσεις του άρθρου 3 του βασικού κανονισμού ή/και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως εκ του ότι δεν έλαβε υπόψη κρίσιμες πληροφορίες όσον αφορά τη διάρθρωση της αγοράς και, ιδίως, τον σημαντικό ρόλο που διαδραματίζουν οι ανεξάρτητοι διαμεσολαβητές ως προς τον εφοδιασμό σε προϊόντα που κατασκευάζει η προσφεύγουσα.
- Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή παραβίασε, περαιτέρω, το άρθρο 20 του βασικού κανονισμού ή/και διέπραξε παράβαση ουσιώδους τύπου ή/και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της ως εκ του ότι δεν αποκάλυψε προσηκόντως τη ριζική μεταβολή των οριστικών μέτρων που πρότεινε η Επιτροπή μεταξύ της 7ης Ιουλίου 2006 και της 28ης Ιουλίου 2006.
- Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός πάσχει, περαιτέρω, λόγω πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως όσον αφορά την έκταση και τη διάρκεια της ζημίας που ελήφθη υπόψη προκειμένου να δικαιολογηθεί ο προσδιορισμός της υλικής ζημίας και η επιβολή δασμών στην προσφεύγουσα.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2006 — SO.GEL.MA. κατά ΕΟΑ

(Υπόθεση T-411/06)

(2007/C 42/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SO.GEL.MA. Srl (Scandicci, Ιταλία) (εκπρόσωποι: E. Cappelli, P. De Caterini, A. Bandini και A. Gironi, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Ανασυγκροτήσεως

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει τις αποφάσεις του ΕΟΑ περί ακυρώσεως του προκηρυχθέντος και αφορώντος εργασίες «αποκαταστάσεως της ελεύθερης ναυσιπλοΐας (αφαίρεση των μη εκραγόντων εκρηκτικών μηχανισμών) εντός των εσωτερικών πλωτών οδών, Σερβική Δημοκρατία, Σερβία και Μοντενέγκρο» (στοιχεία αναφοράς της δημοσιεύσεως αριθ. Europe Aid/120694/D/W/YU, σχέδιο αριθ. 05SER01 04 01) και περί διεξαγωγής νέου διαγωνισμού, αποφάσεις οι οποίες κοινοποιήθηκαν με έγγραφο του ΕΟΑ της 9ης Οκτωβρίου 2006 (υπό αριθμό πρωτοκόλλου D (06)DG/MIL/EP2715) και της 14ης Δεκεμβρίου 2006 (υπό αριθμό πρωτοκόλλου DG/mie/3313), καθώς και κάθε άλλη καθ' οιονδήποτε τρόπο προηγηθείσα, συντονισθείσα ή συναφής πράξη, συμπεριλαμβανομένης της αποφάσεως περί αποκλεισμού της προσφεύγουσας, και, σε κάθε περίπτωση, την καταδίκη του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ανασυγκροτήσεως στην αποκατάσταση των ζημιών της προσφεύγουσας, όπως αυτές υποδεικνύονται στο δικόγραφο της προσφυγής
- Να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο επίδικος στα πλαίσια της παρούσας προσφυγής διαγωνισμός είχε ως αντικείμενο την ανάθεση εργασιών συνισταμένων στον εντοπισμό και αφαίρεση των μη εκραγόντων πολεμικών εκρηκτικών μηχανισμών, υπολειμμάτων των αεροπορικών βομβαρδισμών του ΝΑΤΟ κατά το έτος 1999, με σκοπό την επαναλειτουργία της εσωτερικής ναυσιπλοΐας στα ύδατα των ποταμών Δούναβη και Σαύου.

Κατόπιν της επιλογής της προσφοράς της προσφεύγουσας ως της πλέον συμφέρουσας, η SO.GE.L.MA. υπήρξε αποδέκτης ενός πρώτου αιτήματος περί διευκρινίσεων επί των οποίων παρεσχέθησαν έγκαιρα απαντήσεις. Ειδικότερα, εδόθησαν επί τούτου εξηγήσεις επί της ουσίας όσον αφορά την παρουσία ως team leader της ομάδας ανιχνεύσεως εντός των υδάτων προσώπου διαθέτοντος εξαιρετικά προσόντα αλλ' επαγγελματική πείρα κατώτερη της απαιτούμενης με την προκήρυξη του διαγωνισμού.

Κατόπιν επαγγελματικών επαφών με σύμβουλο του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ανασυγκροτήσεως στα πλαίσια της διαδικασίας του επίδικου διαγωνισμού προκειμένου αυτός να έχει αίσιο τέλος, η προσφεύγουσα πληροφορήθηκε μεταγενέστερα την ακύρωση της διαδικασίας αναθέσεως λόγω ακαταλλήλων από τεχνικής απόψεως προσφορών, εκφραζόταν δε η πρόθεση διεξαγωγής νέου διαγωνισμού.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του άρθρου 41 της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί του συντονισμού των διαδικασιών συνάψεως δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών⁽¹⁾, και γενικότερα παραβίαση των αρχών που διέπουν την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση σε θέματα διαδικασιών αναθέσεως των δημοσίων συμβάσεων στον βαθμό που η ακύρωση του επίδικου διαγωνισμού είναι προϊόν αστάθμητης επιλογής χωρίς ενδελεχή αξιολόγηση του προστατευτέου δημόσιου συμφέροντος. Δεύτερον, η προσφεύγουσα επικαλείται την αθέτηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

⁽¹⁾ JO L 134, της 30.4.2004, σ. 114.

Προσφυγή της 29ης Δεκεμβρίου 2006 — Vitro Corporativo κατά ΓΕΕΑ — VKR Holding (Vitro)

(Υπόθεση T-412/06)

(2007/C 42/72)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vitro Corporativo, S.A. de C.V. (εκπρόσωπος: J. Botella Reyna, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: VKR Holding A.S.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να εκδώσει απόφαση με την οποία να γίνεται δεκτή η καταχώριση του κοινοτικού σήματος VITRO για τη διάκριση των προϊόντων της κλάσεως 19.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα «Vitro» (αίτηση καταχώρισεως αριθ. 2.669.521) για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 1, 7, 8, 9, 11, 12, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 27, 30, 35, 39, 40, 41, 42 και 43.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: VKR Holding A/S.

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Δανέζικο λεκτικό σήμα (αριθ. 1956 1415 VR), Γερμανικό (αριθ. 725.452), Βρετανικό (αριθ. 1.436.897) και κοινοτικό λεκτικό σήμα (αριθ. 651.745) «VITRAL», για προϊόντα, μεταξύ άλλων, της κλάσεως 19 (υαλοπίνακες για οικοδομές, κρύσταλλα για παράθυρα, κρύσταλλα ασφαλείας και μονωτικά), κατά των οποίων στρέφεται η ανακοπή.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Η ανακοπή κρίθηκε βάσιμη και η καταχώριση του κοινοτικού σήματος δεν έγινε δεκτή για προϊόντα της κλάσεως 19.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94, για το κοινοτικό σήμα.

Αναίρεση που ασκήθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 2006 κατά της διάταξης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 9 Οκτωβρίου 2006 στην υπόθεση F-53/06, Gualtieri κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-413/06 P)

(2007/C 42/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Claudia Gualtieri (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: M. Gualtieri και P. Gualtieri, δικηγόροι)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, την οποία εξέδωσε στις 9 Οκτωβρίου 2006 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, και να διαπιστώσει ότι το τελευταίο είναι αρμόδιο να κρίνει επί της διαφοράς.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αίτηση αναίρεσης ασκείται βάλλει κατά της διάταξης του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 9ης Οκτωβρίου 2006, στην υπόθεση F-53/06, με την οποία το εν λόγω Δικαστήριο έκρινε ότι δεν είχε αρμοδιότητα *ratione personae* να κρίνει επί της διαφοράς μεταξύ της προσφεύγουσας, αποσπασμένης εθνικής εμπειρογνώμονα, και της Επιτροπής.

Προς στήριξη της αίτησης αναίρεσής της, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη στηρίζεται σε επιπόλαιη και εσφαλμένη ανάγνωση του άρθρου 1, παράγραφος 2, της απόφασης της Επιτροπής σχετικά με το καθεστώς των αποσπασμένων εθνικών εμπειρογνομόνων (ΑΕΕ). Συναφώς, παραπέμπει στα άρθρα 7, στοιχεία α', στ', και ζ', 11, παράγραφοι 1 και 3, 12, παράγραφοι 1 και 2, 13, παράγραφος 1, 14 και 15 της εν λόγω απόφασης.

Από το σύνολο αυτών των διατάξεων προκύπτει ότι ο δεσμός του εθνικού εμπειρογνώμονα με την υπηρεσία από την οποία προέρχεται αναστέλλεται καθ' όλη τη διάρκεια της απόσπασης και ότι, κατά το χρονικό αυτό διάστημα, ο αποσπασμένος εθνικός εμπειρογνώμονας εντάσσεται πλήρως στην οργάνωση της Επιτροπής, προς το αποκλειστικό συμφέρον της οποίας οφείλει να ασκεί τα καθήκοντά του.

Συνεπώς, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι διαφορές που αφορούν αυτή την αποκλειστική σχέση εργασίας εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, δεδομένου ότι υπάρχει σαφής εξομίωση της νομικής κατάστασης των αποσπασμένων εθνικών εμπειρογνομόνων με τη νομική κατάσταση των υπαλλήλων.

Αναίρεση της 27ης Δεκεμβρίου 2006 που άσκησε ο Philippe Combescot κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 19 Οκτωβρίου 2006 στην υπόθεση F-114/05, Philippe Combescot κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-414/06 P)

(2007/C 42/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Philippe Combescot (Lecce, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Maritati και V. Messa, δικηγόροι)

Έτερος διάδικος στη διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ανατρέψει την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 19 Οκτωβρίου 2006 στην υπόθεση F-114/05, αφού προηγουμένως κηρύξει παραδεκτή την αίτηση αναίρεσής του τόσο διότι ασκήθηκε εμπροθέσμως, όσο και διότι στηρίζεται στο έννομο συμφέρον του υπαλλήλου για δικαστική προστασία·
- να αναγνωρίσει ότι ο Philippe Combescot υπέστη βλάβη τόσο στην υγεία όσο και στην εικόνα του, με σοβαρές επιπτώσεις στην ψυχολογική του κατάσταση·
- να επιδικάσει στον P. Combescot ποσό 150 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση αίτηση αναίρεσής βάλλει κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 19 Οκτωβρίου 2006 στην υπόθεση F-114/05, με την οποία η προσφυγή κηρύχθηκε απαράδεκτη ως εκπρόθεσμη και λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντος.

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο αναιρεσείων επικαλείται:

- εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, και ειδικότερα όσον αφορά τον ορισμό της φράσεως «σιωπηρή απορριπτική απόφαση», στο μέτρο που η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση εξομοιώνει, για το ζήτημα των προθεσμιών ασκήσεως προσφυγής, μια ρητή απόφαση που εκδόθηκε εμπροθέσμως αλλά δεν κοινοποιήθηκε, με μια σιωπηρή απορριπτική απόφαση. Κατά τον αναιρεσείοντα, η πρωτοβάθμια απόφαση δεν επιλαμβάνεται του καθοριστικού ζητήματος της διαφοράς: μια ρητή απορριπτική απόφαση εκδοθείσα εντός των προθεσμιών που τάσσει το ΚΥΚ παράγει όλα τα αποτελέσματά της, ακόμη και αν δεν κοινοποιήθηκε στον ενδιαφερόμενο.

- Εξάλλου, εν προκειμένω, η απαράδεκτη καθυστέρηση στην κοινοποίηση της αποφάσεως επ' ουδενί μπορεί να προσαφθεί στον ενδιαφερόμενο. Από την άποψη αυτή, επίσης, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δεν εκτίμησε ορθώς, από πλευράς νομιμότητας της διαδικασίας, τα επιχειρήματα που προέβαλε η καθής πρωτοδικώς όσον αφορά τις δυσκολίες προσδιορισμού του τόπου κατοικίας του υπαλλήλου.
- Μολονότι, κατά την άσκηση της προσφυγής, ο αναιρεσείων είχε ήδη συνταξιοδοτηθεί, το έννομο συμφέρον του για τη διαπίστωση του παράνομου χαρακτήρα της νέας τοποθετήσεώς του εξακολουθούσε να υφίσταται, στο μέτρο που το αίτημα αναγνώρισεως του παράνομου χαρακτήρα της αποφάσεως αποτελεί συνέπεια του αιτήματος αποκαταστάσεως της ηθικής και επαγγελματικής ζημίας που υπέστη

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Δεκεμβρίου 2006 η E. De Smedt κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 19 Οκτωβρίου 2006 στην υπόθεση F-59/05, De Smedt κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-415/06 P)

(2007/C 42/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Elisabeth De Smedt (Wezembeek-Oppeem, Βέλγιο)
(εκπρόσωποι: L.Vogel και R. Kechiche, δικηγόροι)

Αντίδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναρέσει στο σύνολό της την αναερσιβαλλόμενη απόφαση που εξέδωσε το δεύτερο τμήμα του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στις 19 Οκτωβρίου 2006, κοινοποιήθηκε αυθημερόν με συστημένη επιστολή και με την οποία απέρριψε την προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή) που είχε ασκήσει η ανααιρεσείουσα στις 8 Ιουλίου 2005·
- να δεχθεί τα αιτήματα τα οποία υπέβαλε η ανααιρεσείουσα με την ως άνω προσφυγή που άσκησε στις 8 Ιουλίου 2005·
- να καταδικάσει την αναερσιβλήτη στα δικαστικά έξοδα, κατ' εφαρμογή του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, περιλαμβανομένων των αναγκαίων εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η ανααιρεσείουσα λόγω της δίκης, ιδίως δε των εξόδων επιδόσεων, μετακινήσεως και διαμονής, καθώς και των εξόδων για αμοιβές δικηγόρων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 91, στοιχείο β', του Κανονισμού Διαδικασίας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αναερσιβαλλόμενη απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 2006, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης απέρριψε την προσφυγή που άσκησε η ανααιρεσείουσα με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 21ης Μαρτίου 2005, με την οποία καθορίσθηκαν η κατάσταση και οι αποδοχές της αναερσιεύουσας,

πρώην επικουρικής υπαλλήλου που προσλήφθηκε ως υπάλληλος επί συμβάσει, καθώς και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως.

Προς στήριξη της αιτήσεως αναρέσεως της αποφάσεως αυτής, η αναερσιεύουσα προβάλλει δύο λόγους αναρέσεως, εκ των οποίων ο πρώτος αντλείται από παράβαση του άρθρου 80, παράγραφος 3, του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΚΛΠ) ⁽¹⁾, καθώς και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Η αναερσιεύουσα ισχυρίζεται ότι, με την απόρριψη του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε με την αρχική της προσφυγή για τον λόγο ότι η Επιτροπή όφειλε να τηρήσει ένα καθορισμένο χρονοδιάγραμμα, κατά τον κανονισμό 723/2004 ⁽²⁾, για την μετάβαση από το προηγούμενο καθεστώς του επικουρικού υπαλλήλου στο νέο του επί συμβάσει υπαλλήλου, η απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης έδωσε στην Επιτροπή τη δυνατότητα να μην τηρήσει όλες τις διαδικασίες που απαιτούνται πριν από τις πρώτες προσλήψεις των επί συμβάσει υπαλλήλων, κατά παράβαση του άρθρου 80, παράγραφος 3, του ΚΛΠ.

Ο δεύτερος λόγος αναρέσεως αντλείται από την παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, την έλλειψη αιτιολογίας και την παράλειψη απαντήσεως στα όσα εγγράφως υποστήριξε η αναερσιεύουσα στο πλαίσιο της απορριψεως του δεύτερου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε με την αρχική προσφυγή της, ο οποίος συνήγγο από τους δυσμενείς όρους υπό τους οποίους αναγκάσθηκε να εργάζεται η αναερσιεύουσα, σε σχέση με άλλα πρόσωπα που ασκούν καθήκοντα πανομοιότυπα με τα δικά της στην ίδια υπηρεσία της Επιτροπής. Η αναερσιεύουσα προσάπτει στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης ότι δεν απήντησε δεόντως στις συναφείς εξηγήσεις της και αρκέσθηκε στην απόρριψη του λόγου ακυρώσεως χρησιμοποιώντας μια γενικόλογη διατύπωση.

⁽¹⁾ Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΚΛΠ) που καθορίσθηκε με το άρθρο 3 του Κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 259/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 56, σ. 1/ΕΕ ειδ. έκδ. 01/01, σ. 108).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων αυτών (ΕΕ L 124, σ. 1).

Προσφυγή της 29ης Δεκεμβρίου 2006 — Sumitomo Chemical Agro Europe SAS κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-416/06)

(2007/C 42/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sumitomo Chemical Agro Europe SAS (Saint Didier, Γαλλία) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem και C. Mereu, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να υποχρεώσει την καθής, ενδεχομένως με διάταξη κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, να προβεί σε διόρθωση του σφάλματος που εντοπίζεται στο παράρτημα I, μέρος Α, και να αντικαταστήσει την ένδειξη «0,75 g» με την ένδειξη «0,75 Kg»·
- να διατάξει την ακύρωση των εξής διατάξεων της οδηγίας 2006/132:
 - Άρθρο 3, παράγραφος 2: «έως τις 30 Ιουνίου 2008 το αργότερο»
 - Παράρτημα I: «30 Ιουνίου 2008»
 - Παράρτημα I, Μέρος Α: «στις ακόλουθες καλλιέργειες»
 - «— αγγούρια σε θερμοκήπια (κλειστά υδροπονικά συστήματα)·
 - δαμάσκηνα (για μεταποίηση)»
 - Παράρτημα I, Μέρος Β: «Τα κράτη μέλη ζητούν να υποβληθούν, εντός δύο ετών από την έκδοση των κατευθυντήριων γραμμών για δοκιμές για τη διαταραχή της φυσιολογικής ενδοκρινικής λειτουργίας από τον ΟΟΣΑ, περαιτέρω μελέτες σχετικά με τις πιθανές ιδιότητες της procymidone που διαταράσσουν τη φυσιολογική ενδοκρινική λειτουργία. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο κοινοποιών, κατόπιν αιτήσεως του οποίου η ουσία procymidone καταχωρίστηκε στο παρόν παράρτημα, προσκομίζει τις εν λόγω μελέτες στην Επιτροπή εντός δύο ετών από την έκδοση των προαναφερόμενων κατευθυντήριων γραμμών.»
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η οδηγία 91/414 του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων ⁽¹⁾ ορίζει ότι τα κράτη μέλη εγκρίνουν τη διάθεση φυτοπροστατευτικού προϊόντος μόνον εφόσον οι δραστικές ουσίες που περιέχει περιλαμβάνονται στο παράρτημα I και εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του παραρτήματος αυτού. Η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της οδηγίας 2006/132 για την τροποποίηση της οδηγίας 91/414 ώστε να καταχωριστεί η ουσία procymidone ως δραστική ουσία ⁽²⁾, καθόσον η οδηγία αυτή i) προβλέπει την κατά περιοριστικό μόνον τρόπο καταχώριση της ουσίας procymidone στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414, ii) προβλέπει ειδικές προϋποθέσεις για την εγκεκριμένη χρήση της και iii) περιορίζει στους 18 μήνες τη χρονική περίοδο κατά την οποία ισχύει η κατά περιοριστικό τρόπο καταχώριση της ουσίας αυτής στο παράρτημα I.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη οδηγία αντιβαίνει στα άρθρα 1, παράγραφος 1, 2, παράγραφος 1, και 5, παράγραφοι 1 και 4, της οδηγίας 91/414. Εξάλλου, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη οδηγία δεν είναι συμβατή με το άρθρο 5, παράγραφος 5, της οδηγίας 91/414 και ότι, συνεπώς, η Επιτροπή υπερέβη τα όρια της εξουσίας της εκτιμήσεως.

Η προσφεύγουσα διατείνεται επίσης ότι η προσβαλλόμενη οδηγία αντιβαίνει στους κανόνες διαδικασίας, καθόσον η Επιτροπή οφείλει να λαμβάνει μέτρα σύμφωνα με τις προτάσεις που υποβλήθηκαν στη μόνιμη επιτροπή για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων και στο Συμβούλιο, χωρίς να έχει δυνατότητα τροποποιήσεως πριν από την τελική θέσπισή τους.

Επιπροσθέτως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη οδηγία παραβιάζει τις θεμιτές προσδοκίες της προσφεύγουσας και αντιβαίνει στις αρχές της χρηστής διοικήσεως, της επικουρικότητας, της αναλογικότητας, της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχειρίσεως, καθώς και στις αρχές της εγκυρότητας και της ανεξαρτησίας της επιστημονικής γνώμης. Η προσφεύγουσα διατείνεται επίσης ότι η προσβαλλόμενη οδηγία δεν περιέχει επαρκείς αιτιολογίες, κατά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως των νομικών πράξεων.

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επίδικη οδηγία προσβάλλει το δικαίωμα της προσφεύγουσας να ασκεί εμπορικές δραστηριότητες και, επομένως, συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων της ιδιοκτησίας.

⁽¹⁾ Οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (ΕΕ L 230 της 19.8.1991, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2006/132/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2006, για την τροποποίηση της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου ώστε να καταχωριστεί η ουσία procymidone ως δραστική ουσία (ΕΕ L 349 της 12.12.2006, σ. 22).

Προσφυγή της 5ης Ιανουαρίου 2007 — Sanofi-Aventis κατά ΓΕΕΑ — AstraZeneca (EXANTIN)

(Υπόθεση T-4/07)

(2007/C 42/77)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sanofi-Aventis SA (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: R. Gilbey, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ),

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: AstraZeneca AB (Södertälje, Σουηδία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου, της 10ης Οκτωβρίου 2006, υπόθεση R 1302/2005-1, και να δεχθεί τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι υπάρχει πιθανότητα συγχύσεως μεταξύ των σημάτων για τα οποία υπάρχει διαμάχη·
- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: AstraZeneca AB

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «EXANTIN» για προϊόντα της κλάσεως 5 — αίτηση αριθ. 2 694 115

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Τα διεθνή και εθνικά σήματα «ELOXATIN» και «ELOXATINE» για τα προϊόντα της κλάσεως 5

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Το τμήμα ανακοπών του Γραφείου παρέλειψε να εξακριβώσει το ενδιαφερόμενο κοινό στο σύνολό του και εσφαλμένα κατάρτισε ιεραρχία προσοχής μεταξύ των τμημάτων του ενδιαφερόμενου κοινού που εξακρίβωσε.

Περαιτέρω, το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να εφαρμόσει πρόσφορα κριτήρια κατά τη σύγκριση των προϊόντων και παρέλειψε να συγκρίνει συνολικά τα σήματα. Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών εσφαλμένα έκρινε ότι δεν υπήρχε πιθανότητα συγχύσεως.

**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 1ης Δεκεμβρίου 2006 —
Neoperl κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση σπирάλ μπάνιου)**

(Υπόθεση T-97/06) ⁽¹⁾

(2007/C 42/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 131 της 3.6.2006.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2007 — Genette κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-92/05) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Συντάξεις — Συνταξιοδοτικό δικαίωμα κτηθέν πριν από την πρόσληψη στην υπηρεσία των Κοινοτήτων — Μεταφορά στο κοινοτικό σύστημα — Απόσυρση της αιτήσεως μεταφοράς με σκοπό την εφαρμογή νέων ευνοϊκότερων διατάξεων)

(2007/C 42/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Emmanuel Genette (Gorze, Γαλλία) (εκπρόσωπος: M.-A. Lucas, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Joris και D. Martin)

Παρεμβαίνον υπέρ της καθής: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωπος: L. Van den Broeck)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής περί απορρίψεως του αιτήματος του προσφεύγοντος να αποσύρει την αίτησή του μεταφοράς στο κοινοτικό σύστημα των κτηθέντων στο Βέλγιο συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων, προκειμένου να υποβάλει νέα αίτηση στηριζόμενη σε νέες ευνοϊκότερες διατάξεις

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 25ης Ιανουαρίου 2005.
2. Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά της έξοδα, καθώς και σε εκείνα του E. Genette.
3. Το Βασίλειο του Βελγίου φέρει τα έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 315 της 10.12.2005, σ. 14 (υπόθεση που είχε αρχικώς πρωτοκολληθεί στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με αριθμό T-361/05 και μεταφέρθηκε στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15.12.2005).

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2007 — Vienne κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-115/05) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Υποχρέωση αρωγής την οποία υπέχει η διοίκηση — Άρνηση αρωγής — Μεταφορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων αποκτηθέντων στο Βέλγιο)

(2007/C 42/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: P. Vienne (Bascharage, Λουξεμβούργο) και λοιποί (εκπρόσωποι: G. Bouneou και F. Frabetti, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: αρχικά, Mustapha-Pacha και A. Bencomo-Weber και, στη συνέχεια, J. De Wachter, M. Mustapha-Pacha και K. Zejdova)

Αντικείμενο της υπόθεσης

Αφενός, αίτημα ακύρωσης της απόφασης του Κοινοβουλίου με την οποία απορρίφθηκαν οι αιτήσεις αρωγής που υπέβαλαν οι προσφεύγοντες στο πλαίσιο της μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που έχουν αποκτήσει στο Βέλγιο και, αφετέρου, αίτημα αποζημίωσης

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 22 της 28.1.2006, σ. 24 (υπόθεση αρχικά πρωτοκολληθείσα ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με αριθμό υπόθεσης T-427/05 και μεταβιβασθείσα στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15.12.2005).

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2007 — Gesner κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση F-119/05) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Αναπηρία — Απόρριψη αίτησης για τη σύσταση επιτροπής αναπηρίας)

(2007/C 42/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Charlotte Gesner (Birkerød, Δανία) (εκπρόσωποι: J. Vázquez Vázquez και C. Amo Quiñones, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εκπρόσωπος: I. de Medrano Caballero)

Αντικείμενο της υπόθεσης

Ακύρωση της απόφασης του ΓΕΕΑ της 2ας Σεπτεμβρίου 2005 με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της προσφεύγουσας για τη σύσταση επιτροπής αναπηρίας προς εκτίμηση της ανικανότητάς της να ασκεί τα καθήκοντα που αντιστοιχούν στη θέση που κατέχει και του δικαιώματός της να τύχει σύνταξης αναπηρίας

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση της 21ης Απριλίου 2005 με την οποία το Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) απέρριψε την αίτηση της C. Gesner για τη σύσταση επιτροπής αναπηρίας.
2. Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 96 της 22.4.2006, σ. 34.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2007 — Borbély κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-126/05) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Επιστροφή εξόδων — Αποζημίωση πρώτης εγκαταστάσεως — Ημερήσια αποζημίωση — Έξοδα ταξιδιού για την ανάληψη υπηρεσίας — Τόπος προσλήψεως — Αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας)

(2007/C 42/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Andrea Borbély (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: R. Stötzl, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Curall και H. Kraemer)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής περί μη χορηγήσεως στην προσφεύγουσα της αποζημιώσεως πρώτης εγκαταστάσεως και της ημερησίας αποζημιώσεως και περί μη αποδόσεως των εξόδων μεταβάσεως στα οποία υποβλήθηκε λόγω του καθορισμού των Βρυξελλών ως τόπου προσλήψεως της

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 2ας Μαρτίου 2005, καθόσον με την απόφαση αυτή η Επιτροπή απέρριψε το αίτημα της προσφεύγουσας να της χορηγηθεί η αποζημίωση πρώτης εγκαταστάσεως του άρθρου 5, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως και η ημερήσια αποζημίωση του άρθρου 10, παράγραφος 1, του παραρτήματος αυτού.
2. Υποχρεώνει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να καταβάλει στην προσφεύγουσα, σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες του Κώδικα Υπηρεσιακής Καταστάσεως, τα ποσά των ανωτέρω αποζημιώσεων προσαυξημένα με τόκους υπερημερίας υπολογιζόμενους από της ημερομηνίας κατά την οποία καθένα από τα ποσά αυτά κατέστη απαιτητό και μέχρι της πραγματικής καταβολής του, βάσει του ισχύοντος κατά την επίμαχη χρονική περίοδο επιτοκίου που καθορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησεως, προσαυξημένους κατά δύο μονάδες.
3. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
4. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 60 της 11.3.2006, σ. 54.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 16ης Ιανουαρίου 2007 — Frankin κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-3/06) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Υποχρέωση αρωγής την οποία υπέχει η διοίκηση — Άρνηση αρωγής — Μεταφορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων αποκτηθέντων στο Βέλγιο)

(2007/C 42/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Jacques Frankin (Sorée, Βέλγιο) και λοιποί (εκπρόσωποι: G. Bouneou και F. Frabetti, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Lozano Palacios και D. Martin)

Αντικείμενο της υπόθεσης

Αφενός, αίτημα ακύρωσης της απόφασης της Επιτροπής με την οποία απορρίφθηκαν οι αιτήσεις αρωγής που υπέβαλαν οι προσφεύγοντες στο πλαίσιο της μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που έχουν αποκτήσει στο Βέλγιο και, αφετέρου, αίτημα αποζημίωσης

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 74 της 25.3.2006, σ. 33.

Προσφυγή της 27 Δεκεμβρίου 2006 — Dragoman κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-147/06)

(2007/C 42/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Adriana Dragoman (Βρυξέλλες, Βέλγιο)
(Εκπρόσωπος: S. Mihailescu, avocat)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της επιτροπής του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/44/06-CJ για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα προσλήψεων γλωσσολογικών νομικών που έχουν ως κύρια γλώσσα τους τη ρουμανική, την απόφαση βαθμολογήσεως της προσφεύγουσας με βαθμό 18/40 στις γραπτές εξετάσεις b) και τη μη κλήση της τελευταίας στις προφορικές εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους, από τους οποίους ο πρώτος έχει δύο σκέλη. Το πρώτο σκέλος αφορά την παράβαση των κανόνων που διέπουν τις εργασίες της επιτροπής, στο μέτρο που αυτή αξιολόγησε τα γραπτά των εξετάσεων λαμβάνοντας υπόψη κυρίως την κατανόηση των προς μετάφραση κειμένων παρά την ακρίβεια της μετάφρασης στα ρουμανικά. Το δεύτερο σκέλος αφορά την παράβαση των διατάξεων της προκηρύξεως του διαγωνισμού σχετικά με την ορθή σύσταση και τη δημοσίευση των ονομάτων της επιτροπής. Η δημοσίευση αυτή πρέπει να γίνει 3 μέρες πριν την ημερομηνία των εξετάσεων, ενώ η προκηρύξη του διαγωνισμού προέβλεπε κατ' ελάχιστο 15 μέρες.

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση της αρχής της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, στο μέτρο που η εκτίμηση της επιτροπής δεν παρείχε καμία διευκρίνιση ως προς τα κριτήρια που χρησιμοποίησε κατά τη διόρθωση των γραπτών.

Προσφυγή της 28ης Δεκεμβρίου 2006 — Collée κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-148/06)

(2007/C 42/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Laurent Collée (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο)
(Εκπρόσωποι: S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να αναγνωρίσει ότι στερείται νομιμότητας το σημείο 1.3 των «Οδηγιών σχετικά με τη διαδικασία χορήγησης μονάδων προαγωγιμότητας» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Ιουνίου 2002·
- να ακυρώσει την απόφαση της 9ης Ιανουαρίου 2006 της Αρμόδιας για τους για τους Διορισμούς Αρχής (ΑΔΑ) σχετικά με χορήγηση στον προσφεύγοντα δύο μονάδων αξιολογήσεως όσον αφορά το έτος προαγωγών 2004·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, μόνιμος υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με βαθμό AST 8, προσάπτει στην ΑΔΑ το γεγονός ότι δεν προέβη σε συγκριτική εξέταση των προσόντων καλύπτουσα όλους τους προαγωγίμους και καταταγμένους στον ίδιο βαθμό μονίμους υπαλλήλους του Οργάνου. Ο προσφεύγων προβάλλει, μεταξύ άλλων, παράβαση των άρθρων 5 και 45 του ΚΥΚ καθώς και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως καθώς και της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Εξάλλου, η προσβαλλομένη απόφαση πάσχει από πρόδηλη πλάνη εκτίμησεως και έλλειψη αιτιολογίας.

Τέλος, ο προσφεύγων επικαλείται την έλλειψη νομιμότητας του σημείου 1.3 των προμνημονευθεισών οδηγιών, το οποίο αφορά την κατ' εξαίρεση χορήγηση μονάδων προαγωγιμότητας από τον Γενικό Γραμματέα. Ειδικότερα, οι περιορισμοί που η διάταξη αυτή επιβάλλει στον Γενικό Γραμματέα αντίκεινται προς το άρθρο 45 του ΚΥΚ καθώς και προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

Προσφυγή-αγωγή του O. Chassagne κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 3 Ιανουαρίου 2007

(Υπόθεση F-1/07)

(2007/C 42/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Olivier Chassagne (Βρυξέλλες, Βέλγιο)
(εκπρόσωπος: Y. Minatchy, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την από 17 Νοεμβρίου 2006 απόφαση της Επιτροπής, περί καταρτίσεως του πίνακα προαχθέντων υπαλλήλων και τα μέτρα που συνεπάγεται για τον προσφεύγοντα-ενάγοντα·
- να διατάξει τη λήψη κάθε μέτρου που είναι αναγκαίο για την προάσπιση των δικαιωμάτων και συμφερόντων του προσφεύγοντος-ενάγοντος·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να του καταβάλει αποζημίωση ύψους 160 184 ευρώ·

— να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) αμφισβητεί την απόφαση της Επιτροπής να μην περιλάβει το όνομά του στον πίνακα των προαχθέντων υπαλλήλων βάσει των προαγωγών του 2006, για τον λόγο ότι δεν μπόρεσε να λάβει για την περίοδο αυτή ούτε έκθεση βαθμολογίας — εφόσον η διαδικασία αξιολογήσεως που τον αφορά ήταν ακόμη εκκρεμής κατά την ημερομηνία εκδόσεως της επίμαχης αποφάσεως — ούτε του είχαν απονεμηθεί βαθμοί αξιολογήσεως.

Η κύρια αιτιολογία της προσφυγής-αγωγής έγκειται στο γεγονός ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ) παρέλειψε τον προσφεύγοντα από την περίοδο βαθμολογίας και προαγωγών του 2006, επιφέροντας συνεπώς επιζήμια καθυστέρηση στην εξέλιξη της σταδιοδρομίας του.

Ο προσφεύγων θεωρεί ότι η προσβαλλομένη απόφαση: i) παραβιάζει πολλές γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, μεταξύ των οποίων, την προστασία των δικαιωμάτων άμυνας, την υποχρέωση αιτιολογήσεως, την απαγόρευση πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως, την προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, την ασφάλεια δικαίου και την ίση μεταχείριση· ii) παραβαίνει πολλές διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, μεταξύ άλλων τα άρθρα 43 και 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως και τις γενικές εκτελεστικές διατάξεις που εξέδωσε η Επιτροπή για την εφαρμογή τους.